

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO,
SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

SREČANJE PARTIZANSKIH TISKARJEV

BILI SO POSEBEN ROD

V Taboru so proslavili tudi prvi praznik KS.

V soboto dopoldne so se v Taboru v Savinjski dolini srečali partizanski tiskarji Štajerske, da bi skupaj proslavili 37-letnico Cankarjeve tehnike, ki je delovala v Skutnikovi rebri nad Taborom vse do osvoboditve. V Skutnikovi rebri so v soboto dopoldne odkrili na mestu, kjer je tehnika delovala, spominsko obeležje, osrednja proslava pa je bila v središču Tabora, kjer je zbranim spregovoril tudi član sveta federacije Franc Leskošek Luka.

Povedal je, da je bil partizanski tisk svojevrstno in močno orožje v borbi proti okupatorju, v ljudeh pa je budil odpor in trdno vero v končno zmago. Ob koncu je Franc Leskošek Luka zaželel vsem partizanskim tiskarjem, da jim nikdar več ne bi bilo treba tiskati. O sami tehniki Cankar, ki je pričela

delovati leta 1942 ter o drugih tehnikah in njihovi vlogi med NOB je govoril ustanovitelj in prvoborec Rado Zakonjšek. V začetku so tehniki ustvarjali v zemljankah, jeseni leta 1943 pa so zgradili barako nad zemljo, ki je bila iz desk, v njej pa delavnica oziroma tiskarna. Precej je tehnika pridobila s prihodom Mirka Groblerja Alekseja iz Petrovc, ki je bil spreten risar. To je bilo pozimi 1943. leta. Ko so prišli spomladi 1944 v tehniko še drugi tovariši, se je njena zmogljivost močno povečala. Tudi zato, ker je pričel uspešno delovati nabavni sektor tehničnega materiala, ki ga je vodil Nestl Žgank. Za sprejemanje in urejanje radijskih vesti je za tisk Radiovestnika, ki je izhajal zelo visoki nakladi in je bil takrat najbolj priljubljeno branje, je skrbel Anton Kot-

nik Robida iz Prebolda.

Rado Zakonjšek je povedal, da so na Štajerskem delovale tudi mnoge druge tehnike. Prav tehnika Cankar nad Taborom pa je ena izmed redkih, ki je imela značaj stalnosti in je delovala od vsega začetka pa do osvoboditve. Tudi po zaslugi zavednih domačinov.

V počastitev 37-letnice ustanovitve tehnike Cankar so že v petek odprli razstavo partizanskega tiska in pripomočkov, s katerimi so ustvarjali v tehnikah, zanimiva pa je tudi razstava slik domačij okrog Tabora, ki jih je ustvaril nekdanji tiskar v Skutnikovi rebri dr. ing. France Cegnar, odkrili pa so tudi spomenik kmetu-borcu. V Taboru pa so hkrati s proslavljanjem obletnice tehnike, proslavili še svoj prvi krajevni praznik.

JANEZ VEDENIK

Z UREDNIKOVE MIZE

Nadaljujemo njihovo delo, si domišljamo, ko se spominjamo dela partizanskih tiskarjev. V najtežjih dneh naše zgodovine so s črko kljubovali ideologiji uničenja in utirali pot v sreči in zavesti našega človeka ideologiji napredka, demokracije, enakopravnosti, socializma.

V tej številki pišemo tudi o klicu samorastniških pankrtov onkraj Karavank, Čas boja za pravice Slovencev se nadaljuje, sodelujemo v boju tvorno, kajti to je naša dolžnost, saj to je boj za elementarnost človeških pravic.

Kako spoštujemo na cesti plavo luč vozila, ki rešuje človeško življenje? Tokrat je bilo dobro. Bo tako vsak dan?

Občani šentjurske občine praznujejo svoj praznik. Zato predstavljamo krajevno skupnost Gorica pri Slivnici, kjer bo tudi osrednja proslava. Mi v uredništvu pa izkoriščamo to priložnost in v imenu vseh naših bralcev čestitamo občanom šentjurske občine k njihovemu prazniku.

Dragi bralci, tudi prihodnja številka Novega tednika bo imela 24 strani zanimivega branja. Če bi k temu radi kaj dodali, nam pišite, nekam sramežljivi ste zadnje čase. Pogum velja!

DRAGO MEDVED

Na proslavi 37. letnice Cankarjeve tehnike v Taboru, je zbranim partizanskim tiskarjem zaželel Franc Leskošek tudi to, da jim nikdar več ne bi bilo treba tiskati.

FOTO: T. TAVČAR

UČINKOVITA POMOČ ČRNI GORI

Tako kot drugi, so se tudi občani in delavci širšega celjskega območja odzvali klicu po solidarnostni pomoči prebivalcem Črnogorskega primorja. Poleg pomoči, ki so jo zbrali v obliki najrazličnejšega materiala in drugih dobrin, so doslej zbrali tudi preko 29 milijonov dinarjev kot neposreden vir iz osebnih dohodkov. Ob potresu prizadetim prebivalcem Črnogorskega primorja so namreč prispevali enodnevni zaslužek, tisti delavci, katerih osebni dohodki znašajo mesečno nad 8000 dinarjev, pa so prispevali po dva enodnevna zaslužka. Na ta način so v celjski občini zbrali 9.870.000 dinarjev, v laški 1.570.000 dinarjev, v moziški 1.760.000, v konjski 2.440.000, v šentjurski 860.000, v šmarnski 2.060.000, v velenjski 7.170.000 in v žalški 3.420.000 dinarjev.

17. DAN HMEJARJEV V BRASLOVČAH

Je bil tudi letos v bistvu nezanimiv, kljub temu, da si je prireditelj ogledalo kar precej ljudi. V tradicionalni povorki z vozovi pravzaprav ni bilo česa videti, saj je bila skromna kot že dolgo ne, pa tudi tekmovanje za zlato kobulo je bilo za obiskovalce nezanimivo, saj večina ničesar ni mogla videti. To je uspelo le tistim, ki so se nekako prerinili do prizorišča tekmovanja. Na sliki vidimo novega hmeljarskega starešino Antona Šinkovca iz Sevnice ter princezo Slavico Krennik iz Gorice pri Petrovčah. Oba sta se predstavila že v soboto zvečer v Hmežadovi dvorani v Žalcu.

FOTO:
TONE TAVČAR

ZA NASLOVE REPUBLIŠKIH PRVAKOV

Stadion Boris Kidrič v Celju bo ob koncu tega tedna prizorišče letošnjega republiškega prvenstva posameznikov za člane in članice. Prvenstvo bo obsegalo vse discipline v olimpijskem programu. Kakšne možnosti imajo Celjani? Kvalitetna atletika je s posamezniki doživela v zadnjih letih veliko razpršitev. Tako naslovi republiških prvakov romajo v večje število osnovnih atletskih organizacij. Brez dvoma bo takšno stanje pričujoče tudi na letošnjem prvenstvu. Kladivar ima v svojih vrstah še veliko število kvalitetnih posameznikov. Brez dvoma bo veliko število kolajn ostalo domačim atletom in atletinjam. Priznati pa moramo, da je v olimpijskem programu precej disciplin, kjer je kladivar trenutno na šibkih nogah. To velja za teke na kratke proge, štafete, mete in še nekatere tehnične discipline. Letošnje republiško prvenstvo posameznikov bo vsekakor izredno zanimivo, saj bodo na startu najboljši atleti in atletinje iz vse Slovenije, pa prav iz teh razlogov tudi vredno obiska vseh ljubiteljev tega športa.

K. JUG

V CELJU

»STOP« ZA CENE

Sklep občinskega izvršnega sveta

Močan porast cen proizvodov in storitev, ki je v prvem polletju letos že prekoračil dogovorjene okvire, je narekoval vrsto ukrepov, o katerih so pred dnevi razpravljali tudi člani celjskega Izvršnega sveta. S tem v zvezi so sprejeli sklep o maksimiranju cen nekaterih proizvodov in storitev v občini.

Tako so člani Izvršnega sveta občinske skupščine določili najvišjo raven cen za naslednje proizvode in storitve: za vsa živila v prometu na drobno, razen sladkorja, olja, moke in kmetijskih proizvodov, za vse obrtniške storitve, za cene prevoznih v mestnem prometu, za storitve v cestnem prometu, ki jih opravljajo samostojni avtoprevozniki, za vse cene komunalnih storitev, stanarin, najemnin za poslovne prostore, za priključevanje na električno, PTT, vodovodno, kanalizacijsko, toplovodno

in plinsko omrežje, za cene dimnikarskih in geodetskih uslug. Za vse naštetje proizvode in dejavnosti torej velja še naprej cene, ki so bile dogovorjene do 3. avgusta letos. Isto velja tudi za marže.

O tem, kako bo v naslednjih mesecih tekla politika cen v občini Celje, se bodo na septembrskem zasedanju dogovorili delegati vseh treh zborov občinske skupščine. Sprejeli bodo tudi odlok, ki bo posebej določal najvišjo raven cen posameznim proizvodom in storitvam. Člani Izvršnega sveta pa so ob tem menili, da je potrebno ob določanju cen proizvodov in storitev vendarle gledati selektivno, kajti sicer bi lahko nastajala zaradi enostranske politike cen huda protislovja. Zato bodo do 15. septembra izdelali posebne kriterije, ki bodo v celoti omogočali selektivno izvajanje politike cen v celjski občini.

DS

nama

TRGOVSKO PODJETJE
LJUBLJANA

OD 15. 8. 1979
DO 15. 9. 1979

RAZPRODAJA

moške
ženske in otroške
poletne konfekcije in obutve

30-40% znižanje prodajnih cen

K nakupu vabijo
veleblagovnice

nama

LJUBLJANA, ŠKOFJA LOKA,
KOČEVJE, VELENJE,
SLOVENJ GRADEC,
RAVNE NA KOROŠKEM, ŽALEC

Osvoboditev Planine pri Sevnici, 18. avgusta pred 35 leti pomeni pomemben mejnik osvobodilnega boja na Kozjanskem oz. Štajerskem. S to osvoboditvijo je nastalo prvo večje osvobodeno ozemlje na tistem delu naše domovine, ki jo je Hitler imel za sestavni del rajha. Nastali so pogoji za oblikovanje organov ljudske oblasti in sploh se je s tem narodnoosvobodilno gibanje na tem delu močno okrepilo.

Zaradi tega velikega pomena tega dogodka so občani sentjurske občine izbrali ta dan za svoj praznik z namenom, da na ta način ohranjamo revolucionarno izročilo, pregledamo naše do-

rizma, malega gospodarstva itd. Pospešeno bomo morali razvijati družbene dejavnosti in predvsem infrastrukturo. Z vsem tem bomo ustvarili ustrezne pogoje življenja in dela ter soliden temelj za skladen razvoj v bodoče.

Vse te, dokaj zahtevne cilje si zastavljamo v neugodnih gospodarskih razmerah. Kljub temu pa se moramo prizadevati, da ti zaostreni pogoji ne bi preveč ogrozili uresničitve sprejetih ciljev hitrejšega razvoja naše manj razvite občine. Enako omejevanje naložb v vseh sredinah bi lahko pustilo velike posledice pri razvoju naše družbeno-

PRAZNIK OBČINE - 18. AVGUST

sežke in probleme ter vedno znova potrjujemo našo privrženost socialistični samoupravni domovini.

Sadove revolucije in povojne izgradnje čutimo tudi mi; čeprav z določenimi problemi in zaostankom za drugimi kraji se napredek kaže na vsakem koraku. Ta napredek je rezultat prizadevanj delavcev in občanov, pa tudi širše skupnosti, ki z različnimi ukrepi pomaga pri odpravljanju vzrokov in posledic zaostajanja v razvoju. V zadnjih letih smo tako nekoliko zmanjšali razkorak v odnosu do SRS, vendar nas čaka še veliko nalog. Odpreti moramo več produktivnih delovnih mest v industriji, da bi omogočili zaposlitev mladini, ki prihaja iz šol, zdomcem in članom kmečkih gospodinjstev. Veliko nalog nas čaka na področju razvoja kmetijstva in predelave, trgovine, tu-

politične skupnosti ter ponovno povečalo razkorak v odnosu do SRS.

Tudi na področju uveljavljanja samoupravnih družbenoekonomskih odnosov smo dosegli nove uspehe. Okrepila se je vloga delavcev v TOZD, postopno tudi uresničujemo vsebino zakona o združenem delu. V KS se vedno več občanov vključuje v razreševanje vsakodnevnih potreb občanov.

Vsi dosežki v materialnem razvoju, v razvoju samoupravnih odnosov, v krepitevi vloge delavca in občana nas obvezujejo tudi v bodoče in prepričani smo, da bomo z aktivno udeležbo vseh delavcev in občanov ter ob pomoči širše skupnosti zastavljene cilje tudi uresničili.

Vsem občanom ob prazniku iskrene čestitke!

STANKO LESNIKA

MOZIRJE

PAVLIČEVO SEDLO

Za razširitev maloobmejnega prehoda

Ni naključje, če si v Mozirju prizadevajo, da bi v skladu z našo politiko o odprtosti meja, o povezovanju med vsemi narodi, zlasti sosednjimi, dokončno uredili problem maloobmejnega prehoda Pavličevo sedlo.

Gre za prehod, ki je bil odprt junija 1969. leta in ki je namenjen le pešcem.

Zdaj se ne samo v Mozirju, marveč tudi nekatere koroške občine to in onstran meje (Železna kapla in Globasnica) zavzemajo, da bi ta maloobmejni prehod preuredili najprej v maloobmejni prehod tudi za motorna vozila in pozneje v redni meddržavni prehod.

Pavličevo sedlo je tista točka, ki povezuje zlasti Gornjo Savinjsko dolino s predeli onstran meje. Gre torej za širši interes, za živahnejši

turistični promet in prav tako za razširitev in okrepitev stikov med ljudmi na tej in oni strani meje. Tudi za gospodarske vidike.

Ta zahteva oziroma težnja je seveda povezana z modernizacijo sedanjega maloobmejnega prehoda na Pavličevem sedlu. Na jugoslovanski strani je do mejnega prehoda speljana avtomobilska cesta drugega reda. Navzlic temu bodo nekatera dela nujna, še zlasti zaradi povečanega prometa motornih vozil. Več dela pa čaka sosednjo republiko Avstrijo, zlasti zaradi usposobitve ceste za motorni promet. Toda, tudi ta zahteva bi ne mogla biti prevelika za republiko Avstrijo, saj gre za nalogo in delo, kjer se interesi združujejo.

Za Slovence onstran meje pa bi bila ureditev prehoda

na Pavličevem sedlu velikega pomena, tudi zaradi sodelovanja z matično domovino. Pot iz Železne kaple v Logarsko dolino bi se preko Pavličevega sedla znatno skrajšala.

Gre torej za predlog, ki ga bodo mozirska in koroške občine tostran meje ter tudi občine Globasnica in Železna kapla na avstrijski strani predložile letošnjo jesen mešani jugoslovansko-avstrijski komisiji za obmejno sodelovanje, ki bo zasedala v Železni kapli.

Pričakujemo, da bo pobudo podprla ne samo pristojna komisija, marveč tudi republika Avstrija.

M. BOŽIČ

MOZIRJE

TEMELJITA OCENA DELA

Ob uspehih v gospodarstvu tudi problemi

Četudi nekateri pokazatelji o gibanju gospodarstva v mozirski občini v prvem polletju letos kažejo na večjo živahnost, na dosežene uspehe, tako v tovarni za proizvodnjo ivernih plošč, kjer gre zlasti za večjo finalizacijo, zlasti v gorenjegrajski Smreki in še ponekod, silijo v ospredje nekatera vprašanja, ki jim v občini posvečajo veliko pozornost.

Zaskrblyujoča je ugotovitev, da so zaloge reprodukcijskega materiala skromne, da narašča nelikvidnost, da so izredno narasle terjatve (200 milijonov din), prav tako obveznosti (170 milijonov) in da nenehno pada reprodukcijska sposobnost. Tudi nekateri primeri izplačevanja osebnih dohodkov kažejo, da bo treba do konca leta uskladiti tudi to vprašanje in ga seveda spraviti v okvir dogovorjenih razmerij. Sicer so znašali povprečni osebni odhodki v gospodarstvu 6140 din in so se v primerjavi s prvim polletjem lanskega leta povečali za skoraj 26%.

Po podatkih iz periodičnih obračunov so organizacije združenega dela v mozirski

občini v letošnjem polletju ustvarile nekaj nad milijardo dinarjev celotnega prihodka, kar je za 28% več, kot v enakem obdobju lanskega leta. Pri vsem tem pa ni šlo samo za povečanje cen industrijskih izdelkov, marveč prav tako za povečanje fizičnega obsega proizvodnje, za 10 do 12 odstotkov. V primerjavi z lanskim polletjem se je povečal tudi doseženi dohodek, in to za 27%.

V doseganju dohodka so najvišjo stopnjo rasti zabeležili v TOZD Kemija Ljubija (Cinkarna), zatem v trgovski delovni organizaciji Savinja, v Gozdnem gospodarstvu Nazarje, Komunalnem podjetju itd.

Pomembna je nadalje ugotovitev, da sta letošnje polletje zaključili z izgubo le dve temeljni organizaciji in to Gozdarstvo Luče ter Iverna. Skupna izguba obeh temeljnih organizacij je znašala 2,4 milijona dinarjev, kar je za 80% manj, kot je bila v prvih šestih mesecih lani. Pri tem Golte niso upoštevane.

»Položaj je na dlani,« je med drugim v razpravi na seji izvršnega sveta občinske

skupščine Mozirje dejal predsednik Anton Vrhovnik, in nadaljeval:

»Vse temeljne organizacije v občini morajo takoj oceniti, kje so v izvajanju družbenega plana. Posebej bodo morale oceniti likvidnost, obveznost do dobaviteljev, izvozno-uvozno bilanco in ne nazadnje nove naložbe, seveda tudi vzroke zmanjšane reproduktivne sposobnosti.

M. BOŽIČ

TUDI V ŠMARJU O CENAH

Člani izvršnega sveta šmarske občinske skupščine so na svoji 31. redni seji razpravljali o predlogu odredbe o določitvi najvišjih ravni cen. O odloku bo se razpravljala še občinska skupščina.

PODOBNO V SENTJURJU

Tu so včeraj člani izvršnega sveta razpravljali o maksimiranju cen v občini. Obravnavali so tudi rezultate poslovanja OZD v letošnjem prvem polletju in o uresničevanju izvozno-uvozne politike. Na omenjeni seji so sodelovali tudi člani predsedstva občinskega sveta Zveze sindikatov.

SPOMENIK KMETU BORCU

Hkrati s praznovanjem 37-letnice ustanovitve tehnike Cankar so v Taboru v Savinjski dolini proslavili tudi prvi krajevni praznik. Ob tej priložnosti so odkrili spomenik kmetu-borcu, posvečen vsem zavednim ljudem, po katerih Tabor upravičeno imenujejo za partizansko vasico. Hkrati pa je spomenik, delo kiparja Bineta Ambrožiča iz Ljubljane, eden prvih pri nas, ki je posvečen vsem kmetom, brez katerih bi si NOB ne mogli zamisliti.

V počastitev krajevnega praznika so v Lokah odprli tudi novo cesto ter podelili bronaste oznake OF zaslužnim v kraju. Prejeli so jih Alojz Rak, Slavko Pirnat, Vinko Kos, Anton Kozmelj in osnovna šola v Taboru.

J. V. - T. T.

ALOJZ RECKO

S svojim delom in življenjem se je Alojz Recko vrasel s svoj rojstni kraj, v Slivnici, v domačo krajevno skupnost, kjer ga vsi poznajo kot dobrega sokrajana in aktivnega družbenopolitičnega de-

lavca. Rad ima svoj domači kraj in ljudi okrog sebe, zato mu tudi ni pretežko žrtvovati marsikatero prosto popoldansko urico za daljše ali pa krajše seje, na katerih krajanje krojijo bodočnost svoje krajevne skupnosti.

O vsem kar se dogaja v kraju ali občini je na tekočem. Za vsako stvar ima svoje mnenje, stališče in prepričanje.

Alojz Recko se je rodil kot kmečki sin na manjšem posestvu in tedaj, ko mu je poteklo otroštvo in se je bilo treba odločiti za poklic in življenjski cilj ni imel kaj dosti možnosti in izbire. Vpisal se je na srednjo kmetijsko šolo in tako postal kmetijski tehnik. Čeprav ga ta poklic tedaj ni kdo ve kako veselil, se je Alojz Recko zaposlil v tedanji zadrugi na Planini. Po nekaj prvih službenih letih se je zaposlil kot referent za zemljišča pri novo ustanovljenem Kmetijskem kombinatu v Sentjurju. Šele leta 1971 ga je pot zanesla

spet v rojstni kraj. Postal je obratovodja farne nesnice, ki je TOZD lastna proizvodnja pri KK Sentjur.

Zdaj torej živi in dela v domačem kraju.

V družbenopolitično življenje v občini pa se je Alojz Recko vključil že zelo zgodaj. Prve korake na področje družbenopolitičnega dela je napravil kot predsednik OK ZSMS v Sentjurju. To funkcijo je opravljal tri leta. Kasneje je veliko delal pri Občinskem komiteju ZK v Sentjurju, zlasti pa v komiteju Kmetijskega kombinata. Tudi zdaj je koordinator delovanja osnovnih organizacij v Kmetijskem kombinatu.

Alojza Recka zlasti v domači krajevni skupnosti, vsi dobro poznajo in ga imajo radi prav zaradi njegove prizadevnosti in vztrajnosti. Leta 1978 so mu krajanje zaupali funkcijo predsednika skupščine krajevne skupnosti. In to zaupanje rojeva sadove. Alojz Recko se veliko

OBRAZI

trudi, skupaj z drugimi prizadevnimi krajanji, da bi Slivnica postala še lepša in da bi bilo problemov vse manj ali pa da jih sploh ne bi bilo.

Čeprav je težko med nekaj vrstic zapisati plodno delo človeka, je vendarle prav, da na koncu omenim tudi to, da je bil Alojz Recko delegat 6. zveznega kongresa sindikatov, trikrat je bil delegat zveznega kongresa strokovnega sindikata kmetijskih delavcev. Eno mandatno obdobje je bil tudi vodja delegacije za republiško skupščino zbora združenega dela.

MATEJA PODJED

POTRPEŽLJIVI OŠKODOVANC

V krajevni skupnosti Teharje so v okviru sveta za komunalno in stanovanjsko gospodarstvo pripravili popis škode, ki je nastala zaradi prevoza pirita na deponijo v Bukovžlak in zaradi kavarije v prvih dneh julija ob hudih nalivih. Škoda na stanovanjskih hišah, na različnih gospodarskih in drugih objektih ter na kmetijskih površinah je precejšnja. Oškodovancev je 41. Največ škode je na vrtovih, njivah in zelenicah. Pridelki na nekaterih njivah so povsem uničeni. Močno so poškodovani travniki, fasade stanovanjskih hiš in več vodnjakov. Na podlagi evidentirane škode v krajevni skupnosti bo morala začeti z delom tudi komisija za ocenjevanje škode v Cinkarni. Prav bi bilo, da bi to delo opravili v najkrajšem času. Občani Bukovžlaka in Slanc so bili že večkrat močno prizadeti. Vendar so z veliko potrpežljivostjo in razumevanjem spremljali ter spodbujali ekonomsko in ekološko sanacijo Cinkarne. Poleg tega pa so odgovorni delavci v Cinkarni obljubili občanom v krajevni skupnosti Teharje, da bodo nastalo škodo čimprej povrnili.

NOV NAČELNIK V MOZIRJU

Z odhodom načelnika Oddelka za ljudsko obrambo občine Mozirje Janeza Žagarja v pokoj, je njegovo mesto zasedel dosednji sodnik za prekrške, Rudi Žager.

Janez Žagar je dolžnosti načelnika oddelka za ljudsko obrambo opravljal več kot uspešno polnih dvajset let.

M. B.

Ob izidu študije E. Kardelja o smereh razvoja političnega sistema socialističnega samoupravljanja smo se pogosto zastavljali ob misli, da bo delegatski sistem lahko v polni meri opravljal svojo družbeno vlogo, če bodo subjektivne socialistične sile družbe z zvezo komunistov ha čela njegov organski del. Faktor njegove zavesti, pravimo.

Dobro leto in pol mineva od začetka drugega delegatskega mandata. V celjski občini bodo skupščine samoupravnih interesnih skupnosti v jeseni zaokrožile oceno in izkuš-

V delegacijah potemtakem ne more zmagovati samohotnost, nekaj avtomatizem ali nenačrtost in nezavednost. Takšna praksa je delegacije že pripeljala v položaj, ko so se njihova stališča kosala s sklepi samoupravnih organov ali političnih organizacij. Še več. V delegacijah so prevladala osebna in nepreverjena stališča, pogledi in mnenja, ki niso doživela demokratične potrditve v širši javni razpravi med delavci in občani. Delegati so se izjavljali za stališča, ki so zrasla v glavah skupin ali celo posameznikov. Do takšnih primerov je lahko prišlo, če se par-

DELEGATSKE IZKUŠNJE

nje dosedanjega delegatskega dela. Nato bo o njem razpravljala občinska konferenca socialistične zveze. Že danes se ve, katera vrzel v delegatskem sistemu najbolj štrli.

Na eni strani delegacije ne delujejo, predlagajo in odločajo kot del in izraz socialne baze, to je delavcev in občanov neposrednega okolja. Vse manj tudi čutijo odgovornosti do volilcev. Včasih se zardi, kot da so delegacije same sebi odgovorne in edine poklicane, da oblikujejo stališča do skupščinskih gradiv ali problemov, do katerih prihaja v krajevni skupnosti, temeljni organizaciji ali v občini. Na drugi strani pa se zahteva, naj delegacije izražajo »avtentične« interese okolja, že spreminja v nerazumevanje, kaj to sploh pomeni. Ali gre za izvirni delavec in občanov interes, ki ga ta izraža in uveljavlja kot neorganiziran, nepovezan, nedejaven in nesposoben posameznik? Ali pa mislimo na to, da se morejo delegacije, torej ves delegatski sistem, resnično opirati na »Celotno zavestno ustvarjalno silo subjektivnega faktorja«. To so predvsem družbenopolitične organizacije, znanost, strokovne službe, samoupravna in druga telesa.

tijske organizacije in drugi družbenopolitični dejavniki niso borili za sklepe v delegatski bazi.

Delegacije praviloma ne bi smele sprejemati nobenih stališč brez predhodnih razprav in usklajevanj v družbenopolitičnih organizacijah. V tistih ustvarjalnih družbenih silah, ki združujejo množice samoupravljalcev in predstavljajo organizirano socialistično samoupravno zavest. Pomenijo ne le demokratično in gibalno silo delegatskega sistema, ampak zagotavljajo tudi razredno naravo samoupravne demokracije.

Delegatske izkušnje opozarjajo, da hočejo nekatere delegacije povsem svojo pot in poslušajo samo sebe. Nosilci takih pogledov očitno ne razumejo bistva delegatskega sistema in vloge družbenopolitičnih organizacij v njem. Pozabljajo tudi, kako lahko prav takšna praksa zavre pot nadaljnje demokratizacije naše družbe. V vsaki krajevni skupnosti in temeljni organizaciji združenega dela je sedaj pravi trenutek za odgovor na vprašanje, kakšno vlogo in vpliv, kakšne oblike in metode dela so razvile politične organizacije za demokratično delo delegacije.

ND

TOPER – TOZD TRZENJE

POLETJE – SEZONA IZGUB

Jožica Kovačič o težavah in nalogah v tozdu Trženje

Med tistimi celjskimi temeljnimi organizacijami združenega dela, ki so v poletju izkazale izgubo, je tudi tozdu Trženje v Topru. 210 delavcev, zaposlenih v tej temeljni organizaciji združenega dela, je »ustvarilo« za 6,6 milijonov dinarjev izgube. Kje so vzroki za takšno stanje in kako ga kanijo preseči? Na ta vprašanja je odgovorila Jožica Kovačič, vodja konstrukcije v Trzenju ter aktivna družbenopolitična delavka.

J. Kovačič: »Če naj najprej povem nekaj besed o vzrokih izgube v tozdu trženje, potem moram reči, da jih je potrebno iskati predvsem v sezonski proizvodnji našega tozda. Kot je marsikomu znano, pripravljamo pri nas že sedaj kolekcijo za jesen in zimo, ki nam veže mnogo dela in sredstev. Ker pa kolekcije še nismo prodali – na tržišče bo prišla šele čez dober mesec – seveda ne prinaša dohodka, ampak izgubo. Podobno je tudi v ostalih tozdih v Topru, ki se tako kot mi otepaajo s sezonskim značajem proizvodnje. Da bi takšno stanje v prihodnje le nekako presegli, že sedaj ra-

Jožica Kovačič

zmišljamo o nekaterih novostih v proizvodnem programu. Odločamo pa se o takšnih novostih, s katerimi bi trajno rešili problem obratnih sredstev in zaloga.

NT: Kljub temu, da je sezonska proizvodnja takorekoč glavni krivec izgub v Topru, pa velja nekatere vzroke iskati tudi v delovni organizaciji sami. Kateri so, po tvojem mnenju, ti vzroki?

J. KOVAČIČ: »V Topru se zavedamo, da moramo marsikaj storiti tudi v lastni delovni sredini za to, da bodo rezultati gospodarjenja v prihodnje boljši. Tako razmišljamo o novi organiziranosti, ki pa jo bo zaradi velike raznolikosti naše proizvodnje zelo težko izpeljati. Dalje se zavedamo, da moramo pripravljati za na trg še bolj kvalitetne kolekcije. Mnogo naporov moramo vložiti v povečanje izvoza izdelkov in zmanjšanje uvoza surovin. Skratka, dobro poznamo šibke točke našega gospodarjenja in zato menim, da bomo v prihodnje storili vse, da bi jih odpravili.«

NT: Poleg številnih družbenopolitičnih dolžnosti, ki jih opravljaš v delovni organizaciji, krajevni skupnosti in občini, si tudi članica CK ZKS. Zanima me, kako prenašaš stališča in sklepe tega političnega telesa v bazo, v lastno delovno sredino?

J. KOVAČIČ: »Največkrat je tako, da s stališči seznanim koordinatorja družbenopolitičnih organizacij v Topru, da lahko sočasno, preko vseh organizacij izpeljemo ustrezno akcijo. Velikokrat se osebno pogovoriva tudi s sekretarjem naše osnovne organizacije, tako da naloge zastavimo v skladu s sprejetimi stališči in sklepi CK ZKS. No, kljub vsemu pa menim, da ni moja najvažnejša naloga ta, da seznanjam članstvo osnovne organizacije s sprejetimi sklepi. V prvi vrsti moram kot komunist odgovorno opravljati svoje delo, ter se vsakodnevno, skozi delovni in samoupravni proces, zavzemati za uresničevanje sprejetih stališč v praksi. Tega se zavedam in trudim se, da bi v tem smislu tudi delala.«

DAMJANA STAMEJČIČ

OBČINA ŠENTJUR PRAZNUJE

Gorica pri Slivnici, sobota, 18. avgust:

9.00: Svečana seja vseh zborov občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij s podelitvijo nagrad in priznanj »18. avgust« v Kulturnem domu v Gorici pri Slivnici;

11.00: Proslava ob srečanju Ukrađenih otrok s kulturnim programom pred osnovno šolo v Gorici pri Slivnici; v avli kulturnega doma v Gorici pri Slivnici bo razstava likovnih del otroške slikarske kolonije Bohor Žari na temo Ukrađeni otroci;

– tovariško srečanje;

– tekmovanje lovcev v streljanju na glinastega goloba.

STE ŽE POMISLILI NA OBJAVO V RADIU CELJE

CELJSKE TRGOVINE

BI POSNEMALI LJUBLJANO?

Potrošniki si želijo živahnejši utrip celjske trgovine

Kakšen naj bi bil poslovni čas v trgovini na drobno v celjski občini? To vprašanje je že nekaj mesecev predmet razprav in različnih pobud v organih občinske konference svetov potrošnikov in občinske konference socialistične zveze. V teh dneh pa so celjske trgovske organizacije, sveti skupščin krajevnih skupnosti in sveti potrošnikov prejeli osnutek samoupravnega sporazuma o dejanskem poslovnem času v trgovini na drobno na območju občine Celje. Vsi navedeni dejavniki so prejeli kot dopolnilno gradivo še povzetek dosedanjega družbenega dogovora in povzetek odloka, ki sta oba urejala odpiralni čas v trgovini, gostinstvu in obrti. Oba dokumenta sta stara že sedem let. Medtem se je marsikaj spremenilo in tudi potrošniki

niso zadovoljni s sedaj veljavnim odpiralnim časom v trgovinah. Po predlaganem samoupravnem sporazumu, ki želi boljše in bolj urejeno preskrbo celjskih občanov z osnovnimi življenjskimi potrebščinami, naj bi bile dejavne prodajalne odprte ob delavnikih od 9. do 21. ure in v nedeljo od 6. do 11. ure. Razporeditev dejavnih prodajalnih bi določili trgovski delavci za najmanj mesec dni vnaprej. Dolžni bodo obvestiti potrošnike o poslovnem času dejavne prodajalne v vseh prodajalnah z živili. Sporazum pa predlaga tudi drugo možnost – če se trgovci ne bi odločili za dejavstvo ob nedeljah, potem bi naj bile vse trgovine z živili odprte vsak dan od 9. do 20. ure. Ob državnih in republiških praznikih naj bi bila drugi praz-

nični dan odprta dejavna prodajalna in tržnica. V osnutku sporazuma so navedeni še nekateri drugi predlogi. Javna razprava o osnutku bo trajala do sredine septembra.

Podpisniki sporazuma naj bi bili poleg občinske konference svetov potrošnikov in občinske konference socialistične zveze in sestavljene organizacije združenega dela Dobrina, trgovske organizacije, ki niso v Dobrini in sindikati. Javna razprava o poslovnem času trgovine bo med potrošniki vzbudila mnogo razpravljanj in pobud. V krajevnih skupnostih bodo nosilci in organizatorji razprave krajevne konference socialistične zveze, sveti potrošnikov in sveti skupščine krajevnih skupnosti.

SMO TIK PRED HAVANO

Le še nekaj dni, ki hitro potekajo, nas loči od šeste konference na vrhu neuvrčenih dežel. Kongresna palača v Havani je pripravljena. Politične priprave na razgibavajo tudi avgustovske dni po vsem svetu. Koordinacijski biro neuvrčenih dežel zaseda v New Yorku, politični emisariji s stališči svojih vlad, z opozorili, predlogi in raznimi dokumenti potujejo iz dežele v deželo. Tudi v Jugoslaviji se gosta vrsta državnih in drugih obiskov ni prekinila. Trenutno je pri nas v gosteh predsednik administrativnega državnega sveta Gvineje – Bissau Luis Cabral, ki je gost predsednika Tita. Josip Vrhovec, naš zvezni sekretar za zunanje zadeve, gosti zunanjega ministra Malija. Naša delovna delegacija je pred dnevi v Havani sporočila Kubancem jugoslovanska stališča v zvezi z dokumentom, ki se pripravlja za konferenco.

Konferenca neuvrčenih dežel v Havani bo šesta po vrsti. Doslej so bile konference:

– prva v Beogradu od 1. do 6. septembra 1961, ko je prisostvovalo 25 dežel,

– druga v Kairu od 5. do 10. okto-

bra 1964, ko je bilo prisotnih 47 udeleženk,

– tretja v Lusaki od 8. do 10. septembra 1970, ko je prisostvovalo 54 držav članic,

– četrta v Alziru od 5. do 10. septembra 1973, ko je bilo že 73 udeleženk in

– pet v Colombu od 16. do 19. avgusta 1976 s 86 udeleženiimi državami.

V okviru priprav na havansko konferenco spada tudi nadaljnje razširjanje članstva. Za zdaj se potegujejo za članstvo Pakistan, Iran, Brazilija, Nikaragva in Surinam; za status gostov pa tudi več držav, med njimi tudi Španija, in mednarodne ter druge organizacije. Kubanci so, kot organizatorji konference, pripravili obsežen osnutek dokumenta, o katerem naj bi razpravljali na konferenci in ga po ustreznih spremembah tudi soglasno sprejeli. Zdaj zbirajo in tehtajo že mnogo pripomb na dokument, v središču pozornosti pa je prevladujoča zahteva, da gibanje ohrani svoja izvirna načela in da se nadalje demokratizira pri svojem delovanju.

SVET IN MI

PIŠE IVAN SENIČAR

31

SAHARSKO LJUDSTVO IN DRUGI

Vzdolž Sredozemlja vznemirjajo njegove miru željne obale trije mednarodni problemi: bližnjevzhodna kriza, ciprsko vprašanje in položaj v Zahodni Sahari. Ta zadnji se posebej slabo vpliva na stike med nekaterimi državami vzhodnega Sredozemlja, na odnose med arabskimi državami ter med temi in drugimi afriškimi deželami. To je seveda težko, najhuji pa je položaj, v katerem se že leta prebija do svoje samobitnosti saharško ljudstvo tam.

Zahodna Sahara je bila nekoč španska kolonija. Ko pa se je Španija od tam umaknila, so Španija, Maroko in Mavretanija leta 1975 sklenile nejasen sporazum, ki ima naslov »Deklaracija o načelih v Zahodni Sahari« in na osnovi katerega sta si Maroko in Mavretanija razdelili bivšo špansko kolonijo. Na ozemlju, ki je večje kot Jugoslavija, pa živi nekaj manj kot pol milijona ljudi. In teh prebivalcev ni nihče vprašal, kako mislijo živeti po odhodu Špancev. In to ljudstvo je začelo z odporom in uporom. Nastala je osvobodilna organizacija saharškega ljudstva Polisario. Vojna med njo in tistimi, ki so

zasedli to saharško ozemlje, traja že štiri leta. Bilo je že ogromno mrtvih. Pri tem sta sprva Maroko in Mavretanija delovali skupaj, Alžirija pa je že od začetka podpirala Polisario. Spor je prišel pred OZN, pred Organizacijo afriške enotnosti in o njem so razpravljali na sestankih neuvrčenih dežel.

V zapletu okoli Zahodne Sahare gre predvsem za močan interes tamkajšnjih dežel pa tudi zahodnih političnih središč za naravno bogastvo, predvsem za zaloge fosfatov, pa tudi nafte, plina, bakra, boksita, železa in celo urana. Skomine po tem so različne. Maroko se sklicuje na svoje »zgodovinske pravice« do tega ozemlja, Mavretanija se je hotela na ta način okrepiti, Alžiriji pa odgovarjajo druge rešitve. Razvoj zadnjih tednov in celo dni pa je vse hitrejši. Po državnem udaru v Mavretaniji lani je ta dežela spremenila svoj odnos do Polisaria. Z njim je najprej razvila tajne, potem pa javne stike, pred dvema mesecema pa je v Alziru podpisala s Polisariom sporazum, s katerim končuje vojno in prepušča »svoj del« Zahodne Sahare osvobodilni organizaciji.

85 LET EMO

BREMENEČE HIPOTEKE PRETEKLOSTI

Razvojna usposobitev je pogoj za uspešno sanacijo

Cez teden dni bo kolektiv največje celjske delovne organizacije EMO proslavil 85 let svojega obstoja in dela. Jubilej je, kot vselej, tudi tokrat priložnost za oceno doseženega v minulih letih, še bolj kot to pa trenutek, ko je treba pogledati naprej in videti, kakšne so razvojne možnosti. V primeru EMO je to še posebej zahtevna naloga, saj hipoteke preteklosti, v kateri je kolektiv za več let zastal v svojem razvoju, bremenijo tudi načrte za prihodnji razvoj. Prav zato je razvojna usposobitev EMO osrednja naloga v prihodnjem srednjeročnem načrtu. S tem pa so prihodnja leta tudi tisto prelomno obdobje, ki bo odgovorilo na vprašanje, ali si je kolektiv izbral pravilno pot bodočega razvoja.

O teh vprašanjih je tekel razgovor z direktorjem EMO Francem Gazvodo.

Kako ocenjujete sedanjí gospodarski položaj EMO, ob tem, da v zadnjih letih kolektiv po več letih ustvarja tudi nekaj sredstev namenjenih razširjeni reprodukciji?

»Res se je v zadnjih letih gospodarski položaj EMO stabiliziral. Dosegamo zadovoljive stopnje rasti tako v samem fizičnem kot tudi vrednostnem obsegu proizvodnje, ki so nad povprečjem panoge v Sloveniji in Jugoslaviji. Tudi vključenost v zunanjetrgovinsko menjavo je dobra, saj imamo že doma la uravnoveženo razmerje med uvozom in izvozom. Na domačem trgu pa večjih, nepremostljivih težav s plašmanom izdelkov nimamo.

Ne glede na to pa z dosežki še nismo zadovoljni. Preveč nas še bremeni preteklost,

ko nismo dovolj vlagali v tehnologijo, nismo iskali novih proizvodnih programov in podobno. Naložba v proizvodnjo kontejnerjev je bila praktično zadnja večja investicija v EMO. Trenutni dosežki pa vendarle kažejo, da so usmeritve, ki jih negujemo, dobro izbrane. Moramo le še razvojno usposobiti vse tozde, tako da jih bomo lahko ustrezno posodobili, tehnološko in programsko. Ta naloga pa zahteva takšne gospodarske rezultate, ki bodo omogočili naložbe v vseh tozdi EMO. Naložbe, ki bodo pomagale ustvariti »nov« EMO s sodobnejšimi proizvodnimi programi, ki bodo sledili vsem proizvodnim dosežkom doma in v svetu.

Kateri so osnovni cilji, ki si jih zastavljate?

»Ob osnovnem cilju - razvojni usposobitvi vseh tozdov, sta glavna cilja predvsem programska prečistitev razvojnih usmeritev EMO in kakovostna sestava srednjeročnega načrta 1981-85. Glede na to, da bo še dober del prve naloge časovno v obdobju novega srednjeročnega načrta, pa so naše naloge vezane tudi na dolgoročne razvojne načrte. EMO je na razvojnem razpotju. Zato moramo prav v obdobju, ki je pred nami, doseči višjo kakovost in produktivnost v obstoječih programih, posodobiti in avtomatizirati proizvodnjo, dati prednost programom, v katerih je več znanja kot materiala in fizičnega dela, ter se še bolj kakovostno vključiti v mednarodno delitev dela. Želimo z istimi ljudmi ustvariti mnogo več dohodka.

In katera so osnovna področja, kjer iščete svoje mesto?

Franc Gazvoda: »Razvojna usposobitev je osnovna naloga kolektiva EMO v prvih letih novega srednjeročnega obdobja«

»Na prvem mestu je vsekar področje toplotne tehnike, kamor vključujemo tudi klimatizacijo in proizvodnjo grelnih teles. Ti delamo zelo načrtno, saj sledimo tokovom v svetu. Smo pred pričetkom pomembne naložbe, ko bomo v šentjurski občini postavili tovarno energetskih naprav. V proizvodnji pa se pripravljamo tudi na nove pogoje, ki nastajajo z vse večjo energetske krize. Tako iščemo dodatne vire za ogrevanje - od odpadkov do izkoriščanja toplote sonca, uporabe toplotnih črpalk in podobno.

Drugo področje je emajlirski programski sklop, kjer se usmerjamo predvsem na zagotavljanje še kakovostnejše ponudbe, tako po izdelavi kot dizajnu in splošni kakovosti. Izvozni dosežki potrjujejo, da je EMO tu ohranil svoj ugled. Ob posodobitvi proizvodnje, večji avtomatizaciji in boljši notranji organizaciji, lahko na tem področju še veliko dosežemo. Večje so tudi naše ambicije v proizvodnji frit, kjer naj bi ponudbo ojačali s sodelovanjem s tujimi partnerji.

V proizvodnji transportne tehnike pa smo spet na prelomnici. V tozdu kontejnerji bomo poslej proizvajali le specializirane transportne enote, ki so sicer zahtevnejši proizvod, zato pa dohodkovno izredno zanimiv.

Vprašanje je le še usmeritev v proizvodnji odpadkov in avtokoles, kjer moramo šele ugotoviti, kako bo mogoče s tehnološko preosnovo zagotoviti trajnejšo perspektivo tega tozda.

Nov korak za EMO pa predstavlja načrt orodjarne. Tržne analize in opredelitev programov v tem tozdu so pokazali, da je proizvodnja različnih vrst specialnih orodij nadvse zanimiv program. Vendar je izvedba tega tako zahtevna, saj se bomo na to šele pripravljali v prihodnjem srednjeročnem obdobju. Sam sodim, da je področje proizvodnje orodij in naprav naslednja kakovostna faza preosnove delovne organizacije.

Jasno zastavljeni cilji in razvojne usmeritve v EMO dokazujejo, da je ta delovna organizacija na dobri poti, da si povrne že močno omajano položaj enega osnovnih nosilcev razvoja celjske občine.

BRANKO STAMEJČIČ

IZGUBE V GOSPODARSTVU

ZDRAVITI RANO

Trda bitka za stabilizacijo

Polletni gospodarski rezultati na celjskem območju med drugim kažejo, da je 22 temeljnih organizacij združenega dela izkazalo po šestih mesecih poslovanja izgubo. Le-ta znaša nekaj več kot 97 milijonov dinarjev, devetdeset odstotkov ali 82 milijonov dinarjev pa je izguba ustvarilo celjsko gospodarstvo.

Podatki o izgubah so zaskrbljujoči. Pa ne samo zato, ker je v temeljnih organizacijah združenega dela, ki delajo z izgubo, tako ali drugače zavrt normalen cikel proizvodnje. Izgube namreč še bolj kot sicer slabšajo celotno likvidnostno situacijo gospodarstva na območju, ob tem pa seveda tudi likvidnost temeljnih bank.

In kakšna je struktura temeljnih organizacij združenega dela, ki so poslovale z izgubo?

V celjski občini je največjo izgubo - 55 milijonov dinarjev - izkazala štorska Železarna v treh temeljnih organizacijah: v Vzdrževanju, v Livarni strojne litine in največjo v Tovarni traktorjev. V slednji temeljni organizaciji prihaja do izgube predvsem zaradi nesorazmerja med prosto oblikovanimi cenami sestavnih delov in nadzorovano ceno končnega izdelka. Precejšnje izgube - domala 14 milijonov dinarjev - je izkazala tudi temeljna organizacija Furrnice v LUK Savinjska, po tozdu Trženje v Topru, ki je »ustvaril« šest in pol milijonov dinarjev izgube. V prvem polletju so z izgubo poslovali tudi trije tozdi Hmežada in dva tozda Kmetijske zadruge v Celju. V občini Laško izkazuje izgubo le tozda Gračnica Tovarne izolacijskega materiala, v občini Slovenske Konjice pa izkazuje minimalno izgubo le Usnjarna v Konusu. V šentjurski občini ni temeljne organizacije, ki bi poslovala z izgubo, v šmarnski občini pa izgubo izkazuje hotelski kompleks Atomske toplice. Zaskrbljujoče je, da je prvo polletje zaključilo z izgubo kar pet temeljnih organizacij iz žalske občine, ki v lanskem in prejšnjih letih niso imele tovrstnih težav. Med njimi pa je izguba največja v tozdu Ploščic Keramične

industrije Liboje. V občini Mozirje in Velenje je izguba v gospodarstvu majhna, izkazujejo pa jo le v tozdu Iverna iz Glina Nazarje, v tozdu Gozdarstvo Gozdnega gospodarstva Nazarje in v Toplovodu Velenje.

Takšna je torej slika tistih, ki so delali z izgubo na celjskem območju. Morda le še podatek, da je v 22 temeljnih organizacijah, ki prikazujejo izgubo, zaposlenih 3193 delavcev.

Jasno je, da bodo morale temeljne organizacije, ki so poslovale z izgubo, čimprej pripraviti svoje sanacijske programe in v njih opredeliti, kako bodo v drugem polletju pokrile izgube. Nekatere, to je pričakovati, bodo izgubo lahko pokrile, saj je le-ta sezonskega značaja. To velja na primer za tozdu Trženje v Topru. Drugače pa je v nekaterih drugih organizacijah, kot v Tovarni traktorjev ali v LUK Savinjska, kjer so vzroki izgub globlji in jih zato ne bo tako lahko odpraviti.

Kot smo zapisali že v uvodu, izguba močno vpliva tudi na likvidnostno situacijo celotnega celjskega gospodarskega območja. Ta pa se je prav v teh dneh še bolj zaostri-la zaradi izplačil osebnih dohodkov delavcem, saj so rezervni skladi delovnih organizacij, bank in občin zaradi pokrivanja osebnih dohodkov izčrpani. Gospodarska situacija je torej vse prej kot rožnata in kot kaže, se tudi prihodnji mesec ne bo kaj bistveno izboljšala. Že sedaj se na primer zastavlja vprašanje, kako bo z izplačili osebnih dohodkov delavcev v septembru prav zaradi dejstva, da so skladi prazni.

Kakršnikoli pa so polletni izidi gospodarjenja že, delavcev ne smejo uspavati. Temeljito morajo analizirati gospodarjenje v lastnih delovnih sredstvih ter si v okviru razprav zastaviti jasne naloge, kako gospodariti v prihodnjih mesecih. Kajti bitka za stabilizacijo gospodarstva bo nedvomno trda in zahtevna. Uspešna pa bo le, če se bodo vanjo aktivno vključile vse temeljne organizacije združenega dela in vsi delavci.

DAMJANA STAMEJČIČ

TKANINA - TOZD MALOPRODAJA

BOJ SIROMAŠNI PONUDBI

Napoveduje ga direktor tozda Alojz Forštner

»Vloga direktorstva ni lahka. Samoupravljanje terja temeljito poznavanje, pa tudi izvajanje pravic in dolžnosti slehernega zaposlenega. Zato je direktor v tozdu predvsem koordinator dela, kajti brez temeljite povezave vseh dejavnikov ne more biti zadovoljivih upeh pri iskanju ustrezne družbenoekonomske ravni kolektiva«, je dejal novi direktor Tkanine - tozda maloprodaja Alojz Forštner.

»Na celjskem območju je naš tozdu po podatkih iz lanskega leta po prihodku na 3. mestu (branza), po dohodku pa na 2. Po povečanju poslovnega sklada smo na 2. mestu, dohodek v okviru celotnega prihodka pa nas postavlja na 1. mesto. Z osebnimi dohodki smo na 2. mestu, povprečni osebni dohodek znaša 6.333,00 dinarjev. Svoje delo sproti analiziramo. Tako je s tem: ne smemo dovoliti, da bi vrednotili delo tako, da bi ob uspehih bili vsi zaslužni, ob neuspehih pa bi bil črna ovca zgolj direktor. Dogovorili smo se, da bomo skupaj delali in da bomo skupaj uspešni in upam, da tudi ne neuspešni.

Na vprašanje o novih družbenoekonomskih odnosih na področju trgovine je Alojz Forštner dejal: »Ob urejanju dohodkovnih odnosov v trgovini, se je marsikaj spremenilo. Upoštevana je cena

Alojz Forštner

dela, samoupravni sporazum med proizvodnjo in trgovino je marsikaj spremenil. Zavedamo pa se, da je ponudba še vedno osiromašena in jo moramo za vsako ceno zboljšati, razširiti krog dobaviteljev.

Kako izboljšati ponudbo?

»Pri oblačenju mladih, pri tovrstni ponudbi smo premalo smeli. Zato nam uhajajo v tujino kupovat. Bolje bomo morali upoštevati tranzitno vlogo Celja, izboljšati pristop do trgovin. V Savinjski ulici bomo tradili novo blagovnico. V njenih prtiličnih prostorih bo slaščičarna, zajtrkovalnica in delikatesna trgovina s tako široko ponudbo, kot je Celje še ni imelo. V pritličju bo tudi butik prodaje gramofonskih

plošč, kaset, kristala in umetniških slik (v dogovoru z DSLU, kiča ne bomo prodajali), parfumerija in originalni spominki Celja in okolice. V ostalih dveh etažah bo bela tehnika, termika, akustika, vse konfekcije, obutev in butik za otroke do 14. leta. V stari Tkanini (sedanji blagovnici) pa bo predvsem metražno blago, dekorativno pohištveno blago, oprema za stanovanje, oddelek igrač in poseben oddelek za skupne akcije s proizvajalci pod geslom: Za potrošnika! Ostale prodajalne bodo specializirane trgovine s kompletnimi programi ponudbe. D. M.

ŠE O OSEBNIH DOHODKIH

Včeraj je bila v Celju skupna seja Medobčinskega sveta ZKS in Medobčinskega sveta ZSS. Na njej so člani informirali o tem, kako so tekla izplačila osebnih dohodkov delavcev v juliju ter spregovorili tudi o nekaterih ukrepih tekoče ekonomske politike. Več s seje bomo poročali v prihodnji številki NT.

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

JESEN
ZIMA

POMLAD 79/80

EPS „Dolninski list“ Novo mesto

MALI LOŠINJ - PORTO-ROZ - ROVINJ - VRŠAR - POREČ - MEDULIN - OPATIJA - RAB - STARI GRAD/HVAR - DUBROVNIK - MLINI - IGALO

PODROBNEJŠE PROGRAME ZAHTEVAJTE V NAŠIH POSLOVALNICAH!

ŽALSKKE »NEDELJSKE« GOSTILNE

V Žalcu so sprejeli odlok, po katerem morajo biti vsi gostinski lokali v občini odprti ob sobotah in nedeljah ter ob praznikih. Odlok bo veljal osem dni po objavi v Uradnem listu SRS. Prav tako gostilničarji ne bodo smeli zapirati gostiln v času poletja. Res je, da so ob sobotah in nedeljah bili mnogi gostinski lokali v občini odprti že prej, res pa je, da v Žalcu menda ni bilo lokala, ki bi bil odprt ob koncu tedna, z izjemo avtobusne postaje in kolodvorske restavracije ter gostilne Čas. Z najnovejšim odlokom želijo prispevati tudi k razvoju turizma v občini, je pa vprašanje, če se zares izplača, da bi bili tudi ob nedeljah popoldne odprti prav vsi lokali, saj je znano, da promet takrat ni takšen kot po navadi. Med tistimi gostilničarji, ki so doslej imeli ob sobotah in nedeljah svoje lokale zaprte najnovejša odločitev seveda ni naletela na najbolj ugoden sprejem. Sicer pa videli bomo, kako se bo vsa stvar obnesla. J. V.

LUČE

KOLOVRATI SO SE VRTELI

Tudi nastop citrašev, gozdarjev - Uspele razstave

V prijetno tišino planinskega sveta je prišlo novo življenje. Takšno, ki že deset let prihaja vselej ob takem času in vedno po zaslugi domačega turističnega društva. Škoda, da traja le dan ali dva. Sicer pa, morda je prav v tem mikavnost, ki privablja številne obiskovalce, turisti, izletnike...

Deseta tradicionalna turistična prireditve v Lučah ob Savinji je tudi tokrat uspela. Njen spored je trajal dva dni, v soboto, 11. in v nedeljo, 12. avgusta. Uspela ne le zaradi velikega obiska, mervč predvsem po svoji vsebini.

Tudi tu so se odločili, da s turistično prireditvijo opozorijo na krajevne narodopisne posebnosti, vsekakor pa na tiste, ki počasi tonejo v pozabo in ki odhajajo iz vsakodnevne življenja. Pa je škoda, da je tako, saj bi imele zlasti predice, ob oživljeni ovčereji, tudi v tem času velike priljubljenosti za uveljavitev in prodajo svojih izdelkov.

V Lučah oživljajo s turistično prireditvijo delo predice in igranje na citre. Pri tem pa se znova oglasi še kakšna domača pesem. Tako predice, kot citraši, so pokazali svoje spretnosti in znanje zlasti v soboto popoldne. Tudi pred kamerami beograjske televizije.

Skupina petih predic, med njimi tudi 87-letna Marija Voler, so spet navdušile. Prav tako citraši. V igri s tem instrumentom prednjačijo Mlačnikovi, z očetom Francem na čelu.

Za letošnji jubilejni turistični praznik so pripravili tudi tri zanimive razstave. Tako je rezbarska dela predstavil Milan Matko iz Šmartna ob Paki, nekaj skulptur iz lesa pa Tone Venek iz Rečice ob Savinji. Enaka pozornost je veljala razstavi pogrnikov, tembolj, ker so posregli v domače okolje in tudi tako obudili spomine in skomine na nekatere domače jedi. Škoda, da jih manjka zlasti v domačih gostilnah.

Med pripravljalci pogrnikov so se nekajkrat izkazali člani domačega turističnega društva. Tako zlasti z »Malico ob košnji«, pa s »turističnim piknikom« ter s »Posebnostmi s trnka«. Sicer so prevladovali pogrjniki za kosilo: Gozdarsko (Emika Selišnik), Savinjsko (kolektiv Turista), Kmečko (Stoglej), Poročno (Jožica Bezovnik) in pogri-njek za kmečko ohcet, ki ga je prav tako pripravila Jožica Bezovnik.

Največ pozornosti je seveda veljalo nedeljski povorki, v kateri so tudi po zaslugi članov aktiva mladih zadrušnikov in seveda drugih prikazali delo in življenje v domači vasi. V tej koloni so nastopili mladi gasilci, člani folklorne skupine iz Šmartna ob Paki, športniki, planinci, gostinski delavci, kmetje in ne nazadnje gozdarji, ki so z oblekami in orodji opozorili na delo in življenje gozdarskega delavca nekoč in danes.

M. BOŽIČ

Tale posnetek smo napravili čisto zares v nedeljo popoldne. Res pa je, da bi ga lahko tudi lani in pred petimi leti. Mladi pari so se pomerili tudi v obiranju hmelja.

FOTO: T. TAVČAR

17. DAN HMELJARJEV

LETOS LE REPRIZA

Še posebej skromna je bila povorka hmeljarskih voz

Še lansko leto smo o Dnevu hmeljarjev kar precej pisali. Med drugim smo zapisali tudi to, da kaj novega ni bilo videti in tudi letos je bilo tako. V bistvu ponovitev lanskega »predstave« in nič več. Zares škoda! Vprašanje je, koliko časa bo prireditve sploh še zanimiva in privabljala toliko obiskovalcev kot jih je bilo letos. Je pa res, da se ljudje radi zavrtijo ob zvokih ansambla ter spišejo kakšen liter...

V nedeljo popoldne smo najprej lahko videli povorko z vozovi, na katerih so skušali prikazati hmeljarska opravila, vendar kaj dosti nismo videli, ker razen vozov iz dveh, treh vasi ter tistih, na katerih so prevažali starešino in princezo, ni bilo ničesar drugega. No, bil je še kamion z laškim pivom, ki so ga delili obiskovalcem. In to je bilo vse. Precej skromno.

Preveč skromno! Potem je bilo na prireditvenem prostoru tekmovalje parov za zlato kobulo. Mladi fantje in dekleta so se pomerili v obiranju hmelja, spoznavanju rastlin, postavljanju hmeljev, šivanju hmeljskih vreč ter spravljaju hmelja v vreče. Najbolj spretna sta bila Marija Kolar in Jože Blizjak iz Braslovč. Škoda, da večina obiskovalcev ni mogla ničesar videti. To je uspelo le tistim, ki so se uspeli preriniti do prizorišča tekmovalj. In končno - veseli del prireditve vse tja do jutranjih ur, ki je prav gotovo nekoliko obogatil blagajno prizadevnih turističnih delavcev. Vsak dinar je dobrodošel pri bogatem celoletnem delu Braslovčanov. Dejstvo pa je, da prireditve kot je, zahteva mnogo dela in da Braslovčani zaslužijo občudovanje in pohvalo. Zares škoda pa bi bilo, ko bi si ljudje v nasled-

njih letih dejali: Nima smisla, da gremo v Braslovče, saj smo že tako ali tako vse videli lanske leto. Mimogrede pa sem slišal tudi starejši par iz sosednje republike, ko se je ob koncu spraševal, kako sploh izgleda hmeljarjenje in kako je bilo nekoč. O tem na letošnji prireditvi zares nista mogla izvedeti ničesar in si ustvariti podobe.

Že v soboto zvečer je bila prireditev v Žalcu v Hmezdovi dvorani, kjer so podelili priznanja zaslužnim hmeljarjem, predstavili so novo hmeljarsko princezo ter starešino. Zanimivo je, da je starešina letos iz Sevnice. To je stari hmeljar Anton Šinkovec, njegova spremljevalka oziroma lepota doline zelenega zlata pa je Slavica Kresnik iz Gorice pri Petrovčah, ki obiskuje ekonomsko srednjo šolo v Celju. Zbranim hmeljarjem sta v soboto zvečer spregovorila predsednik skupščine slovenskih hmeljarjev Vlado Kralj in predsednik poslovne skupnosti za hmeljarstvo SRS Vinko ing. Kolenc. V kulturnem programu so sodelovali člani moškega pevskega zbora Svobode s Polzele, za prijetne viže pa je poskrbel ansambel Terlav. Zbrani slovenski hmeljarji so tako vsaj za trenutek pozabili na skrbi in delo ter majske suše, ki bo nekoliko zmanjšala letošnji pridelek.

JANEZ VEDENIK

V turistični povorki je sodelovalo tudi veliko mladih...

Komaj je utihnila splavarska pesem na Ljubnem ob Savinji in so predice v Lučah spravile svoje kolovrate, že se zdaj na novo turistično in kmečko prireditve pripravljajo v Mozirju. Njen pobudnik in organizator je domače Turistično društvo.

V soboto, 18. t. m., bo namreč na vrsti že tretje »Jutro koscev in žanjic«. Tudi v tem primeru gre za prireditve, ki ohranja stare običaje, še zlasti tiste, ko so travnike kosili s kosami in ko so za tem imele polne roke dela tudi žanjice. In potem znana malica ob košnji, ki je pokazala gospodarjevo moč, njegovo sposobnost, razumevanje za pomembno delo. Ni dela brez jela.

Tudi ta prireditev dobiva svojo tradicionalnost. Letos bo že tretjič na vrsti. Potekala bo tako, kot je

MOZIRJE: KOSCI IN ŽANJICE

nekadaj delo koscev in žanjic. Torej zgodaj zjutraj, tedaj, ko še sonce ne pošilja vročih žarkov na razgrete hribe.

Pričela se bo ob petih zjutraj s povorko koscev skozi Mozirje. Njihova pot se bo končala na travniku, ki so ga izbrali za košnjo. Računajo, da bodo kose pele okoli dve uri. Zatem bodo prišle žanjice in ne nazadnje birt, gospodar, ki bo pripeljal zajtrk. Tokrat, z razliko od prejšnjih let, ne bo namenjen samo koscem in žanjicam, marveč tudi drugim ljudem, tudi obiskovalcem te prireditve. Vsekakor zanimiva pobuda, ki jo bodo ljudje toplo pozdravili. Morda je to tudi namig, da bi lahko takšne zajtrke, vsaj od časa do časa, pripravljali tudi v kakšnem gostinskem lokalu v Gornji Savinjski dolini! Saj gre za domače posebnosti, in teh ljudi, gostje, izletniki iščejo.

Takoj po košnji se bodo lotili drugega dela, ki prav tako prehaja v narodopisno posebnost. To je klešarjenje, izdelava pašnih ograj. Spet zanimivost, ki bo vzbudila pozornost. Upravičeno.

In za konec še primeren zaključek, vesel, sproščen s piknikom v Savinjskem gaju, ki se bo pričel ob desetih popoldne.

S tretjim jutrom koscev in žanjic v Mozirju bodo končane vsaj glavne letošnje turistične prireditve v Gornji Savinjski dolini, čeprav seveda nekaterih drugih tudi pozneje ne bo manjkalo.

M. BOŽIČ

MOZIRJE

30 LET STRELSTVA

Ob jubileju razvili tudi prapor

Na strelišču Občinske strelske zveze v Mozirju so v nedeljo počastili 30-letnico strelstva v Gornji Savinjski dolini. Ta jubilejni dogodek so povežali tudi z razvitjem prapora Občinske strelske zveze in ne nazadnje z oceno dosežanj poti in prihodnjih nalog ter s podelitvijo priznanj najboljšim organizacijam in posameznikom.

Kot je v slavnostnem govoru dejal predsednik Občinske strelske zveze Janez Zagary so začeli v več kot skromnih okoliščinah. Toda, danes je za njimi delo, na katerega so pomnili, saj so uspeli zlasti v množičnosti, strelska organizacija pa je postala tudi pomemben sestavni del splošnega ljudskega odpora.

V mozirski občini dela osem strelskih druženj, zatem štiri sekcije, ki povezujejo več kot tisoč članov. Strelske družine delajo v vseh krajevnih skupnostih, razen v Bočni in Novi Štifi. Poleg občinskega strelšča v Mozirju imajo še strelšči v Šmartnem ob Dreti ter v Solčavi, medtem, ko je v Lučah v gradnji. Večje težave so z orožjem,

saj je drago. Toda, navzlic temu so na poti, da ga v kratkem zagotovijo za vse potrebe.

Razveseljiva je ugotovitev, da v strelske vrste prihaja vse več mladih. Pomemben rezervoar za pomladitev so zlasti šole, in mladi se vse bolj ogrevajo za strelstvo.

Na slavnosti so podelili več plaket občinske in republiške strelske zveze, prav tako tudi jubilejne medalje zlasti veteranom strelstva v mozirski občini.

Na tekmovalju v streljanju z malokalibersko puško je sodelovalo šestnajst ekip. Vsaka od njih je imela po tri strelce. Zmagala je vrsta Mozirja pred Lučami in Solčavo, med posamezniki pa Franc Mozirjan Grobelnik.

Pomembna je ugotovitev, da so se v mozirski občini odločili za množično pot v strelski organizaciji. Zato tudi velika prizadevanja za razširitev strelskih vrst in za vključitev zlasti mladih v družine in sekcije. Vrhunsko športno smer so zaenkrat potisnili na stran, tudi zaradi pomanjkanja ustreznega orožja in ne nazadnje zaradi tega, ker doslej med strelci

ni bilo tistih, ki bi se odločili za tekmovalni šport. Morda se bo stanje sčasoma spremenilo.

MB

Vsem občanom občine Šentjur čestita ob prazniku

kolektiv Toper - tozd moda Šentjur

V GORENJU DELAJO

Po štirinajstdnevem kolektivnem dopustu so se delavci tovarne gospodinske opreme Gorenje iz Velenja v ponedeljek znova vrnili na delo.

V svojih polletnih analizah, ki so jih opravili še pred kolektivnim dopustom, so opozorili na velik razkorak med cenami reprodukcijskega materiala, ki se dvigajo iz dneva v dan in med cenami lastnih končnih proizvodov, ki so v dveh letih dosegli porast le za 7,5%.

Svoja prizadevanja bodo delavci Gorenja usmerili tudi k povečanju izvoza in pri tem bodo znova opozorili, da še vedno ni zadovoljivo rešeno vprašanje spodbude za pospeševanje prodaje na tuja tržišča.

Med kolektivnim dopustom so v Gorenju opravili vzdrževalna dela.

CELJE

ČAS MOČNO PRIGANJA!

Nujna vzdrževalna dela na mnogih graščinah

V uradnih krogih, tako tudi na nedavni seji izvršnega sveta celjske občinske skupščine, je beseda tekla o fevdalnih objektih, v našem jeziku pa rajši povejmo, da gre za graščine, torej za objekte starejšega datuma, ki še danes služijo svojemu stanovanjskemu ali drugemu namenu. Toda, glavna pozornost je namenjena tistim, ki še vedno nudijo mnogim ljudem streho nad glavo in bolj skromna, da ne zapišemo še kaj več, kot razkošna stanovanja.

V celjski občini je evidentiranih petnajst grajskih objektov. Nekateri od njih so razvaline in se zato beležijo samo kot spomeniški objekti. Dosti pa je še takšnih, ki tako ali drugače služijo določenemu namenu, zlasti stanovanjskemu. Razen tega imajo štiri graščine tako imenovana javno funkcijo. Zato njihov obstoj ni vprašljiv. To

so Spodnji Celjski grad, v katerem je vojašnica, Medlog, kjer je našla svoje prostore Vrtnarska šola, Stara grofija, ki nudi zatočišče Pokrajinskemu muzeju in graščina Dobrna, v kateri je Pomozna šola. Graščina Vine je v zasebni lasti in zatorej ni ogrožena.

Pri vsem tem ostaja še osem graščin, kjer pa se pojavljajo bolj večji kot manjši problemi njihovega vzdrževanja. To je torej problematika, s katero se je pred kratkim srečal izvršni svet celjske občinske skupščine, pred tem pa še posebna koordinacijska komisija izvršnega sveta. Seveda pa so glavni nosilci nalog v tem okviru zlasti Svet za urbanizem, Zavod za spomeniško varstvo, Stanovanjska skupnost, Kulturna skupnost in drugi.

Če se najprej ustavimo pri zaključkih seje izvršnega

sveta potem gre za ugotovitve, da je stanje več kot kritično in da zdajšnji čas v resnici priganja k reševanju, če hočemo ohraniti, kar imamo. Problem so seveda sredstva, saj bi jih rabili veliko, če bi hoteli vsaj v glavnem zakrpati, kar bi morali, da bi objekte zavarovali pred nadaljnjim propadanjem. Po mnenju izvršnega sveta bosta morala v tej nalogi prevzeti glavno pobudo Stanovanjska in Kulturna skupnost. Morda še kdo. Pri vsem tem ne gre samo za denarna sredstva, marveč še za eno odločitev. Gre tudi za določitev vsebine koriščenja teh objektov.

In katere so graščine, ki še danes služijo kot stanovanjski objekti?

Zgornji Lanovž: v graščini prebiva šest strank, ki si po lastnih odločitvah prezidavajo in preurejajo prostore, sicer pa ta objekt upravlja Stanovanjska skupnost. Obnova graščine ni problematična.

Gozdni dvor: v kletnih prostorih je zdaj arhiv Avtoobnove, sicer pa v njej prebiva šest strank. Kaže, da bi zaradi bližine Joštovega mlinca ta objekt drugače rešili in ga vključili v funkcijo, ki ga dobiva okolje.

Graščina Dobrnica: trenutno ni ogrožena in bi tudi zaradi bližine zdraviliškega središča Dobrne njena obnova ne smela predstavljati večjih problemov.

Graščina Frankolovo: v njej zdaj prebiva deset strank. Stanovanjski pogoji niso ustrezni. Nujno bo torej zagotoviti sredstva za njeno redno vzdrževanje.

Graščina Prešnik: stavba, ki si tudi zaradi svoje arhitekture zasluži večjo pozornost in več sredstev za zagotovitev boljših pogojev za njene stanovalce.

Graščina Socka: v njej je podružnična šola in dest strank. Tudi v tem primeru gre za ureditev stanovanjskih razmer, torej za boljše bivalne pogoje.

Grad Lemberg: v stranskem krilu prebiva še pet strank, vendar v skrajno neustreznih pogojih. Vzdrževalna dela so nujna.

Graščina Tabor: zahteva po obvarovanju objekta je nujna, zato vsaj minimalna vzdrževalna dela.

M. BOŽIČ

V BESEDI IN SLIKI

PRIJETNO KOPANJE V ZREČAH

Zraven novega hotela na Dobravi v Zrečah je leto dni starejši plavalni bazen. Na prijetni lokaciji, blizu gozda in v okolju, ki ne pozna hrupa.

Lep je ta bazen in vselej dobro obiskan. Morda tudi zaradi tega, ker ga polnijo s toplo vodo. Njena temperatura doseže okoli 27 stopinj Celzija. Za domačine je torej tudi s te strani dobro preskrbljeno, kopalcev iz drugih krajev pa je zaenkrat še malo. Morda niti ne vedo, da je kopanje v tem bazenu ne samo poceni, marveč tudi prijetno. Predvsem zaradi vode.

MB

MALI PLAVALCI V CELJSKEM BAZENU

Vsako dopoldne se na celjskem bazenu razlega živžav, ki je v teh dneh toliko večji, saj imajo otroci iz celjskih vrtcev plavalni tečaj. Trenutno je tam druga izmena, v kateri je okrog 100 otrok. Ob 9. uri jih pripelje avtobus in opoldne odpelje. Tako čofotajo vse dopoldne po vodi, vmes pa imajo malico.

Obiskala sem jih in lahko mi verjamete, da me je strašno mikalo, da bi se jim pridružila. Malo sem poizvedovala, kako jim je všeč, pa niso bili preveč zgovorni. Njihovi nasmejani obrazi pa so mi dokazovali, da jim ni ravno hudo, ker morajo drseti 5 m pod vodo. Tisti, ki »preživi« takšen test, dobi značko delfinčka. Plavati pa se naučijo skoraj vsi. Vprašala sem tudi za ceno tega tečaja. Starši morajo prispevati 100 din in to gotovo ni visoka cena za 10 dnevno otroško veselje.

TEKST: TATJANA PODGORŠEK
FOTO: TONE TAVČAR

NIČ DOPUSTNIŠKO V LJUBEČNI

Krajevna skupnost v Ljubecni letos ne praznuje dopustniškega časa. Prova v najbolj vročih dneh so začeli vrsto pomembnih akcij. Zaposlili so tudi poklicnega tajnika.

V tem mesecu so najbolj delavni v vaseh Leskovec in Začret. Želijo posodobiti tri krajevne ceste. Najdlje so v Leskovcu, kjer bodo posodobili več kot kilometer ceste od šole do meje krajevne skupnosti. Ta dela bodo veljala 360.000,00 dinarjev. Tretjino potrebnih sredstev za posodobitev so zbrali krajanji sami. Ostanek pa je prispevala še delovna organizacija Ljubecna in krajevna skupnost. Če bo ugodno tudi vreme bodo cesto v Leskovcu končali do konca meseca. V tem času pa bi morali opraviti delo tudi na vsaj enem odseku v Začretu.

M. BRECL

SPOZNAVAJMO NAŠE KRAJE

DOBJE PRI PLANINI

Dobje leži na nadmorski višini od 550 do 600 m. V kraju je šola od 1854. leta, sedanja zgradba pa je iz leta 1896. Marijina cerkev je prvič omenjena 1545. leta in je od njene prvotne podobe ohranjena le še ladja. Okoli leta 1650 so prizidali še zvonik z nekako kostnico, ki so jo odstranili leta 1884. V prvi polovici 18. stoletja so postavili kapelo in prezbiterij, 1827 so dvignili in obokali ladjo, leta 1878 pa so na mestu prejšnje zakristije postavili sedanjo z oratorijem. Veliki oltar je izdelal krški mojster Anton Gaberčič leta 1762, stranska oltarja 1842 in 1846 Leopold

Goetzl, oltar Sv. Barbare okoli leta 1720 laški kipar Janez Gregor Božič, prižnico pa 1879 Janez Šubic. V Podgorici je tudi večja kapela s stolpičem postbaročnega sloga.

Od 1862 do zadnje vojne so bili na Dobju štirje živinski sejmi. Oktobra 1944 je bil ustreljen Anton Tržan, prvi organizator odpora v vasi. Tu so bile tudi česte borbe XIII. SNOUB. Od avgusta do decembra 1944 je bil reden pouk v partizanski šoli. Na stavbi je spominska plošča padlim borcem tega področja, na pokopališču pa je grobišče padlih partizanov. Z Dobja je doma tudi Tomaž Romih (1853-1935), pedagoški delavec, pisec šolskih učbenikov, pospeševalec umnega kmetovanja, zlasti vinogradništva.

Danes je Dobje dobro povezano z avtobusno progo s Sentjurjem in Planino, gradijo nov kulturni dom, v katerem bo prostora tudi za vse krajevne organizacije in gasilce, naslednje leto pa bodo pričeli tudi z gradnjo nove osnovne šole. Do Dobja vodi tudi asfaltirana cesta in ko bo dokončno asfalt na glavni cesti proti Planini čez Jezerce, bo Dobje povezano s Sentjurjem v celoti z asfaltirano cesto. To bo izredna pridobitev za kraj, ki bo lahko razvijal tudi kmečki turizem. Dobro je razvito gostinstvo, v kratkem bo Merx pričel graditi tudi novo blagovnico. V Dobju je izredno aktivno Prosvetno društvo, tudi lovci dobro delajo, pred leti so si zgradili lep lovski dom.

Okolje Protashyjevega dvorca v Celju dobiva avtentično podobo. Fasadi se pridružuje tudi tlak. Vse več starih celjskih pomembnih poslopij spreminja svojo žalostno sliko pozabe v novo, z optimizmom prežeto preobleko. Res to precej stane, toda vrednote zgodovinskega in kulturnega izročila se ne merijo z denarjem.

MOZIRJE: ŠOLE, KI JE NI VEČ

Da, v bistvu gre za zgodovinski posnetek, čeprav napravljen pred štirinajstimi dnevi. Gre za staro osnovno šolo Mozirju, ki so jo pred kratkim podrli. Domačini zdaj ruševine, še vedno uporabno opeko, pridno odvažajo, na temeljih ponosne stavbe pa bo zrasel novi market trgovskega kolektiva Savinja v Mozirju.

ME

Neizmerno lepa je Koroška onkraj Karavank. Posebno Podjuna, ki pod Obirjem združuje slovenski vasi. Toda ta lepota je le navidezna, v teh turističnih dneh se ozaljšana s pisano povorko turistov okoli Klopinskega jezera. Resnično podoba si izoblikuje vsak sam v pogovoru s tem in onim. V množičnem zboru pa so 4. in 11. avgusta mladi gledališniki iz vseh podjunskih vasi na glas spregovorili o samorastništvu in pankrtstvu slovenstva v avstrijski državi, ko so odigrali Prežihove Samorastnike v Mikelnovi dramtizaciji in v režiji Marjana Srienc. Obe predstavi sta bili v Spodnjih Vinarah pri Sv. Primožu.

»KJE JE NAŠA SAMORASTNIŠKA SAMOZAVEST«

To je sicer naslov razmišljanja mladega koroškega poklicnega režiserja Marjana Srienca, ki je 1977. leta diplomiral režijo na ljubljanski AGRFTV pri Miletu Korunu. Zdaj živi v Železni Kapli, pri Prosvetni zvezi pa je poklicni režiser, da bi čimprej pričel z bolj organizirano gledališko dejavnostjo. Režiral je že precej del, med njimi tudi pred leti znano Miklovo Zalo, ki so jo igrali v Svatnah, na zgodovinskem kraju, kjer so doma Miklovi in Serajnikovi. Lansko leto pa je pripravil Samorastnike, znano delo koroškega pisatelja Prežihovega Voranca, ki jih je dramtiziral Miloš Mikel. Letos so uprizorili Samorastnike že v soboto, 4. avgusta in minulo soboto, 11. avgusta na jasi v Spodnjih Vinarah pri Sv. Primožu v Podjuni. Štirideset gledaliških amaterjev je na odru sledilo zamisli režiserja Marjana Srienca, ki je pod omenjenim naslovom v gledališkem listu zapisal: »Zakaj gledališka dramtizacija Samorastnikov prihaja tako pozno na koroško, domači slovenski oder? Upravičeno vprašanje, gotovo, le kaj odgovoriti na to?

Na eni strani je vsekakor zahtevnost odrske realizacije, kajti potreba tolikih oderskih kulinskih sprememb ustraši vsako amatersko igralsko skupino. Nekje pa je vzrok iskati tudi v moralni in ideološki zakrtnosti konzervativnosti našega človeka: nekateri smatrajo avtorja za komunisto v negativnem smislu in ga apriori odklanjajo, spotikajo se nad robatostjo jezikovnega izrazoslovja in še danes mnogo ljudi noče in ne more prenesti, da avtor posvetno in cerkveno gosposko na tak način razgalja v polni luči koroške realnosti, vse razkrinka brez prikrivajočih senc...

Kratenje pravic slovenski narod teži že nekaj stoletij, to nam zgodovina pogosto dokazuje. Teži pa nas tudi še danes, kot tudi v času, ko je samorastniški hlapec Jernej - Prežihov Voranc iskal svojo pravico. Poniževanje, zatiranje in kritičnost socialnega stanja, krutost oblasti do delavskega človeka so ga inspirirale, da se je zatekel k literarnemu opisovanju obstoječih krivic. Papir je potrepežljiv in je vse to prenašal, žal pa tega niso prenesli ljudje, ki so v svoji konzervativni zaplanka-

SPODNJE VINARE PRI ŠT. PRIMOŽU V PODJUNI

HUDABIVNIŠKIH PANKRTOV KLIC

40 gledaliških amaterjev glasno izreka slovensko misel

nosti zavirali vsakovrsten napredek. Kaj ni še danes nešteto včerajšnjikov, ki so običali v blatu dogmatične ideologije preteklosti?

Zato so bili preganjani naši pradedje in babice, zato je bil izrinjen iz domačih krajev Prežih sam, tako tudi njegovi Samorastniki, Meta in njenih devet pankrtov. Zato še danes tudi nam ne prizanešajo in se moramo potomci pankrtskih samorastnikov še danes boriti proti sencam zgodovine, proti ideološkim pritlikavcem, dvolutknjastim paragrafskim konjenikom...

...Na Koroškem pač živita dve veliki družini: karniška in hudabivniška. Karniška - nepristopna, hladna, koruptivna, lažno demagoška, uživajoča v svoji moči nad malim bratcem. Hudabivniška - velika samorastniška družina, svesta si zdravega duha, zavedajoča se svojih (okrnjenih) pravic...

...Saj vsi iščemo tiste »Karnice«, kjer bi našli prijetno domačnost, toplino materinega ognjišča, očetovega zavetja. Ne najdemo jih vzlic stotih Ožbejev med nami, ki oklevajo, mlahavo klečajo pred odprtim žrelom triglavega avstrijskega zmaja. Ne najdemo jih zaradi premnogih »karničnikov«, ki so v svoje (kmečke) gare vpregli avstrijskega rjavca, misleč, da zlatnike serje, pa jih hlastno pobira...

Prežihovo delo vsebuje toliko izpovedne moči, da človeku pri branju dejansko dihati ne da. Tako presunljivo udarja skozi Samorastnike naše usode preteklosti in sedanjosti. Koroški slovenski samorastniki smo, hočeš nočeš, intuitivno identificirani z usodo samorastniških pankrtov. Žal je med

Marjan Srienc: »Kolikšna je naša samorastniška samozavest?« Režiser Samorastnikov na sceni v Spodnjih Vinarah. »Celotno električno osvetljava velikega prizorišča so nam pripravili mladi kulturniki iz Raven na Koroškem.«

nami še vse preveč »gosposki služočih vprežen- cev Karničnikov« in klečajočih narodnostnih mlačnežev Ožbejevega kova. Vsekakor pa je med nami premalo hudabiv- skih Met, ki bi nam, pred- vsem našim otrokom po- magale, da bodo enaki hudabivskim pankrtom ki jim je materinska lju- bezen (sem sodi pred- vsem tudi materinski je- zik) vlila vero samozave-

sti in jih utrjevala. Huda- bivški samorastniki »so jo nosili s seboj po po- djunskih prodirih, po gor- skih koritih, ta vera se je zraščala s tuljenjem ve- trov po slemenih, z buča- njem globač, s sanjami polj, zlivala se je s šepet- om jezerskih gladin, z neskončnim šumom dravskih valov...« - vse do današnjih dni.

Zavedajmo se našega samorastništva, posne-

majmo jih, Meto in njene samorastniške pankrte!

TRNOVA POT KULTURNIKOV

Mnogo bridkih resnic je v prej navedenem bese- dilu, ki ga lahko že drugo leto prebiramo v gledali- škem listu Samorastni- kov. Vseh misli nismo povzeli. Zaradi omejeno- sti prostora, pa tudi zara- di tega, ker nam preostri čustveni poudarki v nič- mer ne morejo pomagati. Mladi kulturniki skušajo združeni v Slovenski pro- svetni zvezi zakoračiti no- va pota. Ne v jadikovanje o slovenskem vprašanju. To je že razgrnjeno v av- strijski, jugoslovanski, evropski javnosti, najbolj pa v njih-samih, v njihovi- h srcih. Prišlo je spoz- nanje, da bo treba delati z razumom, da bo kulturno osveščanje lahko naredi- lo levji delež pri dvigovan- ju samorastniške samo- zavesti. Kolikor je morda boleče spoznanje o te, da konservativni krogi med samimi Slovenci marsik- daj zavirajo napredna ho- tenja v bojevanju Sloven- cev za svoje pravice, toli- ko bolj je dragoceno spoznanje, da bo treba enotnost krepiti s tvor- nim delom.

Kulturniki se ob vse- binskih težavah otepajo še s takimi, najbolj banal-nimi, vsakdanjimi, na ka- kršne smo mi v naši sa- moupravni domovini že pozabili. To najbolj ilu- strira dejstvo, da bi brez materialne in finančne pomoči matične domovi- ne ne mogli početi tega, kar lahko sedaj. Od av- strijske države ne dobijo niti dinarja, čeprav so po avstrijskih vaseh še gasil- ske veselice sofinancira- ne. Takšnega kulturnega projekta kot so Samorast- niki si še zamisliti ne bi mogli brez pomoči onkraj Drave. Mlade napredne kulturnike boli tudi to, da v slovenskih vrstah še marsikje prevladuje mne- nje, da vse, kar pride iz matične domovine smrdi po komunistični nevar- nosti. Niso pozabljene tu- di nekatere prisposode propagandnih značilnosti iz časa plebiscita. Toda ravno v srcih kulturnikov tli tista goreča želja po slovenstvu, po enotnosti, po živi govornici sloven- skega jezika in kulture, umetnosti, tudi boljšega družbenoekonomskega položaja. Zato jih vsaka neenotnost boli in žali, čeprav jim poguma ne jemlje.

JE KRALJ MATJAŽ POZABLJEN?

Gledališki amaterji do- mala iz vse Podjune, ki so

se tako v tem mesecu dvakrat zbrali pod tem- nim, čez cel dan oblač- nim in z dežjem grozečim nebom so na glas sprego- vorili o slovenski misli na Koroškem. V vlogi Mete Sonja Ban, v vlogi Ožbeja sam režiser Marjan Srienc, Karničnika je odi- gral Miha Kap, Karnični- co Zinka Dumpelnik. K predstavi so pomemben delež prispevali poklicni strokovnjaki iz Slovenije. Sceno je izdelal Sašo Kump, izbor kostumov je opravila Milena Kumar, kamera je bila v rokah Ju- reta Pervanje in Andreja Kokota (med predstavo je vključena namreč film- ska projekcija), glasbena oprema pa je delo Oliver- ja Telbana.

Sv. Primož je v bližini Klopinskega jezera. V njegovi okolici je vse pol- no turistov in ti so prišli na predstavo. Med njimi mnogo Nemcev in Av- strijcev s severa. Bili so presenečeni nad močjo koroškega gledališkega amaterizma. Predstavo je videl tudi znani dunajski igralec Otwald John, ki je še isti večer telefoniral šestim kolegom v Burgt- heater, da so prišli v Sv. Primož. Ni pa bilo na prvo predstavo razen Mi- loša Mikelna nobenega predstavnika ZKO Slove- nije, niti republiškega Združenja gledaliških skupin ali kulturne skup- nosti! To je ustvarjalce predstave bolelo... Tudi strokovna gledališka po- moč je zaenkrat še bolj teoretična, želeli bi plo- dneje sodelovati. Od dr- žave (Avstrije) ne dobijo niti silinga, brez material- ne in finančne pomoči Slovenije bi ne mogli izvesti tega programa. Trda je pot razvoja, kul- turnega osveščanja, iska- nja nove kakovosti. Da prebijajo zid ustaljenega delovanja zgolj v sicer številnih pevskih zborih in folklornih plesih. Gledališka dejavnost kot idejno sporočilo je še pre- malo izkoriščena. Zato bi morali takšna prizadeva- nja v matični domovini močno podpreti. Najra- zličnejša glasbena in gledališka srečanja so prilož- nost zato. Toda tudi samo Koroški Slovenci bi mo- rali še bolj vztrajati v so- delovanju, v strokovnem izpopolnjevanju svojih kulturniških kadrov. Še mi se v matični domovini bojujemo za podružblja- nje kulturne politike, pa imamo na voljo povsem drugačne, samoupravne mehanizme za reševanje vsebinskih in materialnih ter finančnih problemov. Videti je, da se na Koro- škem hoče nekaj prema- kniti.

Kralj Matjaž trdno spi pod Peco in zanašanje na njegovo sivo brado sodi v romantično obdobje sanjarjenja o lepi deželici s srčkanimi, kapelicami na križpotjih... sanje, lepo obarvan turistični pro- spekt.

Nedavni dogodki v Ve- likovcu z odklonjenim folklornim nastopom mladim iz Skopja v mest- ni dvorani nam dajejo mi- sliti. V tej dvorani že ne- kaj let niso nastopili Slo- venci zaradi mučnega pri- tiska črnih senc. Morda to dejstvo potrjuje izrečene misli z odra pod zvezdami v Spodnjih Vinarah, da morajo samorastniki vztrajati in to na svoji zemlji.

BESEDILO
IN SLIKE
DRAGO MEDVED

Le malo krajev ima dvojezične napise. Šmihel pri Pliberku je eden redkih.

A. ZAHARIAŠ V ROGAŠKI SLATINI

Delavska univerza in Kulturna skupnost občine Šmarje pri Jelšah sta pripravili v Pivnici Zdravilišča v Rogški Slatini razstavo del slovenskega akademskega kiparja Aladarja Zahariaša. Otvoritev razstave bo noč ob 20. uri, o kiparjevem delu pa bo govoril Anton Slivnik.

Dr. Cene Avguštin, ki je napisal kratko spremno besedo k vabilu, med drugim omenja:

»Po svojem stilnem izrazu kažejo Zahariaševe starejše in novejšje plastike močan konstruktivističen značaj, ki pa se pogosto cepi na tako ali drugačno biološko formo... gibanje Zahariaševih plastičnih oblik pa ni vedno samo navidezno, njegov Mobil se na primer s pomočjo mehanizma že spreminja v pravo gibljivo plastiko.«

Ob otvoritveni slovesnosti bodo v glasbenem sporedu nastopili člani zdraviliškega orkestra. Izvajali bodo dela evropske glasbene klasike.

ADAPTACIJA PRITLIČJA STARE GROFIJE

PRIPRAVE NA JUBILEJ

Dela potekajo po načrtu

Pritličje Stare grofije je od leta 1946, pa do izgradnje nove stavbe na Muzejskem trgu služilo dejavnostim Študijske knjižnice in upravno-laboratorijskim službam muzeja. S preselitvijo omenjenih dejavnosti v nove prostore, pa je dobil vse pritličje - kot je tudi bilo že prej zastavljeno - celjski muzej, za ureditev svojih preostalih stalnih razstav (etnološka zbirka, zbirka Alme Karlino-ve, numizmatična zbirka, stara libojska keramika in celjske glažute in zgodovinski razvoj Celja) in za namen prirejanja specialnih muzejskih občasnih razstav. Ta program naj bi bil v celoti realiziran do proslav v zvezi s praznovanjem visokega stoletnega jubileja muzeja, ki bo leta 1982.

Prazni prostori so čakali na adaptacijo, zdaj že pokojni prof. dipl. ing. arh. Tone Bitenc pa je medtem s svojimi učenci in asistentom dipl. ing. arh. Marjanom Ocvi-

kom izdelal potrebne projekte za sanacijsko in drugo ureditev tega trakta Stare grofije.

Letos pa so se že izvršila nekatera dela v zvezi z obnovo. Ta je strokovno vodil dipl. ing. arh. Marjan Ocvi-

kom, izvajalo pa jih je celjsko gradbeno podjetje Remont. Nastanek Stare grofije in s tem tudi pritličja datira v čas, ki je potekal okoli leta 1580. V teku stoletij so seveda prostori doživljali razne prezidave, ki so bile vezane v največji meri na spremembe uporabnosti. Znani so podatki iz leta 1831, ki pričajo o prostorski porazdeljenosti pritličja in tudi o tem, kakšno funkcijo so imeli posamezni prostori...

Ob sedanjih adaptacijskih delih so bili v okviru možnosti odstranjeni vsi kasnejši elementi, s težnjo po prezentaciji prvobitne prostorske urejenosti. Ob delih so bile odkrite nekatere zanimivosti kot npr. del osrednjega sred-

njeveškega mestnega zidu (ki poteka skozi stavbo), strelna lina, sledovi starih obokov, več prvotnih ometov z grafičnimi oznakami (kot nekakimi rovaši), originalni lesen strop, obokana črna kuhinja z dvema kurišcema, zanimiva krušna peč nad obokom stopnišča v klet, ledenica v zasuti kleti, novi elementi v vogalnem prostoru ob južnovzhodni strani, antična mormornata spolijska in še drugo. Vse te danosti so že upoštevane pri sanacijskih posegih in so prikazane tako, da je vsaj fragmentarno znova zaživel urejenost nekdanjega stavbnega interijera.

Uspešnost tovrstne, muzejske revitalizacije celotne notranjosti pa se bo pokazala šele v ubranosti spomeniške stavbe z eksponati, ki bodo morali dopolnjevati tudi v pritličju, bogato zgodovino najlepše stare stavbe mesta Celja!

MILENA MOŠKON

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

POLŽ IN ČEVLJARJI

Tako kot slabi krojači, so bili tudi slabi čevljarji ena od priljubljenih tem slikarjev panjskih končnic. Naš slikar je upodobil srečanje polža in dveh slabih ter enega dobrega čevljarja.

Prizor se odvija v pokrajini, ki je nakazana z drevesom. Drevo deli sličico na dva različno široka dela. V širšem delu se odvija glavni del prizora. Polž je skoraj dohitel čevljarja, ki je iz strahu padel. Drugi čevljar mu pomaga na noge. Da bi lažje bežala, sta čevljarja odvr-gla vse odvečne stvari. Obledena sta v skoraj praznično obleko, to so hlače, telovnika in suknjiča. V ozjem delu slike stoji tretji čevljar, ki je oblečen v delovno obleko - hlače, srajco in predpasnik, čez ramo mu vise kopita in skatla s priborom. Posmehljivo gleda oba svoja lepo oblečena in prestrašena tovariša ter s prstom kaže nanju. Ob drevesu je letnica 1896.

VLADIMIR SLIBAR

Stara grofija v Celju

PRVI EX TEMPORE PRI NAS

VZNEMIRLJIVO DEJANJE

Dobrna ponuja roko likovnim amaterjem

Društvo likovnih amaterjev Celja se je resno prijel svojega dela. Vse več njihovih pobud in izvedenih nalog govori v prid dejstvu, da niso ostali le pri besedah in teoriji načrta, ampak da se gajo v vsakdanje življenje problemov. Prvi slikarski ex tempore pri nas bo v Dobrni v izvedbi ZKO Celja, omenjenega društva, Združenja likovnih skupin Slovenije in seveda Zdravilišča, brez katerega si tega likovnega podjetja ne bi mogli na Dobrni niti zamisliti.

Korenine segajo pravzaprav že nekaj let nazaj, ko je bila na Dobrni konferenca ZKO in so ob tej priložnosti v veliki dvorani razstavljali tudi likovni amaterji. Načeli so pogovor z vodstvom Zdravilišča o tem, da je Dobrna primeren in dovolj vabljiv ter likovno atraktiven kraj, ki bi lahko v organizirani obliki privabil likovnike, da bi poustvarjali njegovo podobo ter nekaj svojih del

pustili zdravilišču za spomin. Beseda je dala besedo in prireditelj je tu.

8. in 9. septembra se bodo na Dobrni zbrali slovenski likovni amaterji, Zdravilišče jih bo gostilo. V zameno bo vsak pustil po eno sliko Zdravilišču za opremo novega hotela. Dela bo ocenjevala posebna komisija. Sicer pa smo o tem že poročali.

Tokrat velja posvetiti misli sami izvedbi. Brez dvoma bo potrebna temeljita organizacija, saj nas izkušnje učijo, da naključja ne koristijo nobeni koloniji. Navsezadnje se to pokaže tudi pri sami vsebinski plati. Tudi komisija ne bo imela lahkega dela, saj bo verjetno vsa pozornost posvečena kakovosti. Vsaj v tem primeru bi morala biti, sicer bo namen srečanja slovenskih likovnikov v mnogočem zgrešen. Na videz preprosto in že »izpovedano« krajinarstvo lahko nudi izkušenemu likovniku še mnogo svežih, neznanih in

vznemirljivih trenutkov za ustvarjalno doživetje. Napak bi bilo, če bi prevelika demokracija širina pri končnem rezeimu omogočila uravnolovko. Preveč dragoceno je prizadevanje Društva likovnih amaterjev Celja v naporih, da bi stopili na prste cenenu pridobitništvu in kiču, ki mu tudi nekatere trgovine, pa tudi preveč dobrohotne institucije še dajejo oporo. Dobrna bo priložnost za obuditev novih vizualnih zornih kotov tega slikovitega turističnega kraja, za tesno sodelovanje kulturnikov in turističnih delavcev in za preverjanje znanja in talentov slovenskega likovnega amaterizma.

D. M.

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

V SPOMIN DR. GUSTAVU IPAVCU

IZROČILO V LJUDSTVU

148 let od rojstva šentjurskega skladatelja

V tem mesecu se Slovenci spominjamo dveh spominskih dni. Pred stooseminštridesetimi leti, 15. avgusta, se je v Šentjurju rodil skladatelj dr. Gustav Ipavec, ki je 20. avgusta 1908 leta v Šentjurju tudi umrl, star 77 let.

Dr. Gustav Ipavec je bil pravi Šentjurčan, saj se je tu rodil, obiskoval osnovno šolo, bil 50 let kot splošni zdravnik. 30 let je županoval trški občini, bil je soustanovitelj gasilskega društva, predsednik šolskega sveta, pobudnik za gradnjo šolske stavbe za osnovno šolo in pobudnik za ustanovitev šentjurske kmetijske šole. Iz Šentjurja je bil dr. Gustav Ipavec odsoten le v času obiskovanja srednje šole v

Gradcu in medicinske fakultete na Dunaju.

Ob svojem pomembnem narodno buditeljskem delu je dr. Gustav Ipavec tudi mnogo komponiral. Njegove pesmi so se globoko zasadile med naše ljudstvo, saj so mu bile melodije, ki jih je skladal, zelo blizu. Pesmice: Vse mine, Le predi dekle, predi, Iz stolpa sem in druge, so povsem ponarodele. Ob tem je zanimivo to, da mnogi naši ljudje do predvajanja TV nadaljevanke o Ipavcih po scenariju in v režiji Frana Žizka sploh niso vedeli, da so pesmi, ki jih pojo, Ipavčeve!

V dobi čitalništva, ko se je prebujala narodna zavest, je dr. Gustav Ipavec s svojimi skladbami Slovenec sem,

Sokolska, Budnica, Zdravica in druge, dokazal, da je Slovenec in da je eden tistih, ki si želi svobodno slovenstvo. Vedeti moramo namreč, da je v tistem obdobju bilo težko biti Slovenec.

Ipavčevo skladateljsko delo se je v rodni Šentjurju krepko zasadilo. Vse od njegovega časa dalje vlada v Šentjurju organizirano pevsko delovanje. Po Ipavcih je v Šentjurju (pa tudi v drugih slovenskih mestih) poimenovana ulica v Gornji trgu, njegovo ime nosi prosvetno društvo, na cerkvenem obzidju so doprtni spomeniki, na rojstni hiši spominske plošče, na pokopališču pa lep spomenik.

ERNEST REČNIK

CELJE

OBNOVA STAREGA GRADU...

Celjski Stari grad je ena najbolj obiskanih izletniških točk ne le v Celju, ampak v Sloveniji nasploh. O tem zgovorno priča dejstvo, da je lani obiskalo grajske razvaline nad 163.600 turistov, medtem ko se bo po predvidevanjih v tem letu obisk še povečal.

Zato ni naključje, da se je Turistično društvo odločilo skupaj z drugimi zainteresiranimi skupnostmi pospešiti obnovo gradu, kar bi nedvomno še povečalo pomembnost te izletniške točke. Tako nameravajo v čim krajšem času asfaltirati še preostali del ceste ter urediti parkirni prostor pred glavnim vhodom na grad, predvsem pa si bodo prizadevali čimprej urediti manjšo muzejsko zbirko na gradu. Najpomembnejša bo seveda nedvo-

mno sanacija Friderikovega stolpa, ki pa bo terjala precej denarnih sredstev. In prav zato ne more in ne sme ostati pobuda in skrb za ureditev Starega gradu le na ramenih Turističnega društva in Zavoda za spomeniško varstvo, temveč mora postati skrb celotnega Celja.

IF

... IN VELIKE DVORANE NARODNEGA DOMA

Čas poletnih dopustov in tudi takoimenovanih delegatskih počitnic so izkoristili v Celju za to, da v tem času obnavljajo veliko dvorano Narodnega doma. Dvorana ni bila obnovljena že tam od leta 1955, zato se je nabralo kar veliko drobnih

del, s katerimi poskušajo dvorano osvežiti in jo narediti bolj uporabno za različna zasedanja, priložnostne proslave in prireditve.

Tako bodo v dvorani na novo poslikali zidove, obnovili okrasne štukature, uredili elektriko in ozvočenje, obnovili pa bodo tudi oder in tla. Denar za prenovitev velike dvorane Narodnega doma je že zagotovljen v občinskem proračunu, dela pa bodo veljala okoli 800 tisoč novih dinarjev. S tem, da je bilo potrebno zaradi podražitev načrt obnovitve nekoliko skrajšati, kajti prvotno je bilo predvideno, da bi letos obnovili tudi obe stranski dvorani Narodnega doma. To pa je zaenkrat odloženo.

Kot kaže, bodo veliko dvorano narodnega doma obnovili do sredine prihodnjega meseca, da bo tako vsa nova in sveža pozdravila delegate na zasedanju skupščine konec septembra.

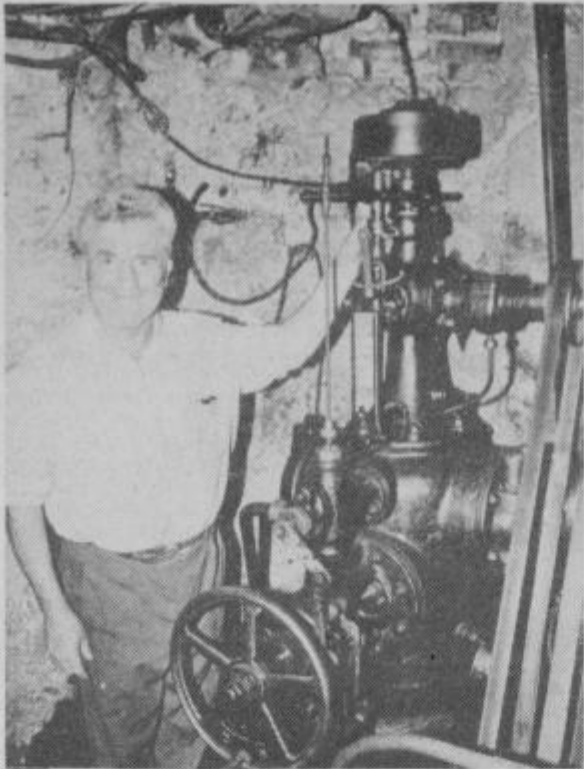
DS

V Jagnjenici pri Radečah boste našli na zelo redek napis ob cesti. »Orodno kovaštvo« - Dornik Mirko. Malo je kovačev, ki bi se tako smelo izobešali simbol tega starega poklica v brk iztekajočemu se stoletju, ki ga živimo v znamenju osvajanja vesolja. A res je, Mirko Dornik vztraja ob nakovalu še danes, tudi njegov sin Karli vihti kladivo in v prsečih iskrah povezuje v sebi četrto generacijo s prvo. Kajti začel jo je praded njegovega očeta, ki mu je bilo ime Matevž in se je rodil 1802 leta v Trziču.

KUJEJO, KUJEJO, ČRNI KOVAČI...

Matevž Dornik se je iz Trziča preselil v Kamnik. Družina je živela svoje kovaško življenje in ob delu so se rojevali tudi otroci. Na svet je prišel Matevžev sin Karl. Tudi v njegovi dlani je kovaško kladivo rodilo kruh bodočnosti. Na večer je hodil pod okno k Tajčevi Jeri, ki je bila točarka in kmalu sta se vzela. Dornikovi so zvedeli za kovačijo v Jagnjenici, ki je bila tedaj last Papirnice v Radečah, to pa je imel delničar Valentin Krišper. Pa so svetovali Dornikove mu Karlu, naj se odpravi v dolino Sopote in poprime za delo v kovačnici, ki je na lepi legi in mu dela ob tovarni in kmetijah ne bo zmanjkalo. Tako je ded sedanjega kovača Mirka Dornika s svojo Jerro odrinil na pot, s seboj pa sta vzela tudi najboljšega kovaškega pomočnika iz Kamnika. Za tri leta je Karl vzel kovačnico v najem, potem pa je bila njegova. Kupil jo je in od tedaj Dornikova roka kuje v Jagnjenici. Ded Karl je ob obstoječi kovačiji postavil še hišo in žago. Imel je smolo. Hiša mu je dvakrat pogorela, nato je leta 1899 naredil novo na mestu, kjer so temelji še danes in to nekaj metrov v globino. Mirkov oče, ki je tudi bil Karl, in se je rodil 1881 leta je prevzel kovačijo 1909 leta. Popravil je jez in delal v kovačnici in na žagi. Ta mu je dvakrat pogorela in tudi pol kovačnice. 1913 je moral na fronto in sedem let se je vlačil po strelskih jarkih za »ljubege« cesarja črnožolte monarhije.

Ko se je vrnil iz klavniče prve svetovne vojne, se je ob kovaštvo mnogo posvečal tudi trgovanju z lesom. Tako je s svoje žage nabavil ves les, ki so ga potrebovali pri gradnji mostu v Zidanem mostu med obema vojnama. V kovačnici je imel štiri do pet kovačev. Pri hiši je bilo kar štirinajst otrok, petnajsti je ob porodu umrl. Tako je ostalo pri hiši sedem fantov in sedem deklet. Medtem, ko je Mirkov stari oče koval bolj sekire, je oče Karl posvečal več pozornosti izdelovanju motik in sploh poljedelskemu orodju. To njegovo tradicijo nadaljuje še Mirko, saj je domala ni kmetije v Krškem, Brezicah, Bistrici ob Sotli, Kozjem, na Planini in v Šmarju, da ne bi imela na lopati, rovnici ali sekiri vtisnjene oznake DK, kar pomeni Dornik Karl - od Mirkovega starega očeta do sina Karla, ki bo za njim stal ob nakovalu. Toda mlade Karlove misli že hitijo v jutrišnje načrte, ki jih vidi ob sodobni stiskalnici, saj stara kladiva in star, rokodelski način kovanja vzame preveč časa. Treba je z napredkom v korak, sicer so žu-

Mirko Dornik ob starem generatorju, ki ga poganja turbina od 1928 leta. Ob energetske krizi je domača elektrika še bolj dragocena, posebno se, če poganja tudi precej strojev.

Tudi mama Danica Dornik poprime za delo v kovačnici. Njene marljive roke se povsod poznajo.

ODMIRAJOČI SVET KOVAŠTVA

ŽELEZO JE ŽULJAV KRUH

Stoletna tradicija Dornikovega nakovala v Jagnjenici išče pota v korist novega časa, utruja jo labirint, kjer domujejo paragrafi

li zamaž in ne rodijo blagostanja, temveč skrb in jezo. Tako najdemo danes v Dornikovi domačiji že odkovke, jutri bo še kaj drugega. Trenutno je v kovačnici šest kladiv in sicer vzmetno kladivo št. 44, zračno kladivo s 75 kg težko glavo, nato še eno tako kladivo, vendar s 220 kg težko glavo, nato malo kladivo št. 2 in veliko podalno kladivo, ki ima 550 kg težko glavo, ki pada z višine treh metrov, škarje in »štanco«. V kovačnici je tudi peč na nafto in tri ognjišča. Veliko kladiv je Mirko naredil sam. Sploh je njegova kovačnica kot kakšna stara alkimistična delavnica, samo da se v zraku ne vrtinčijo strupeni hlapi skrivnostnih kemikalij, ampak obvladuje prostor nemajhno število naprav in naprav, ki služijo za obvladovanje železa. To se ne vda hitro, toda pod težkimi kladivi in v vročem ognju, ki ga razpihuje ventilatorji, kmalu spremeni svojo obliko. Prava inovatorska galerija.

DOMAČIH 220 V

Dornikova kovačija ima svojo elektrarno, že od 1928 leta dalje. Naredil jo je Mirkov oče Karl. Voda poganja turbino, ta generator in pri hiši je prava

pravcata elektrarna, ki daje električni tok napetosti 220 voltov. Ta je izredno dragocen pri pogonjanju številnih strojev. Dornikova elektrarna je bila ena prvih v dolini Sopote. Včasih so »dajali« tok tudi drugim hišam. Danes imajo ob svoji tudi elektriko iz velike »prave« elektrarne.

Tako je v kovačnici čas vedno odražal značilnost svojega trenutka. Kovaš-

tvo iz stare tradicije zelo potrebne rokodelske, uslužnostno obrtne dejavnosti, se je s prihodom električnega toka in v današnjem času ob novi tehnologiji kovanja, spremenilo v pravo proizvodno obrt. Zato pravi Mirko Dornik, da bi morali v naši družbi posvečati več pozornosti proizvodni obrti. No, nekaj malega delajo tudi uslug,

pa vendar je teža dela usmerjena v proizvodnjo.

Dela imajo vedno dovolj, čeprav se sedaj v vročini poletnih mesecev bolj ogibajo klasičnega ognjišča v kovačnici in so raje zunaj, pri delih na zemlji, ki jim je še ostala. Kovaški ropot bolj zaživi na jesen in v zimskem času.

Tedaj so pri kovanju nemorni, čeprav vročina, ropot in teško delo zahteva-

ta dobršno mero ljubezni do tega poklica. Mirkova družina, ki jo skrbno ljubita z ženo Danico, je složna in radi se imajo. Kot sem že napisal, sin Karli, četrty Karel v družini kovačev, načrtuje razvoj in dostojno prihodnost izročila svojega gorjanskega prapradede Matevža, sin Mirko je že našel svoj kruh v Papirnici, hči Danica je tudi že zaposlena, Ida je v tekstilni šoli, a Franci še trga hlače v osnovnošolski klopi. Zaupal mi je, da najbrž ne bo kovač. Mama Danica se tudi pogumno suče v kovačiji. Velikokrat stoji tudi ob velikem brusu in se ne ustraši trde ostrine hladne kovine in šopa isker, ki ji poplesujejo pod nogami.

ROMANTIKA JE VČERAJSNJI POJEM

Zahteve današnjega časa so drugačne. Včasih so kovači iz vraževnosti, ko so končali z delom, vrgli preko ognja križ, dve orodji, češ, da se ne bi ponoči hudič igral z ognjem. Pred mnogimi leti je bila v smeri iz Jagnjenice proti Svibnemu železova ruda, 1844 leta pa je bila velika poplava. Voda je segala do vrha velike krušne peči v sobi. Voda je sicer večkrat podrila jez, ki je moral vzdržati marsikaj.

Ob trdem delu pa so si kovači kdaj privoščili tudi kakšen špas. Nekoč so nekemu vajenci rekli, da bodo v Šantičevem mlinu mleli »numere«, da bodo zadeli na loteriji. Ponoči so se odpravili v mlin, da bi mleli »numere«. S seboj so imeli tudi svetilko. Pa je prišel v mlin maček, ki je marljivo preganjal miši, saj so imele v mlinu pravo kraljestvo. Obsijala ga je svetloba in ga v čarobni igri žarkov naredila za pravo pošast. Ob šumenju vode v mlinu in škripanju ter zavijanju vetra, ter grozljivi podobi »zverine«, ki je bila sicer navađen maček, so jo kovači urno popihali iz mlina in v hipu pozabili na »numere« in glavni dobiček na loteriji.

Danes imajo kovači resnejše skrbi. Kako naprej, kako obdržati obrt, ki jo predvsem kmetje še potrebujejo, pa tudi sodobna industrija jih lahko koristno zaposli. Težave so s stroji. Nove je treba nabavljati, ti pa so dragi, največkrat iz uvoza. Presegajo ceno, ki je dovoljena za kvoto letnega uvoza in Mirko Dornik s skominami zre preko meje, kjer imajo sodobne stroje, ki delajo hitro in kakovostno. Mirko pravi, da bodo morali kovači bolj paziti na kakovost svojih izdelkov, s povečano proizvodnjo pa bi družbi samo koristili. Zato ti redki kovači (takih, kot je Dornik, je v Sloveniji menda samo še 5) ne razumejo, zakaj jim niso na voljo boljši pogoji za razvoj obrtne dejavnosti, ki še ni rekla svoje zadnje besede.

Ob tihošnem šumenju vode, se mešajo v romantično veduto kovačije tudi skrbi, ki posebejajo ta odmirajoči svet. Kovači so se znašli med kladivom in nakovalom. Kdo bo nadomestil kovačevo roko in zaustavil odzveni zadnjega udarca na železo, ki je trd kos kruha, a bi lahko bil mehkejši in bolj bel.

BESEDILO
IN SLIKE:
DRAGO MEDVED

Koliko Dornikovih kovaških rodov bo še preživela voda, ki se steka z rake nazaj v strugo in hiti po dolini Jagnjenice?

AKCIJA »MODRA LUČ IN SIRENA« V PROMETU

TOKRAT POHVALNO, KAKO V BODOČE?

Skupna akcija celjske reševalne postaje in Postaje prometne milice Celje ob sodelovanju dveh novinarjev - Trije kršitelji in kako v bodoče

Bila je sredo, 1. avgusta 1979.

Ura: 5,36!

Prostor: Dvorišče med Postajo prometne milice in reševalno postajo ob Gregorčičevi ulici.

Namen srečanja: preventivna akcija o tem, kako vozniki na cesti upoštevajo modro luč in zvočni signal recimo reševalnega avtomobila, ki je na nujni vožnji.

Zakaj to srečanje: veliko je bilo pripomb, da so vozniki do tistih, ki gredo pomagati reševati človeško življenje, nevljudni in premalo obzirni.

Rezultat preventivne akcije: zelo ugoden, saj smo zabeležili samo tri kršitelje!

Zaključek akcije: 8,30!

Dolgo smo razmišljali o tem, da bi izvedli preventivno akcijo, kako šoferji upoštevajo trenutek, ko se za njimi ali pred njimi z nasprotne smeri pojavi vozilo s prižgano modro lučjo in seveda še dodatnim zvočnim signalom, oboje pa pomeni, da gre za nujen primer. Skoraj ni dneva, da ne bi vsaj enkrat slišali in videli rešilni, miličniški ali gasilski avto opremljen tako, da takoj veš, da gre za nujen primer. Ali smo takrat dovolj prisebni in hitri, da v dani situaciji naredimo na cesti prostor vozilu, ki hiti na pomoč. Mnogo-krat lahko vidimo kaj tragične situacije, ko vozniki ne vedo, kaj naj bi naredili! »Cincajo«, čakajo, prehitro zavijejo na rob ceste, ki ni vedno najbolj urejen in pride do nesreče ali pa so v vozilu tako »zatopljeni« v svoja razmišljanja, da vozila z močno sireno sploh ne opazijo in slišijo.

Kje je resnica? Kako smo vozniki osveščeni, koliko sposobni v dani situaciji reagirati pravilno, hitro in ustrezno? Morda še kakšno vprašanje, v glavnem smo povedali vse, kar smo hoteli ugotoviti v triurni akciji. Zavedamo se, da nas ti podatki ne smejo zavajati, res pa je tudi, da se da iz njih potegniti nekaj dobrih zaključkov.

Izbrali smo jutranji čas, torej takrat, ko naj bi bile naše glavne vpadnice v mesto pri prevozu na delovno mesto najbolj polne. Žal tokrat posebnega prometa ni bilo, čemur verjetno botruje tudi poletni čas, ko so mnogi na morju in verjemite, da se

to v konicah v celjskem prometu tudi pozna. Startali smo ob 5,36 izpred celjske reševalne postaje. Sprejeli voznik rešilca Jože Pečnik in ob njem Franc Lavrič, zadaj stisnjena na enem sedežu midva z novinarskih vrst - Francček in Tone. Zadaž za rešilcem dva miličnika na težkih motorjih, Miran in Stane.

Franc Lavrič da prvo navodilo: »Vozili bomo po predpisih in naših veljavnih normah. Panike ne smemo ustvarjati. Z »zavijanjem« sirene bomo začeli šele pri izhodu iz mesta, recimo pri Butejevemu mostu. Z »glavo« ne bomo tiščali skozi zid, da ne bi bili mi kakšni povzročitelji neprijetnosti, proti katerim se bomo rimo.«

ko lažje, saj recimo ni šel resnično na nujno vožnjo pa še možnost je imel, da se je »izpovedal«...

Najboljši so šoferji avtobusov. Vsi! Od tistih, ki vozijo »lokalca« do onih s »ta pravimi« avtobusi. Hitro in pametno ukrepajo, vedno nam pomagajo. Res, odlični fantje!

Takrat me je zarezalo v ušesih in po celem telesu do tam, ko se neha podplat. V trenutku me je obilil pot. Beležnica, ki sem jo položil na reševalna nosila, je ostala sama. Naenkrat smo se znašli sredi sicer dokaj široke Ljubljanske ceste. Z obeh smeri vozila, mi pa med njimi. Kolesarji, ki jih je na naših cestah vedno več, so zbegano kot kure

ustrezna praznina z nasprotne strani in voznik rešilca jo je varno obvozil.

Promet proti nadvozu proti Šempetru se znova razbremeni in čas je za kakšen »medklic«, ki ga izreče inšpektor za promet pri UJV Celje Franc Lavrič:

»Kdor recimo prekorači hitrost 80 kilometrov na uro na cesti, kjer je to skrajna meja dovoljene hitrosti, to kaznujemo s 500 din! Isto velja za vozila, ki vozijo preobremenjena, torej s preveč tovara. Vse dosledno izvajamo in to vzniki že tudi upoštevajo, zato je v zadnjem času tudi manj prometnih nesreč.«

Jože Pogačnik komentira akcijo: »Danes je izredna sreča, tako ni vedno!«

Jože Pečnik zapelje z dvorišča, da desni smerokaz, zapeljemo po Gregorčičevi mimo spomenika in Vulkanizacije po Ljubljanski. Mesto počasi oživlja, saj se ura približuje začetku novega delovnega dne. Ni tiste običajne gneče, kot bo v začetku prvih dni septembra, vendar je vseeno dokaj živahno. S Francčkom tiho razmišljava o trenutku, ko bo Jože pritisnil na tisti gumb, ko se vključi sirena in zatuli tako, da te kot skalpel zareže globoko v telo do zadnjih poric in živčkov. Peljemo se mimo hotela Merx. Še malo, še nekaj metrov in začelo se bo. Sicer ne - to je dobro! - zares, ampak bomo imitirali nekaj, da ugotovimo drugo.

Jože sedi za volanom, kot bi sedel doma pri kosilu. Mirno, sproščeno. Oči in misli so mu tam, kot vsak dan na številnih »pomagalnih« vožnjah. V sredo mu je bilo morda nekoli-

zapeljevali z asfaltnih na makadamske površine. Začelo se je zares!

Na Lavričovo vprašanje o slišnosti in prodornosti siren voznik Jože pove, da so sirene reševalnih vozil močne, poudari, izredno močne! »Vsak jih mora slišati, če le malo sodeluje v prometu,« doda.

Iz Levca proti Petrovcam je cesta »prosta« in Jože sireno ugasne. Ponovno jo prižge pred petrovskim križiščem, kjer pa se kljub gneči dobro, varno in hitro »prebijemo« skozi. Akcijo je spremljal voznik avtobusa in pomagal celo z roko, kako se naj vse odvijata. Dokaz, da je Jože imel prav o voznikih avtobusov. Nekaj podobnega je bilo tudi v Žalcu, pa čeprav je neka voznica v vartburgu dobesedno »kot koka« obcepela na cesti in ni vedela kam - ne levo, ne desno, ne naprej! K sreči je že nastala

Pa malce razširili so jo. Urejujejo tudi bankine. Pademo v »zasedo« zaradi »del na cesti«. Delavcem, ki mahata in usmerjajo promet z rdečima zastavama, priskočita na pomoč miličnika in hitro smo skozi. Sirena »poje« tudi skozi Šmarje, izven njega utihne, oglasi pa se preko radio zveze ženski glas, ki sprašuje, kaj se je zgodilo, da celjski rešilec pelje proti Rogaški, kajti oni niso dobili nobenega obvestila o kakšni nujni pomoči. Jože sporoči, da je to akcija, nam pa pove, da je klicala delavka šmarskega zdravstvenega doma. Pozornost in hitro ukrepanje! Odlično.

V Podplatu obrnemo in se vrnemo v Celje. Zabeležimo še en primer. Tudi tu je bil akter voznik tovornjaka. Jože pove, da so na cesti največje težave prav z vozniki teh vozil. »Mislijo si, da so močnejši. Saj so, samo mislijo narobe!« Pa še res je.

Franc Lavrič: »Moralo pa bi biti, vendar je veliko že to, da je bolje.«

V Prekopi se za nekaj minut ustavimo pred gasilskim domom. Tisti, ki čakajo na avtobus, nas nekam čudno gledajo. Rešilni avto in spremstvo dveh miličnikov. Pa še dva civilista! Kaj se je le zgodilo? Postanek je trenutek, da Miran in Stane pokadita po eno cigareto, saj med vožnjo na težkih motorjih to ne bi bilo najbolj ugodno. Pridruži se jima tudi Jože, medtem ko ostala trojka cigaret ne pozna. Remi!

Nekaj minut odmora ne mine v tišini, ampak v raznih pripombah na določene stvari v našem prometu. Pa avtomobilizma se dotaknemo, spidveja in motokrosa pa kartinga tudi, dodamo šepec prometnih črnih točk in še kaj. Cigarete so pokajene, znova startamo. Smer: povratek v Celje. Prva težava se pojavi v Žalcu v križišču sredi mesta. Dokaj gost promet in rdeča luč na semaforju! Jože vozi s prižgano sireno! Kaj bodo naredili vozniki? Gneča! Do roba križišča še nekako pripeljemo, s stranske, kjer je takrat gorela zelena, pa je pripeljal osebni avto. Voznik je ustavil, pogledal levo in desno, v trenutku ocenil situacijo ter dal prednost rešilcu, ki je zapeljal naprej proti Celju. Odlično!

Prvi problem v Levcu! Ura je bila 6,30! Rdeč tovornjak pelje proti Žalcu, mi v Celje. Kolona. Vsi se umikajo, on niti za meter. Franc Lavrič po »zvezi« opozori zadaj vozeča miličnika za kazniv primer in da je treba ukrepati. Stane se obrne in odvihra za tovornjakom. Ob drugem postaniku pred hotelom Merx v Celju pričakamo Staneta, da se vrne oz. nas dohiti. Njegov razpored: »Bil je šofer iz Krapine. Nekaj časa se je upiral. Zdaž ga bomo predali sodniku za prekrške.«

Nadaljujemo. Zaenkrat brez sirene do križišča Ljubljanske s Čopovo, zavijemo proti Savinji in zapeljemo skozi Mestni park do mostu ter od tam skozi mesto in podvoz proti Teharjem. Mirno. V Sentjurju se ponovi primer iz Žalca. Pripeljemo, ko je v križišču v naši smeri vožnje rdeča luč. Vozniki ukrepajo tako, kot v Žalcu. Dobro!

Od Sentjurja dalje proti Šmarju cesto obnavljajo z novo asfaltno prevleko.

UMIKANJE NASPROTI VOZEČIH VOZIL

Pri vožnji, recimo rešilnega avtomobila s prižgano modro lučjo in sireno, ni pomembno toliko umikanje tistih vozil, za katerimi pripelje intervencijsko vozilo, kot bolj umikanje onih vozil, ki vozijo z nasprotne smeri. Le ob sodelovanju vseh se bo reševalno vozilo hitro, varno in uspešno prebilo do mesta nesreče in ponesrečenca pripeljalo v bolnico na zdravljenje.

V Grobelnem s prižgano sireno pripeljemo pred spuščene zapornice. Delavci z delovnega železniškega stroja so takoj dali signal ustrezni osebi, ta je dvignila za trenutek zapornico, zdrknili smo skozi... Pohvala!

Franc Lavrič Jožetu Pečniku: »Uporabljate kdaj sireno brez potrebe?«

Jože Pečnik: »Verjemite, nikoli! Tudi tistim, ki prihajajo v naše vrste, govorimo, da tega ne smejo delati. Sirena je dejansko za najnujnejše primere, kajti drugače bi jo razvrednotili. Glejte, meni samemu lepo »ne poje« v avtu, kaj bi šele drugim.«

Zapeljemo na dvorišče celjske reševalne postaje. Še nekaj besed, prijateljskih, kot so spodobijo za tiste, ki skupaj pomagajo pri reševanju težav na naših cestah pa tudi drugače. Z roko v roki delajo, eden brez drugega ne morejo, niti ne smejo. Razidemo se.

Franc Lavrič izreče oceno: »Z današnjo akcijo smo lahko zadovoljni, vendar samo pri tem ne bomo ostali. Podobne akcije, razširjene, bomo še ponavljali, vse pa v želji, da z njimi še bolj osvestimo voznike, da bodo vozili pametno in upoštevali vse, kar je potrebno za varnost v cestnem prometu.«

Naslov zapisu akcije smo dali »tokrat pohvalno, kako v bodoče« in lahko zaključimo, da bi moralo biti »tokrat pohvalno, tako bi moralo biti vedno«.

Tekst: TONE VRABL
Foto: FRANC KRAMER

AKTERJI V AKCIJI

Rešili avto je vozil Jože Pečnik ki je pri celjski reševalni postaji zaposlen že osem let.

Poleg njega je bil inšpektor za promet pri Upravi javne varnosti Celje Franc Lavrič.

Na motorjih sta akcijo ne samo spremljala, ampak v njej aktivno sodelovala, miličnika Miran Zupanc in Stane Zafošnik.

Zadnje tretjino akcije posadke sta predstavljala novinarja Večera Francček Kramer in Novega tednika ter Radia Celje Tone Vrabl.

VAŠA STRAN

PISMA

KJE STE, MLINI?

Z zanimanjem smo prebrali zapis o usodi mlinov in žag ob potoku Tesnica, ki teče skozi Frankolovo. Z vsebino zapisa se skoraj v celoti strinjamo. Čakali smo, da se bo nanj še kdo oglašil, ker pa na članek ni bilo nobenega odmeva, naj nam bo dovoljeno na zapis dodati še naslednje mnenje:

Obratovanje mlinov in žag je ne samo pri nas v Sloveniji, temveč tudi drugod po državi, prenehalo zaradi spremenjenih gospodarskih razmer in razvoja tehnike, kar je hkrati pomenilo tudi začetek propadanja teh spomenikov preteklosti. Vsi ti objekti so bili in so v privatni lasti, zato je tudi njihova usoda v glavnem odvisna od njihovih lastnikov.

Tukajšnje turistično društvo (ki je samo skupina amaterjev - ljubiteljev naravnih lepot in razvoja turizma in ne kak kompetenten samoupravni ali upravni organ) je že pred mnogimi leti v želji, da pomaga pri ohranjanju naravnih znamenitosti, bilo med prvimi pobudniki izdelave urbanističnega načrta za Frankolovo, ki pa nas je že v svoji zasnovi globoko razočaral. V enem izmed poglavij tega načrta je bilo predvideno, da se v drugi fazi izvajanja urbanističnega dokumenta porušijo vsi mlini in žage ob potoku Tesnica. Temu in še nekaterim nerealnostim v načrtu smo se seveda energično uprli in bili za-

to kritizirani. Kasneje smo v želji, da bi se rlini vendarle ohranili, ponujali na svojo roko pomoč nekaterim lastnikom mlinov in žag, z namenom, da bi jih popravili, vendar ti bivši mlinarji in žagarji zaradi visokih stroškov event. popravil, za našo ponudbo niso pokazali nobenega interesa. Jasno pa nam mora tudi biti, da omenjeni lastniki lahko svoje mline in žage tudi prodajo, saj sta po naši pozitivni zakonodaji nakup in prodaja premičnin in nepremičnin zaenkrat še vedno dovoljeni. Tudi gradnja vikendov ni bila nikoli v naši pristojnosti (po novem daje sedaj svoje mnenje tudi krajevna skupnost) zato tudi o primeru gradnje, ki ga naveda pisec, ničesar ne vemo, pa tudi nas o tem nikoli nihče ničesar ne vpraša.

Turistično društvo Frankolovo je v preteklosti vložilo precej truda v ureditev turističnih postojank v črešnjicah in Rovah, v ureditev središča kraja, v obnovitev kopalnega bazena v Verpetah ter v začetku obnove lindeškega gradu in ureditve njegove okolice. V ta namen (konkretno za lindeški grad) smo celo aktivirali komisijo Zavoda za spomeniško varstvo iz Ljubljane, pred nekaj leti pa je bilo na seji občinske skupščine postavljeno delegatsko vprašanje, vendar so nam v obeh primerih že takoj nalili čistega vina, češ, da za take posege zaenkrat in dovolj denarja. Tu ne omenjamo zvonov in drugih akcij, ki smo se jih za naš kraj in ohranitev njegovih lepot lotili, vendar smo pri vseh teh prizadevanjih nalezli na velike težave, zato so tudi uspehi bili manjši kot smo si jih želeli in kot smo se trudili. Za primer naj povejmo, da so nam nepridipravi na kopališču v Verpetah stalno razbijali kopališke naprave, na lindeškem gradu pa so nam neznani vandali zmetali v bližnji prepad celotno garnituro miz in klopi, še kmalu potem, ko smo jo namestili.

Podobni primeri so se pojavljali tudi drugod.

Ker smo pri vsem žrtvovali ogromno svojega prostega časa in tudi denarja, smo zato marsikje povsem odnehali, saj za taka in podobna prizadevanja največkrat nismo našli dovolj razumevanja niti v širši družbeni skupnosti, pa tudi ne v domačem kraju. V naši krajevni skupnosti, ki je gospodarsko in tudi drugače nerazvita, se še namreč vedno bje hud boj za ureditev elementarnih potreb naših krajanov kot so vodovodi, ceste, šola, vrtec in tako naprej. Pa tudi za prihodnje bo pri nas še vedno mnogo človeških in materialnih sil angažiranih okoli prizadevanj za asfaltiranje cest, za sodobnejšo in kulturnejšo postrežbo, za družbene prostore, za telovadnico, za nova stanovanja, za javno razsvetljavo, za javno govorilnico, za telefon, za avtobusna postajališča itd., itd., za ohranitev kulturnih spomenikov in naravnih lepot pa bo po vsej verjetnosti še vedno zmanjkalo časa in denarja, saj tudi širša družbena skupnost, ki je za to najbolj poklicana, le-tega nima še za mnogo večje vrednote, ki mnogokje v večjih kakor tudi v našem malem kraju, še kar naprej propadajo.

Veseli nas, da se je zdaj na to nekdo spomnil in nas s tem vzpodbudil in moralno podprl v naših prizadevanjih za naprej, ker pa smo maloštevilni, bolj mali in s tem velikokrat nemočni, podpisane »Frankolovčana« pristrčno vabimo, da se nam v teh prizadevanjih pridruži in kot ljubitelj ter poznavalec takih vrednot okrepi naše vrste. Imperativ našega časa namreč je, da smo za te in take reči zdaj, in v tem našem samoupravnem sistemu vsi odgovorni, in da se moramo za dosežek takih in podobnih ciljev tudi vsi prizadevati, ne pa samo nekateri posamezniki, ki so z družbenopolitičnim delom in skrbi-jo za druge že itak preobremenjeni.

Za upravni odbor
TD Frankolovo
BOGDAN ŠNABL

OBISK NA RUŠILCU SPLIT

Taborniki iz občine Slovenske Konjice že drugo leto taborimo v Fažani pri Puli. Tabor je last Škofjeločanov. Nahajamo se sredi borovega gozdiča, kjer neprestano poslušamo koncert škrlatov. Naš program obsega taborniške veščine, znanje iz topografije, postavljanje šotorov iz šotorok, plavalno šolo in še marsikaj.

Ze lani smo dobro sodelovali z mornarji iz Pule. Letos smo obiskali rušilec Split. Prijazni mornarji so v prijetnem razgovoru razložili vsako podrobnost, ki jo je otroška radovednost zahtevala. V zahvalo smo jim podarili knjigo o Titu in si zaželeli še več takšnih srečanj.

Prisrčen pozdrav
taborniki iz
Slovenskih Konjic

TUDI PRI NAS JE LEPO

Da, v Pečovniku pri Celju oziroma v Celju.

Res je, da ni več tako, kot je bilo včasih. No, nekoč je bila naša cesta bolj zasedena. Mimo nas je vodila in vodi glavna pot na Celjsko kočo. Zdaj je ta pot že čisto prerasla z grmovjem. Večina se na Celjsko kočo vozi z avtomobilom. Le redki jo mahnejo peš čez ta hrib. Zato je prav dol-

gočasno, ker ne vidimo več toliko ljudi kot nekoč.

Pred leti so s Svetine hodili domačini tod mimo na delo v Celje.

Tudi sama sem nekoč vse, kar sem potrebovala doma za hrano ali za kaj drugega, znosila v nahrbtniku. To je zdaj minilo.

Marsikaj bi vam lahko še napisala, toda upam, da bo kdaj tudi vaš novinar prišel tod mimo.

Pečovnik ni tako daleč, da bi se ne dalo priti peš, pa tudi z avtomobilom se lahko pripeljete.

Ce bi res kakšnega novinarja prišlo, da bi prišel v naš kraj, dobi pri meni najlepšo rožo za spomin, saj jih imam veliko.

Zdaj pa vas v uredništvu vse lepo pozdravljam!

Zvesta bralka Novega tednika

FANI TERŽAN,
Pečovnik 40

UREDNIŠTVO: Hvala za pismo in hvala za povabilo. Veste, med tistimi, ki jo včasih peš mahnejo čez Pečovnik na Celjsko kočo in Svetino, so tudi nekateri člani naše redakcije. Res je, da jih ni veliko, kajti večini je avto le bolj pri srcu, toda ljubiteljev prijetne hoje tudi med nami ne manjka. Zato prihranite tisto najlepšo rožo! Pa oglasite se še kaj in napišite, kako živite, kaj delate in kateri so problemi, ki vas žulijo. Da, cesta je že en tak. Morda še kaj.

DELAVKE SAMO-POSTREŽBE MERX TEHARJE ODGOVARJAJO

Kolektiv samopostrežne trgovine Merx - Teharje se čuti zelo prizadetega na dopis, ki ga je v 31. številki Novega tednika z dne 9. avgusta objavila Irena Ferme. Prizadeti smo glede na pripombo o slabih založenosti trgovine. Celoten kolektiv se trudi, da smo čim bolj založeni. V primeru, da ni kakšnega blaga, se obračajte na predstavnik Merxa za ugoden odgovor. Mi dobivamo blago iz skladišča Merx Celje. Večkrat v skladišču primanjkuje kakšno blago, zato ni trgovina kriva, da ga ni.

Irena Ferme se naj prej posvetuje v trgovini in pri Merxu, zakaj ni tiste vrste blaga. Ni pa potrebno blatiti uslužbenice in trgovino po časopisu.

Tudi po tem stavku se vidi, ki je bil objavljen, da celó Celje ne ustreza nekaterim teharskim kupcem, da morajo v Žalec po nakupu.

Glede nove trgovine bi morali misliti že pred 15 leti ali prej. Ni mogoče izsiliti novo trgovino v enem letu na račun slabe založenosti trgovine.

Tovarišica Fermetova bi morala videti, v kako težkih pogojih delamo. Prostori so premajhni. Promet pa narašča, saj mesečno dosežemo 110 tisoč dinarjev.

Prizadeti uslužbenci

MERX TEHARJE
(Anica Čakš,
Milka Turnšek,
Terezija Bisan,
Zlatka Kovač,
Angela Horvatič)

UREDNIŠTVO: Poglejmo resnici v oči, in dejstvu. V pismu ne zanikate slabe ali pomanjkljive založenosti. Ne zanikate torej tistega, kar je v svojem zapisu napisala Irena Ferme. Priznavate občasno pomanjkanje določenega blaga. Krivdo za to splošno značilnost naše trgovine pa Irena Ferme ni naprtla vašemu kolektivu

KAKO Z GLASBENO ŠOLO

Vse kaže, da bomo po jutrišnji razširjeni seji Sveta za urbanizem pri občinski skupščini Celjani že vedeli, kakšno Glasbeno šolo bomo dobili: ali samo prenovljeno, ali pa v novogradnji. Svet bo namreč pretehtal oba variantna predloga, podkrepjena z načrti ter podprl tistega ob obeh predlogov, ki bo finančno in prostorsko najbolj ustrežal.

IMATE ČAS? NAPIŠITE KAJ ZA NOVI TEDNIK ALI RADIO CELJE!

KUHARSKI RECEPTI

PLJUČKA V OMAKI

Potrebujemo 3/4 do 1 kg pljuč s srcem, lovorjev list, nekaj zrn celega popra in sol. Za omako pa 5 žlic olja ali masti, ščepladke moke, do 15 dkg čebule, 1/2 žličke zdrobljenega majarona, ščepladke timijana in šetrja, 1 žlico vinskega kisa ali limonin sok. Na mizi bo tudi zmet poper, gorčica ali lonček jogurta.

Pljučka skuhamo v-slani vodi z lovorjevim listom in nekaj zrn celega popra ter ohladimo. Za omako pripravimo dobro prežganje. V rahlo ogreto maščobo damo ščepladkorja in moko, prazimo, dodamo sesekljano čebulo, podušimo in zalijemo s hladno vodo, da dobimo gladko omako. Primešamo na rezance zrezana pljučka in šetrja, začimbe. Vse skupaj naj vre še nekaj minut. Preden jed ponudimo, jo rahlo okisamo.

Če vsem ugaja okus gorčice, jo dodamo 1 žlico, sicer pa ponudimo mlet poper ali jogurt posebej. Kot prilogo skuhamo testenine, žličnike ali zemljeve cmoke.

TONE ŠKERBEC

RADIO CELJE

OD 16. 8. DO 22. 8. 1979

Četrtek, 16. 8.: 8.00 Poročila, 8.15 Dopoldan z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 V četrtek za vas, 18.00 Zaključek sporeda.

Petek, 17. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Rezerviran čas - gost urednik, 17.45 Turistična oddaja, 18.00 Zaključek sporeda.

Sobota, 18. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 15.45 Športna sobota, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Zabavni globus, 17.30 Filmski sprehodi, 17.45 Lestvica zabavnih melodij, 18.00 Zaključek sporeda.

Nedelja, 19. 8.: 10.00 Poročila, 10.15 Obvestila, 10.30 Kekčevi prijatelji, 10.45 Onkraj srebrne črte, 11.00 Med prijatelji, 11.30 Predstavljamo vam, 11.45 Zabavni globus, 12.00 Čestitke in pozdravi, 13.00 Literarna oddaja, 13.15 Žveplometer, 13.30 Poročila, 13.35 Kmetijska oddaja, 14.00 Zaključek sporeda.

Ponedeljek, 20. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Instrumentalna glasba, 17.30 Sportni pregled, 18.00 Zaključek sporeda.

Torek, 21. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica narodno-zabavnih melodij, 17.30 Iz arhiva resne glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

Sreda, 22. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek dopoldanskega sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene novice, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

VIHAR
VINKO ARTNAK
ŠENTJUR PRI CELJU

NOVO!

Električne kosilnice za košenje parkov in ohišnic

CENEJŠE OD UVOŽENIH

Ob občinskem prazniku iskreno čestitamo vsem poslovnim partnerjem in občanom občine Šentjur

Pri vzgoji jarkic pa ima obrat tudi kooperante, s katerimi tesno in dobro sodelujejo. Kooperanti vzgajajo eno-
nepravne piščance do 18 te-
nov, potem pa jih preselijo
obrat. V Gorici imajo dva
kooperanta, ki v enem termi-
nu vzgojita 25.000 piščancev.
Mede na kapacitete obrata
bi potrebovali vsaj še ene-
ga kooperanta.

Veliko bi še lahko pisala o tej prizadevni krajevni skup-

TEKST IN FOTO
MATEJA PODJED

Tu so Nemci 11. avgusta 1941. leta ujeli narodnega heroja Franja Vrnčiča-Buzdo, komandanta prve celjske čete ter ga 25. avgusta ustrelili v Mariboru. Po njem se v kraju imenuje tudi osnovna šola. Kozjanski odred pa je 5. julija 1944 uničil nemško orožniško postajo.

Krajanji so z vrtem seveda zelo zadovoljni, čeprav marsikdo vzdihne, kako čudovito bi bilo, če bi imeli zraven še jasi, saj je varstvo dojenčkov velik problem vseh mater, ki so zaposlene. Toda to je seveda vezano z novimi prostorskimi, finančnimi in kadrovskimi težavami. Sicer pa starši, kot mi je ob obisku povedala Zdenka, radi prihajajo na govorilne ure in roditelske sestanke in skupaj se veliko pogovarjajo o vzgoji otrok.

TEKST IN FOTO
MATEJA PODJED

ZDENKA KOSABER, tajnica turističnega društva: »Naša krajevna skupnost postaja vse bolj turistično zanimiva in zato ni naključje, da smo nedavno tega pri nas ustanovili turistično društvo. Društvo je resda še mlado in delo zato še ni utečeno, a vendar se bomo potrudili, da ga bomo koristno in dobro opravljali.«

Še pred dnevi, ko je nastala ta fotografija novega doma, je bilo okoli njega in tudi znotraj še marsikaj za postoriti. Krajanji so s prostovoljnim delom to nalogo vestno opravili.

KOMENTAR

PREPOVEDI
IN SPODBUDNE
CENE

S prilagajanjem cene pšenice letošnji letini ali razmeram na trgu naj bi zbrali kar največ pridelka tudi od kmetov. Načrtovani odkup ob žetvi ni bil uresničen. Mlinska industrija v vsej državi potrebuje do prihodnje žetve okrog 1.830.000 ton pšenice, do konca julija pa je zbrala le okrog 1.300.000 ton. Menijo, da bi lahko odkupili še kakih 600.000 ton, pa bi je pridelovalcem še vedno ostalo dovolj za lastno prehrano.

Kako zbrati vse presežke pšenice, da je ob tako slabi letini, kot je bila letošnja, kmetovalci ne bi pokrmili živini?

Ob pričetku žetve je Zvezni izvršni svet zvišal odkupno ceno pšenice za 1 din po kilogramu ali za okrog 30%. Lansko odkupno ceno pa je zvišal že letos v februarju za okrog 10%. Tako je sedanja cena pšenice zvišana od lanske žetve za okrog 47%. Vzlic temu jo mnogi kmetovalci ob žetvi niso hoteli prodati. Odkup ni uspel niti v Sloveniji, čeprav so kmetom ponudili za zamenjavo koruze. Prva ponudba: kilogram koruze za kilogram tretjevrstne pšenice je namreč padla v vodo, ker je cena koruze na svetovnem trgu, kjer jo kupujejo naši uvozniki, zadnje tedne rasla. Tako bi dobili manj koruze, kot bi oddali pšenice.

Zasebni pridelovalci niso hoteli dati pšenice niti za denar niti za koruzo. A kaj bodo z njo, če je ne bodo smeli pokrmiti živini? V začetku avgusta smo dobili odlok o prepovedi porabe pšenice za krmlila v mešalnicah in za krmo pri kmetih. Kaže pa, da so tisti, ki so ta odlok pripravili, kmalu ugotovili, da ne bo dovolj inšpektorjev za nadzor po zasebnih hlevih. Odkupna cena pšenice, ki je bila določena ob letošnji žetvi, je bila dopolnjena z dodatki za naslednje mesece.

Cena 4 do 4,40 din za kilogram treh vrst pšenice velja za julij. Za vsak naslednji mesec do maja prihodnjega leta bo odkupna cena zvišana za 20 par po kilogramu. Po takem določilu bi pridelovalci, ki bi pšenico hranili sami do prihodnjega maja, morali dobiti za kilogram tretjevrstne kar 6 din, za prvo vrsto pa 6,40 din. Ali je v tem obvestilu tiskovna napaka in je bilo mišljeno mesečno le 2 pari in do maja 20 par? Ali je nastala napaka v računih tistih, ki so določali novo ceno?

Kaže, da odkupna cena pšenice letos ni le gibčna, temveč tudi precej negotova. Če ne uspe odkupiti dovolj pšenice po določeni ceni, jo kmalu zvišajo. Kaj pa bodo rekli tisti pošteni pridelovalci, ki so jo oddali ob žetvi v prepičanju, da je cena trdna, družba pa jo potrebuje za kruh?

Z mesečnim dodatkom za pšenico ni nič določeno, kakšna bo odkupna cena ob prihodnji žetvi, da bi spodbujalo kmetovalce k razširjeni setvi za prodajo.

Visok mesečni dodatek za pozneje prodano pšenico – če bi presegel stroške skladiščenja – bi hkrati odvrčal pridelovalce, da bi jo prodali takoj, če le imajo kako shrambo zanj. V maju dobijo za njo največ. Toda za prehrano bo potrebna prej in ne šele tik pred prihodnjo žetvijo.

JOŽE PETEK

MEHANIZACIJA V ZASEBNEM KMETIJSTVU

DOBER PREMISLEK – DOBER NAKUP

Zvone Tanc iz KZ Celje v nekaj nadaljevanjih svetuje

V zadruzi Celje, oz. na področju občine Celje, ki ga zadruga zajema, je zapolnjenost s stroji na kmetijah precejšnja. Ni pa dovolj in pravilno izkoriščena. Stanje je naslednje:

1. traktorji – standardni	
IHT KM 35	203 kom
Zetor nad 30 KM	16 kom
Steyer nad 30 KM	7 kom
Deutz-Torpedo nad 30 KM	3 kom
Urzus nad 30 KM	9 kom
Store Fijat	28 kom
Ostalo nad 30 KM	5 kom
Zetor do 30 KM	72 kom
Steyer do 30 KM	64 kom
Deutz-Torpedo do 30 KM	21 kom
Urzus do 30 KM	48 kom
Ostalo do 30 KM	21 kom
Pregibni nad 20 KM	3 kom
2. molzni stroji	
Mlekorod	2 kom
Golička	73 kom
Skupaj	75 kom
3. samonakladalne prikolice	195 kom
4. trosilniki	
za hlev. gnoj	55 kom
za mineralna gnojiva	96 kom
sodi za gnojevko	36 kom
5. kombajn za žito	4 kom
6. kombajn za silažo	14 kom

7. ročne motorne kosilnice	962 dom
8. traktor. škropil.	21 kom
9. puhalniki za seno	502 kom
10. obračalniki za seno	502 kom
11. prevetrovalne naprave za seno	362 kom
12. grabeži za seno	8 kom
13. freze za odvzem silaže	3 kom
14. piha za gnoj	8 kom
15. silosi	107 kom
stolpni	8 kom
koritasti	2 kom
16. obiralni stroji za hmelj	2 kom

Iz podatkov je razvidno, da je mehanizacija kmetij zadovoljiva. V zadruzi imamo trenutno 9640 ha kmetijskih zemljišč in po zgornjih podatkih pride na traktor 18 ha zemljišč. Realno gledano je sposobnih za strojno obdelavo seveda manj kot polovico teh zemljišč. Tako je dejanska obremenjenost 7-8 ha na traktor.

Po zadnji analizi imamo 1150 kmetij, torej ima vsaka druga kmetijska traktor, povprečna velikost kmetij pa je 4 ha. Iz vsega tega je razvidno da je mehanizacija na naših kmetijah izredno dobra. Pod drobnogledom pa ugotovimo, da so kmetije kupovale že rabljene trak-

torje, traktorje starejšega tipa, ki so povečini dotrajani. Prej sem omenil, da se kmetje odločajo za nakup strojev predvsem zaradi pomanjkanja ročne delovne sile. Vzrok za nakup 20 traktorjev, ki jih predvideva plan zadruga za leto 1979 pa je v tem, da bomo z močnejšimi traktorji (nad 45 KM) dosegli boljše rezultate in sadove našega dela. Ker težje stroje uporabljamo redkeje, naj jih kupujejo kmetovalci v skupnostih. Sporazum o kreditiranju kmetijstva in živilske industrije predvideva za leto 1979 odobritev kreditov Ljubljanske banke za nakup strojev le v skupnostih in ne posameznim. Zaradi tega pa kmetje kupujejo drage stroje, ki jih na kmetiji potrebujejo le 1-2 dni v sezoni, pri tem pa pozabljamo na druge potrebe kmetije. Ze mnogokrat smo seznanjali, da je uporaba tehnično zahtevnejših in torej dražjih strojev v kooperaciji cenejša od individualne rabe zastarelih strojev. Vendar je povezovanje in skupinskega sodelovanja še vedno premalo. Kmet pač še vedno misli po starem in se boji deliti stroje z drugimi. Kmetijstvo daje tako videz razvitosti, čeprav je ravno nasprotno.

KONEC

PREJELI SMO

ŽIVLJENJA PA UGAŠAJO!

Senčna stran traktorizacije

Dejstvo je, da se je število traktorjev zadnjih nekaj let tudi na Kozjanskem zelo povečalo, saj ropota traktor danes že na vsaki večji kmetiji, dosti pa jih je tudi na manjših. Nabava traktorjev zadnje obdobje ni bila najbolje organizirana, saj je po podatkih na privatnih kmetijah okoli dvajset vrst različnih traktorjev. Mnogi od teh niso najbolj primerni za kozjanske razmere, kjer so hribi in neprimerne ceste, težava pa je tudi z rezervnimi deli.

Po eni strani je boljše za kmetijstvo, da je na vasi čim več traktorjev, po drugih dognanjih pa bi naj bilo traktorjev nekaj manj, vendar bi bili boljše izkoriščeni. Po videzu in dejstvih smo si izbrali prvo varianto, resnica je pa tudi v tem, da je traktor posebno za manjše kmetije zelo veliko breme glede na ceno popravila. Tako je dostikrat

pretežni dohodek kmetije usmerjen v nakup traktorja in pozneje za njegovo vzdrževanje, za razvoj kmetije, za razširjeno reprodukcijo, pa navadno nastajajo pičila sredstva. Logično bi bilo pričakovati, da se bo z več traktorji na vasi sorazmerno dvignila tudi kmetijska proizvodnja, se povečalo število živine, na žalost pa ni tako. Odkup kmetijskih pridelkov se z nakupom traktorja ne poveča, celo zmanjšuje se, čeprav je res, da so tu vmes še drugi faktorji, med njimi tudi nestimulativne cene. Slaba stran velike traktorizacije, ki jo ugotavljamo v zadnjem času, je veliko število smrtnih žrtev in kakršnihkoli drugačnih nesreč v zvezi s kratkorji. Kmetje imajo pomanjkljivo znanje o delu s traktorji pa tudi industrija je pošiljala na trg traktorje z zelo po-

manjkljivo opremo, kar je v veliko primerih povzročilo smrt kmetja traktorista.

Po srhljivih podatkih je traktor zahteval v zadnjih petih letih na ožjem kozjanskem petnajst smrtnih žrtev v starosti od 18 do 40 let. Ugasnilo je 15 življenj, življenj mladih kmetov, kmečkih sinov, tudi edincev, bodočih gospodarjev. Večina teh mladih ljudi je bila doma na urejenih kmetijah in to v začetni fazi preusmerjanja, večinoma z večjimi krediti namenjenimi za modernizacijo. Zapustili so žene, otroke in starše, ki se upravičeno sprašujejo, kako sedaj naprej brez gospodarja, oziroma naslednika na kmetiji. Pripomniti je treba, da so se te nesreče dogajale na kolo-vozi in v težkem terenu, da pa se je v primerjavi s tem zgodila le ena oz. dve nesreči v avtomobilskem prometu.

Dejstvo je, da že dalj časa razpravljamo o možnostih omejitve traktorskih nesreč na različnih ravneh in forumih – kozjanci pa čakamo in sledimo tej žalostni zgodbi – čakamo naslednjih žrtev in se čudimo, da tako dolgo ni učinkovitejših ukrepov. Mnenja smo, da bi samo ukrep oz. predpis obvezne opreme traktorja za varnostno kabino zmanjšal vse smrtno slučaje najmanj na polovico, kar pomeni, da bi v našem primeru od petnajstih smrtnih žrtev ostala polovica mladih ljudi na vasi, na kmetiji in med svojimi domačimi. V danem primeru so možni razni drugi ukrepi za zmanjšanje števila nesreč in to: pravilna izbira traktorja glede na teren, varnostna oprema traktorja, dodatna izobrazba traktoristov... Mnenje je, da je bil nepravilen ukrep o ukinitvi F kategorije (to je poseben izpit za traktoriste), ker je dokazano, da mora imeti traktorist več znanja, kot voznik avtomobila v cestnem prometu.

FRANC VALENČAK
KOZJE

TRGOVSKO PROIZVAJALNO PODJETJE

Kmetijski kombinat Šentjur, v katerega so združene temeljne organizacije:

TOZD Klavnica
TOZD Lastna kmetijska proizvodnja
TOZD Transport
TOK Šentjur
TOZD Trg. dejavnost

Želi...

Da vas seznanimo z našimi storitvami in proizvodi, ki vam jih nudimo:

- sveže meso, poltrajne in trajne mesne izdelke vseh vrst
- sveža konzumna jajca
- avtomehanične, avtokleparske, avtoelektričarske, avtoličarske storitve
- storitve kovinsko predelovalne obrti (proizvodnja kovinskih, stavbnih in drugih konstrukcij)
- prevozniske storitve v cestnem prometu
- trgovina z neživilskimi in živilskimi proizvodi na drobno in debelo za potrebe kooperantov in ostalih potrošnikov.

**VSEM OBČANOM OBČINE ŠENTJUR
ISKRENE ČESTITKE OB OBČINSKEM
PRAZNIKU**

JOŽA VRŠNIK

PREPROSTE ZGODBE
S SOLČAVSKIH PLANIN

Ob vhodu v Matkov kot je kraj, ki se imenuje Jezero in tam je grič, ki mu pravijo Ribčja peč. Tudi potok, ki teče iz Matkovega kota skozi Jezero ter se pri Romahovcu izliva v Savinjo, se imenuje Jezero. Pravijo, da je tam nekoč res obstajalo jezero.

Pod Pušavniško zijalko, kjer je zdaj hudourniška pregrada, je stala visoka skalna stena, ki je povezovala Klemenčovo peč in Orlovec. Za to steno je ležalo jezero, ki je moralo biti kar precej veliko in globoko, ker je bajer Ribčja peč gledala iz njega kot majhen otok. Po starem ljudskem izročilu so bili na Ribčji peči zabiti klini za privezovanje čolnov. Tu so ribiči sušili mreže po končanem lovu. Pokojnega Martinčevega Janeza sem še sam slišal pripovedovati, da je v mladih letih videl v Ribčji peči kline in v steno vsekane črke, latinsko letnico.

V jezeru je živel zmaj, pred katerim so imeli ribiči velik strah. Saj je vsak njegov gib v globini jezera pomenil zanje nevarnost, da se jim prevrne čoln. Če je zmaj priplaval na površje in udaril z repom po vodi, je nastal vihar, da je padalo drevje daleč okoli. Gorje človeku in živali, kadar se je zmaj odpravil na suho iskat hrano! Vse je bežalo pred njim, vse drevje se je pripogibalo za njim in ga hotelo pobiti s svojimi vrhovi. Ubiti bi ga mogel samo mecesen s sedmimi vrhi, a mecesen se je zmaj izogibal in se tako zmeraj srečno vrnil v jezero.

Nekoč je zmaj prišel pod Pušavniško zijalko, glodal steno, ki je zadrževala jezero. Glodal jo je tako dolgo, da jo je preglodal. Takrat je voda iz jezera iztekla do solčavske cerkve, kjer je pred cerkvenimi vrati pustila zibelko. Tudi na Ljubnem je segla tako visoko, da je ne mestu, kjer je danes župnijska cerkev, pustila kip sv. Elizabete. Ko so Ljubenci našli ta kip, jim je spregovorila: »Po vodi sem priplavala, po vodi bom odplavala, do takrat pa me vzemite pod streho.«

Skoda, da pokojni Martinčev Janez ni mogel več pokazati mesta, kjer je videl kline in letnico. Umrl je v času prve svetovne vojne, star nad 90 let.

KAJ DELAJO V POZD ORODJE-OPREMA?

VALJE!

IN NAPRAVE ZA PROIZVODNJO HLADNO
VALJANIH PROFILOV!

ZA KOGA?

ZA VSE, KI TOVRSTNE IZDELKE
POTREBUJEJO

MED NAJVEČJE POTROŠNIKE PA SODIJO:
ALPOS ŠENTJUR, ŽELEZARNA SISAK,
LABIN PROGRES IN ŠE NEKATERI MANJŠI,
STALNI KUPCI

USLUGE POZD ORODJE OPREMA SO
SEVEDA NA VOLJO VSEM

USPEHI?

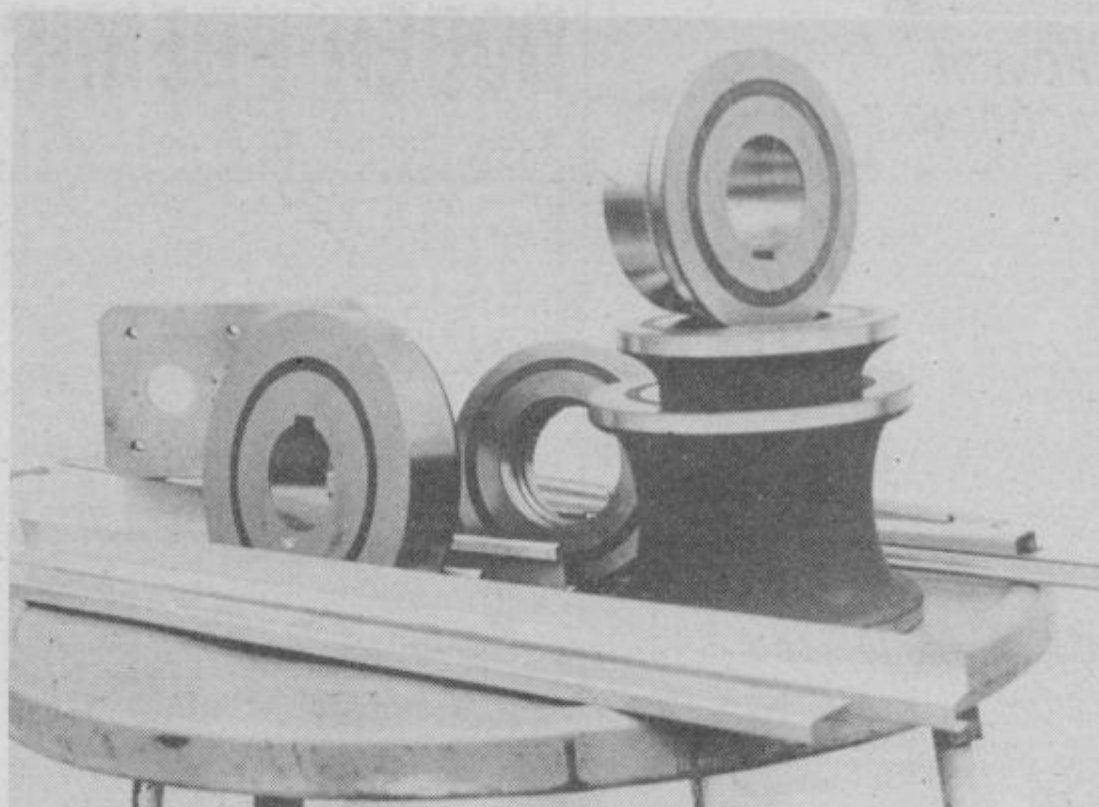
MED ZADNJE USPEHE POZD GRE BREZ
DVOMA ŠTETI IZDELAVO ORODJA ZA
GRADBENE PROFILE IN DEKORATIVNE
PROFILE, KI JIH JE BILO POTREBNO VSE
DO SEDAJ UVAŽATI

V POZD JE ZAPOSLENIH 20 LJUDI
KOVINSKE STROKE. TO ŠTEVILO PA SE BO
POVEČALO, KO BO KONČANA ADAPTACIJA
PROIZVODNIH PROSTOROV V DRAMLJAH.
TO PA BO HKRATI MOŽNOST ZA
ZAPOSILITEV VEČ KVALIFICIRANIH
DELAVCEV KOVINSKE STROKE, V UK PA
BODO SPREJELI ŠE NEKAJ UČENCEV,
KATERIH CILJ JE, DA SI PRIDOBIMO POKLIC
KOVINARJA.

PRILOŽNOST, KI JE NE GRE PREZRETI!

**POZD ORODJE OPREMA
ČESTITA VSEM
DELOVNIM LJUDEM IN
OBČANOM ŠENTJURSKE
OBČINE OB PRAZNIKU.**

**ČESTITKA VELJA TUDI
VSEM POSLOVNIM
PARTNERJEM IN
KORISTNIKOM USLUG
ORODJE-OPREMA
ŠENTJUR.**

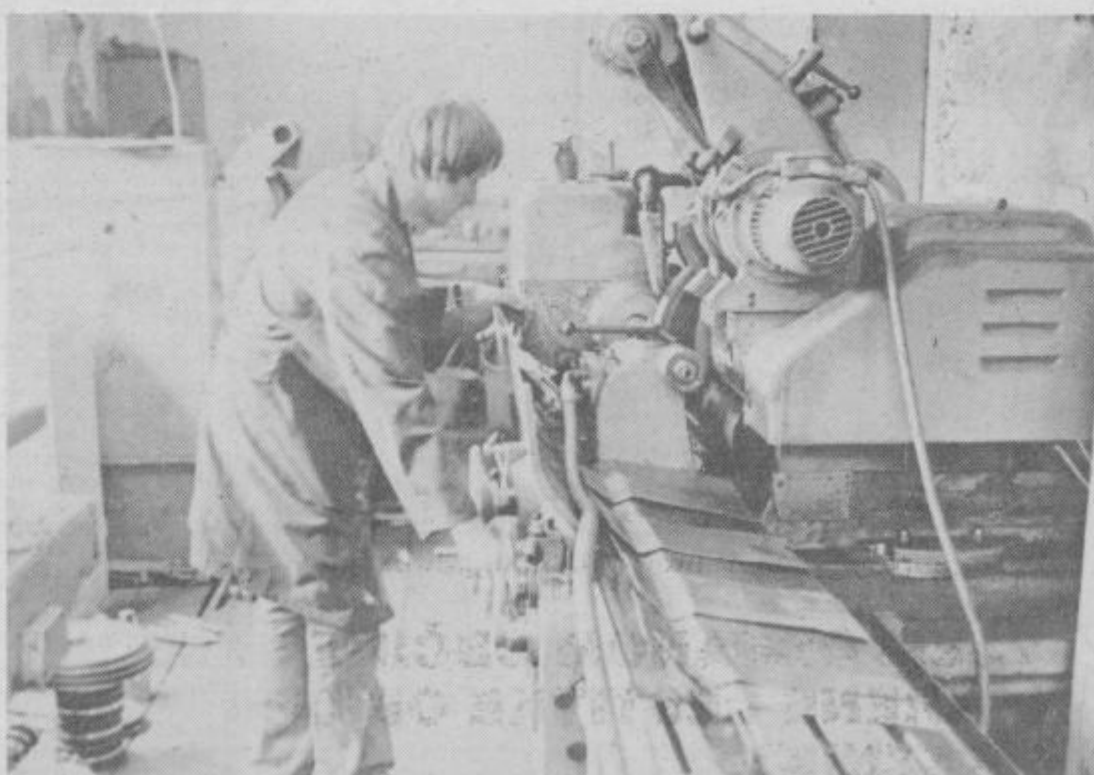
POGODBENA ORGANIZACIJA ZDRUŽENEGA DELA

ORODJE – OPREMA

ŠENTJUR PRI CELJU

**IZ OBRTNE
DELAVNICE
V POZD**

**ADAPTACIJA PROIZVODNIH PROSTOROV V
DRAMLJAH**

Bezgečeva jama v Veliki Pirešici. V njej pridno raziskujejo Franček Volk, Jurij Belužič in Risto Sovčev.

KLJUB TEŽAVAM USPEH CELJSKIH JAMARJEV

Jamarski klub Celje je bil uradno registriran leta 1978. Ze leto prej pa je združeval nekaj navdušencev, med katerimi je bil ustanovitelj, sedanjí predsednik Risto Sovčev. Klub sestavlja 24 članov, čeprav Risto pravi, da jih zelo malo resno dela. Kljub temu so dosegli nekaj uspehov.

Med njimi je odkritje Klemenškovega pekla, ki je globok -310 m. Pol ure oddaljení Golarjev pekla je globok -317 m in spust z vrvmi v Snežnico na Raduhi, ki je globoka -170 m z vertikalno 99 m in ima obliko zvonastega brezna. Večkrat so bili na našem prelepem Krasu, kjer so obiskali izredno lepo Križno jamo, ki meri 8400 m, ima okoli 2000 m vodnega prostora in preko 22 jezerc. Obiskali so tudi znano Platinjsko jamo v dolžini 3000 m in Logarček pri Lazah v dol-

žini 2000 m itd. Delujejo tudi na Paškem Kozjaku, kjer je zanimivo brezno Osrečanova zvonica, ki je globoka -71 m itd. Nadaljevali so tudi že začeta raziskovanja Jamarskega kluba »ČRNI GALEB« iz Prebolca v Bezgečevi jami pri Veliki Pirešici in jo »podaljšali« s 183 m na 927 m, kar pa ni še končna dolžina. Če upade gladina vode je možno priti tudi dalje.

Med prvimi v Sloveniji so se oprijeli vrhne tehnike, vendar oprema ni bila kvalitetna in ni dovoljevala večjih podvigov. Oprema je zelo draga, posebno vrvi, saj stane 200 m vrvi 5000 dinarjev in je 200 m vrvi samo za 100 m globine, ker je dvojno napeljana.

Jamarstvo kot šport tudi danes daje podobne občutke raziskovalcem iz časov osvajanja drugih dežel, kamor še ni stopila človeška noga.

IRENA ŠMID

PREPARATOR IN NAGAČEVALEC ŽIVALI

OD PTIČEV DO KROKODILA

Srečanje z ljubiteljem narave Rudijem Pogorevcem

V ozki Kocenovi ulici, kjer je na eni strani del hotela Evrope, ima svojo zanimivo delavnico Rudi Pogorevec. Fant je sicer redno zaposlen v trgovini Lovce, v popoldanskem ali pa dopoldanskem (redno zaposlitev ima namreč izmenično) času pa v svoji majhni delavnici preparira in gači živali. Dejavnost ima prijavljeno ter je eden redkih za to usposobljenih ljudi na Štajerskem ter tudi v Sloveniji.

Rojen je bil v slikovitem Doliču pod znamenito Graško goro, takorekoč sredi neoskrunjene narave, ki se mu je že od rojstva dalje začela zapletati pod kožo in ga zastrupljati, da jo je vzljudil do konca. Dnevi so mu minevali na gozdnih poteh ob nabiranju gozdnih sadežev, zraven pa je seveda občudoval in spoznaval še živi svet bogatih gozdov.

»Vsako stezo sem poznal, vedel za vsak kraj, kjer rastejo borovnice, gobe, maline...« se pohvali. »Petnajst let sem že lovec. Mlad sem zašel med ljudi, ki jim narava izredno veliko pomeni. Pred dvajsetimi leti sem prišel v Celje in zašel tudi v Kocenovo 2. Tam je takrat delal preparator Rafko Potočnik. Postajal sem pred izloženim oknom in si ogledoval, kako je delal. Enkrat sem se opogumil in vstopil. Spoznala sva se. Poprosil sem ga, če ga lahko opazujem, ker me to zanima. Dovolil mi je in tako se je začelo.

lo. Najprej sem samo gledal, potem sem začel tudi delati. Največ ptice. Potem sem naredil izpit pri gospodarski zbornici in dobil dovoljenje za obrt, to je bilo takrat, ko je Rafko odšel v Slovenj gradec. V popoldanskem času delam od 15 do 18 ure, dopoldne pa od 9 do 12. So tudi dnevi, ko me ni, saj je vedno dovolj stvari za urediti.

Katera je tvoja prva pomembnejša trofeja?

»Že leta 1966 sem v Doliču, torej tam, kjer sem doma, ustrelil srnjaka. Zal mi je, ker ga nimam nagačenega. Na takšno prvo trofejo je lovec najbolj ponosen.«

Tvoj najdaljši in najzanimivejši lov?

»Dvajset dni sem hodil za velikim divjim petelinom in to v Gornjem gradu. Zvečer sem se z Rafkom Potočnikom odpeljal v Gornji grad, zjutraj ob dveh odšel na jago, ob sedmih sem bil že v službi v Celju. Nikoli nisem zamudil, razen zadnjikrat, dvajseti dan. Takrat je padel veliki divji petelin. Krasna trofeja, ki so mi jo zavidali starejši lovci, ki niso imeli takšne sreče. Tega petelina imam doma.«

Druge trofeje?

»Gamsa sem ustrelil na Paškem Kozjaku, veliko je padlo srnjadi. Ob tem mi je vedno težko. Čudovita žival je to. Zelo cenim jerebe in lov na njih je čudovit. S piščalko ga moraš privabiti, drugače ni nič.«

Kakšno je tvoje preparatorsko in nagačevalsko

delo?

»To je izredno težko, natančno in zahtevno delo. Delaš samo z rokami. Dva preparatorja nista enaka, vsak ima svoj stil. Nagačena žival ne sme biti zmazek, ampak mora izgledati tako, kot da je živa. Naše delo bi morali bolj ceniti, tu ni strojev in še lepote narave ohranjamo. Davki in ostali prispevki so za takšno delo prehudí.«

Kaj je torej preparator?

»To je kot slikar, to moraš imeti v rokah...«

Veliko si že prepariral in gačil, nekaj posebnosti?

»Med drugim sem uredil kako dolgo pet metrov z mladim dečkom za nekega tujca, pa krokodila, kakšen dober meter je imel, za mariborski akvarij. Najtežje pa je pripraviti ribe.«

Kdaj je za tebe glavna sezona?

»Jeseni pa tudi kvaliteta perja je jeseni boljša.«

želje?

»Veliko jih je, zlasti pa bi rad večje delovne prostore. Potrebujem hladilne naprave, razna preparatorska sredstva... Medved zavzame veliko prostora.«

Si ribič tudi?

»Lovim, vendar bolj malo. Zastrupljen sem z lovom, preparatorstvom, hojo po gozdovih.«

Imaš še kakšnega konjčka?

»Morda ga bom kdaj nagačil, sicer pa šalo na stran – ali ni že vse to, kar delam, dovolj?«

TONE VRABL

NAJLEPŠE JE BITI DOMA

Skoraj osemdesetletna VAŠ MARJA iz Gotovelj pripoveduje:

»Sem, v Gotovelje sem se prisožila. Pokojni mož je bil skrben človek, srčno dober, prizadeven, marljiv. Moj sin Drago je bil nezakonski. Pa je prišla vojna, bil je tak letnik, moral je v nemško vojsko. Po vojni pa dolgo nobene sledi o njem. Čez leta pa pismo iz Argentine. Kar naravnost je v pismu povedal, da je nasedel propagandi. Rad bi prišel na obisk. Ali lahko?«

Seveda sem takoj odpisala, naj kar pride. Še je minilo nekaj let in je prišel. Bila sem presrečna. In vsi naši. Tudi slikali smo se. Pred vrnitvijo pa mi je sin dejal: Mati, prideš v Argentino? Ne vem, sem odgovorila. Saj to so tisoči kilometrov, jaz pa sem bila najdlje v Ljubljani.

Vedoželjnost je gnala in gnala. In sem se odločila: grem!

Do Rima sem se peljala z vlakom. Potem na letališče. Te ogromne jeklene ptice so me resnično prestrašile. Ko pa sem sedla na določen sedež, sem postala mirna.

Argentina. Buenos Aires. Letališče svetovne veljave. In vendar sem takoj našla sina. Organizacija izredno dobra, učinkovita. Življenje ob sinu je bilo prijetno, kraj pa niso tako lepo zeleni kot pri nas. Pomislila sem, da bi sin v rodni Sloveniji živel srečnejše življenje. Morala sem jim pripovedovati, kako je pri nas v Sloveniji, Jugoslaviji. In to v kraju, ki mu pravijo Slovenska vas. Skoraj sami Slovenci. Vsi niso verjeli moji pripovedi.

Če bi šla za zmeraj v Argentino? Ne. Samo na obisk. Rada potujem, rada gledam ta naš pisani svet, zmeraj pa se oglašam iz prsi, iz srca: NAJLEPŠE JE BITI DOMA.

- dk -

BEŽNO SREČANJE

KLEPET PRED ZVONCEM

Cecilija Kládnik s torbo čez hrib in dol

Cecilija z velikim veseljem nosi poštarstvo torbo od hiše do hiše po vsej krajevni skupnosti. Čeprav je poštarica samo honorarno, je njena velika želja, da bi jo sprejeli v redno delovno razmerje. Ljudje v teh krajih jo dobro poznajo in radi ji odpirajo vrata, še posebej v bolj oddaljenih vaseh in zaselkih, saj poleg pošte prenaša iz doline še mnoge druge novice. Malo pokramlja z ljudmi in že si spet nadene veliko torbo na rame ter drobnih, a urnih korakov odhiti spet do druge hiše, kjer se prav tako razveselijo njenega obiska. Ko sem jo vprašala, kakšno pošto najraje predaja ljudem, je seveda urno odgovorila, da tisto, s prijetno vsebino. Zal pa so kuverte seveda tudi take, ki spravijo ljudi v slabo voljo. Kajpak ni Cecilija za to nič kriva, a pravi da ne vidi rada skrbi na obrazih krajanov.

Poštar v odročnih krajih ni lahko biti. Posebno ne v slabem vremenu, ko je treba kljub temu narediti tudi po 20 km na dan. A Cecilija ni zato nič manj dobre volje in nič manj rada ne prenaša prevelike torbe za njeno drobno postavo. Toda če opravljaš delo s tolikšno ljubeznijo kot ga poštarica Cecilija, ni nobena pot prestraša ali predolga.

Kadar pa preda torbo rednemu pismonoši, gospodarji na majhni kmetiji v Voducih 9. Skrbno obdeluje svoj košček zemlje, ki jo preživlja in je vesela, ko pridejo spet

ponjo, da bi med krajani Slivnice in okoliških vasi prenašala pošto torbo.

Morda pa se ji bo le uresničila želja, da bo to delo lahko opravljala redno. In če ob

tem pomislimo, kako malo je pravzaprav treba za srečo posameznega človeka, iskreno upamo, da se ji bo ta davna želja tudi kmalu uresničila.

63230 ŠENTJUR PRI CELJU

Tovarna kovinskih izdelkov in opreme

OPREMA ZA GOSTINSTVO, TRGOVINO IN ŠIROKO POTROŠNJO
PROIZVODNJA TANKOSTENJSKIH ŽIVNIH CEVI IN PROFILOV
TER VARNOSTNIH PRAŠKOV

alpos
n. sol. o.

VSEM
DELOVNIM LJUDEM
IN OBČANOM
OBČINE ŠENTJUR
ČESTITAMO
OB OBČINSKEM
PRAZNIKU

BRASLOVŠKO JEZERO

Za dvajseto obletnico obstoja PD POLZELA so markacisti sklenili piskati pot mimo BRASLOVSKEGA JEZERA na DOBROVLJE. Leto ali dve pred ustanovitvijo PD Polzela so celjski markacisti označili pot preko Dobrovelj. Sedanja pot vodi iz Braslovca po asfaltirani cesti do jezera (nadmorska višina okoli 310 m). Jezero samo je dolgo okoli pol kilometra in široko okoli 60 metrov.

Nastalo je z zajezitvijo potoka Trebnika. Z avtobusne postaje do tu je slabih 15 minut hoje (avtobusna zveza s Celjem je vsako uro). Pot vodi mimo bifeja na vzhodni strani jezera ob Trebniku navzgor.

Mimo osamljene hiše z li-po (Podvrh 111) zavijemo desno na kolovoz, po njem pa v dolino z osamljenim kozolcem. Zadaj za njim v pobočju se vidi jo začetna dela za 70 metrsko skakalnico v Podvrhu. Mimo Polaznika gremo proti Rovšniku. Predno pridemo do njega, je lep razgled po dolini na Komendo - Polzela, Zalec, v ozadju pa so Tovst, Grmada, Smohor, Gradišče, Bukovica, Kotečnik, Gozdnik, Kamnik, Mrzlica.

Se skok mimo Rovšni-

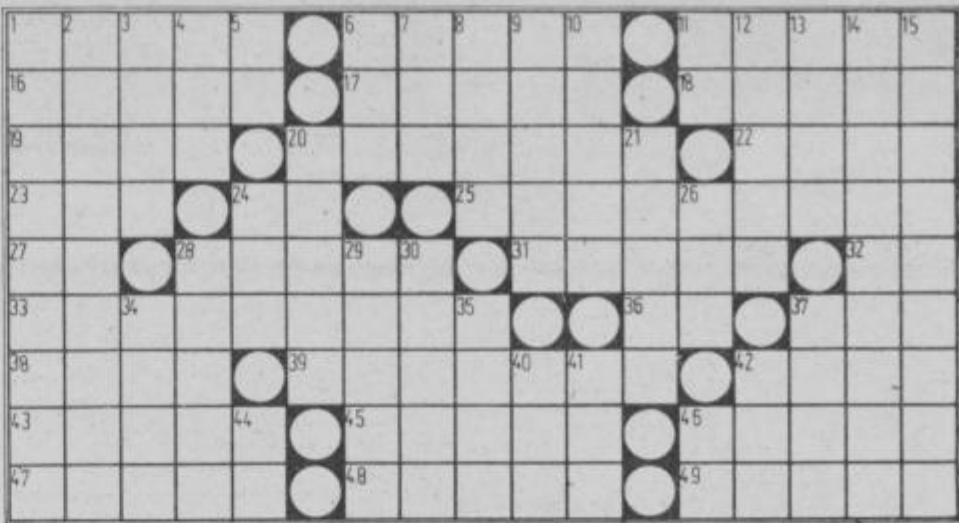

sv. Jedert nad Gotovljami in Sentjungert nad Galicijo. Pod njim so Polzela (Garant, Lastovka), Sem-peter (SIP, Aero). Ozmimo se tudi na vodno črto in videli bomo grobeljski most. (267 m). Preko Polzele je za njo Zalec, Celje.

Vse to obdaja Posavsko hribovje. Samo nekaj bližnjih, ki smo jih videli že spodaj: Gradišče (Lurd), Bukovica, Kotečnik, Smohor, Hom, Gozdnik - simbol Savinjske poti, Kamnik z ostenjem, Mrzlica. Ozmimo se še proti jugu! Za domačijo Juga so Javor (Vrhe), Krvavica, za njo desno Gunova glava in Velika ali Čemšeniška planina. Od tu vidimo še vršino Dobrovelj, izstopa Grmada. V ozadju je vršina Menine, Kranjska reber, Lepenetka, Rogac, ki žal tu ne kažejo tako izrazite silhuete »mrtevga meniha«. Kadar je vreme jasno, se vidi še mnogo več in z užitkom boste odkrili kak znani vrh ali kraj, ki se od tod lepo vidi.

ing. BOŽO JORDAN

ZA VAŠ KRATEK ČAS

Vodoravno: 1. veliko plovilo, ki služi za prevoz potnikov in tovara, 6. hladetina, aspik, 11. razglasna tiskovina, ki naj bi vplivala na javnost, 16. rogata gozdna žival, 17. zvezda v ozvezdju Orla, 18. prizorišče v cirkusu, 19. biro, pisarna, 20. vojak brez čina, 22. največja reka v vzhodni Sibiriji, po njej se imenuje tudi vrsta rib, ki jih uspešno gojijo tudi pri nas, 23. vrednostni papir, 24. soglasnik in samoglasnik, 25. živahen južnoitalijanski ples, 27. sosednja soglasnika, 28. moški, ki se vede v skladu z družabnimi pravili, 31. znana španska pevka (Ines), 32. kemijski simbol za amerij, 33. grmičast lišaj, razširjen zlasti po tundrah, osnovna hrana severnih jelenov, 36. kratica za ekonomsko šolo, 37. ime boksarja Rusevskega, 38. prvi rimski založnik, 39. lahko artilerijsko orožje, 42. moško ime, 43. ime enega Kentavrov, 45. predel morja, ki se globlje zajeda v kopnino, 46. naselje v Mali Aziji, znano po Homerjevi Iliadi, 47. madžarski pesnik, eden od

najpomembnejših predstavnikov klasične smeri (Janos), 48. pristanišče ob Črnem morju, 49. ranocelnik.

Navpično: 1. glavno mesto naše republike, 2. priprava za merjenje teže in gostote zraka, zrakomer, 3. del pesti, 4. pripravljena hrana, 5. Alfi Nipič, 6. sij, 7. moško ime, 8. lastnina, 9. dobesedni navedek, 10. tropska papiga, 11. kemijski simbol za lantan, 12. muza ljubezenskega pesništva, 13. del glave, 14. razveljavitev zakona ali pogodbe, 15. vrsta bonbonov iz žganega sladkorja in dodatkov, 20. totalno zgrešeno dejanje, 21. gojenec častniške šole, 24. kraljevi namestnik na Hrvaškem, 26. mesto v osrednji Srbiji (elektronska industrija), 28. tropski plazilec iz reda kuščarjev, 29. naznanilo, 30. ime atleta Stekiča, 34. pega, maroga, 35. umrli ameriški pevec (Nat King), 37. najvišje božanstvo pri starih Egipčanih, 40. uradna kratica letošnjih sredozemskih iger, 41. žensko ime,

42. daljše časovno obdobje, vek, 44. naša in tuja črka, 46. kratica za tremolo.

REŠITEV SKANDINAVSKE KRIŽANKE, OBJAVLJENE V 31. ŠT. NOVEGA TEDNIKA

Vodoravno: SKANSI, MOŽAK, KARIES, AMATI, ALENKA, REGEN, KATAR, ALANI, AMI, ERATO, AN, LIN, TITO, IGO, ENOTA, EN, KOV, CA, IRAN, DORE, MAKUA, UNAC, OBARA, TEA, KRKA, SKIT, PE, TAR, ARK, PAD, OVOJ, RAVIOLI, BUCAMARANGA, ERINIJA, KOČA, RATIO, AMAN.

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

Zahtevajte, da vam devizne račune, hranilne knjižice, nakazovanje deviznih prihrankov v domovino, plačevanje rednih mesečnih izdatkov, kreditiranje stanovanjske gradnje in druge posle uredimo hitro, zaupno, natančno in učinkovito.

JANKO KAČ

GRUNT

24

»Lepa starost. Za dva druga. Mi je ne ućakamo z vsemi našimi zdravili.« se je zamislil zdravnik, ki je še tudi šel v šestdeseto leto.

»Kako dolgo se bodo še mućili?« je spet povzel Tona.

»Krepak je še. Morda še jutri ne bo zdelal. Razen če se mu udere kri...« je tolmaćil zdravnik.

»Kako se bo še reveć mućil!« je ćustvoval z oćetom Tona Tonu: »Gospo-dar!«

Tona je prikimal. Veder mir je legel na starćevo lice. Polona je stala pri vzglavju. Nagnila se je naprej, da vidi moćeve oći.

Mirno je usnul, kakor bi bil prišel pravkar od ćebeljnjaka, in še tisti većer se je zbudil tam, kjer ni ne gruntarjev ne koćarjev. Kar ućasnul je. Da se mu ni potoćila solza iz oćesa, bi ne bili molilci niti vedeli, kdaj je umrl.

Vest o Matijevi smrti je šla po vsej dolini in znanci so se zgrinjali, da pokropijo mrlica. Starći so sedeli pri peći in zamisljeno besedovali:

»Takole pojdemo... Ta je že opravil, nas pa še ćaka.«

Martin Bril, pokojnikov vrstnik, je sklonil glavo in obujal spomine.

»Kolikokrat sva skupaj peljala flos do Roglice in še dalje prav do Belega grada. Ni še bilo želećnic; z vozmi, kula so jim rekli doli, smo se vozili po tri tedne domov, med cigani in drugimi potepuhi, da si moral imeti noć vedno pripravljeno. Zadrećkega vnuka, Jeraja iz Niske in koliko drugih ponosnih gospodarjev si štel med prijatelje. Ni ga boljšega

prijatelja od gorogranskih moćakov. Trd rod je, toda dobrega srca...«

Matijev pogreb se je vršil na nedeljo in so se ga ućeležili poleg vaćčanov vsi mogotci iz doline.

VIII

Polono je zelo potrla Matijeva nenadna smrt. Ko je pomagala pipati pozno repo, jo je napral mrzel jesenski deć. Drugi dan jo je pa podrla. Silna naduha je podila revo iz gorke postelje sredi noći, da si je prosila le eno - smrt.

Micika je ni zanemarjala in ji je stregla kakar lastni materi. Edino razvedrilo v dolgi zimi, ko jo je hotelo kar zadušiti, će je pomolila nos v megleni zrak, in edini tovariš ji je bil Tonćek. Po izgubi starega oćeta se je otrok z vsem srcem oklenil Polone, ki mu je vedno dajala skrivaj od svojih priboljškov, da ni videla Micika. Tudi Anzek je prihajal k njima, kadar je bila mati zaposlena v kuhinji. O zakladih, ki jih ćuvajo kaće s kronami na glavah, o zakletih kraljićinah in zlih ćarovnicah jima je pravila Polona ćudovite zgodbe, da nista genila svojih oći od njenih ust.

Po polzevo so tekli bolnici pusti dnevi. Od ćasa do ćasa pa je spet oćivila, ko je prišla Fidelćka s košem novic in vaćkih marenj. Ćeprav ni verjala starka vsem njenim besedam, vendar so ji bile v veliko uteho sredi pućčobe. Radovedne vaćke ženske so izpraševale Fidelćko, kako je s Polono. Skomignila je z rameni in menila: »Zelenje jo bo pobralo...«

Pa je ni. Majska toplota je odgrela tudi njene kosti in voljan zrak je umiril piskanje njenih pljuć. Z otrokoma je posedala pod ćrnico, opiraje se na Matijevo palico. Že već let niso tako pridno rojile ćebele kakor tisto pomlad. Kakor orjaški grozdji so viseli roji zdaj na ćrnici, zdaj na hrućki, ki je stala v vrtnem kotu vsa opeta z izabelinim penjevjem. Polona jih je onemogla gledala, kako so odleteli drug za drugim v grozd in z njimi so šle njene misli:

»Kako je še lani Matija navezal na hmeljevko panj in ogrebel vanj novo družino. Se zdaj so napisani na ćebeljnkovi zadnji steni roji triinpetdesetih let nazaj, odkar je prevzel Matija z gruntom tudi ćebelnjak, ko mu je vzela oćeta kolera, ki je tisto leto pobrala mnogo ljudi. Kozolci so bili majhni, pa se je ocimilo in segnilo žito na polju. Fićol se je sprezal in je zeleno ornje po razgonih. Ko smo orali krompir, je smrdela gniloba cele dni po polju. Hudo prizadene toća tistega, kogar oplazi; lakota pa ne dela, će reveća kmeta. Suša je hujša, z njo že gre kos kruha, moća je najgorja, ko vzame tri kose kruha, kakor prav govori stara izkušnja. Drugo leto moće so bile že jeseni prazne kleti in kaće. Samo repo in korenje smo oćepali vso zimo, da smo bili laćni, ko so bile še mokre žlice, in so hodili otroci okrog

trebušasti kakor prehitro odstavljena teleta. Na pomlad je bilo treba delati, pa ni bilo jela. Turćićno štokovje, ki je lećalo že već let na svislih, so mleli mlinarji. Ko so jemale gospodinje te preće iz peći, ni bilo treba veslice; kar z grebljico so potegnile ta ćudni kruh v kvasnice, postavljene nad pepelnjak. Trave so skuhale na nezabeljenem kropu in polile te štokovjeve preće. Kakor živo srebro je zdrknila skozi ta jed. Netek je prišel v goste, so tarnali starci in kadili po hišah s korenjem kadrakore, da preće-nejo nevidnega gosta. Ne ćarovnije ne molitve niso pomagale: netek se ni dal odgnati. Zaman so prosili beraći hrane, ker lakota ne pozna usmiljenja. Za cestami so umirali reveći; pri Žalcu so našli nekoga, ki mu je še trava molela iz ust, ki jo je z zadnjimi moćmi milil ob cesti. Pa je prićela kositi kolera. Kar cele hiše so izumirale, da so iskali graććine, kdo bo dedoval za njimi. Ko je zorel jećmen, so ga hodile ženske s škarjami strić. Z jećmenom sta pojenjali tudi kolera in lakota. Se ćebele je pobralo, da sta ostala samo dva slaba kranjića...«

Tako so minevali dnevi in Poloni se je vidno vraćalo zdravje. Samo to jo je hudo bolelo, da se ni nihće brigal za ćebele, ko je uhajal roj za rojem v hosto. Moćkih ni bilo doma, ženska se pa ni brigala.

Nekega julijskega popoldneva se je usedel lep roj komaj dva metra od tal na povećeno mlado slivo. Polona je dre-mala, Anzek se je pa igral v travi. Tedaj je pritekel Tonćek iz šole, vrgel torbo za mizo, pa hitel brć k stari materi. Ko je zagledal nizki roj, je nemudno sklenil in rekel Anzeku:

»Ogrebel ga bom, da ne uide.«

»Te bedo opikale,« je svaril bratec.

»Ne bodo me ne!« se je korajćil Tonćek in otvezel prazen panj na moćno obrezlino. Poskusil je še, ali bo dovolj moćno, potem pa si pokril glavo z Matijevim klobukom, obćitim na krajcih s ćrno tanćico. Tudi pipo je vzel z obloge, stekel po žveplenke in prićgal tobak.

Varno je vdol dolgi grozd ćebel v panj in ga potresel, da so se vsule vanj žive grozdove jagode. Roćno je spustil k sebi polni panj in ga zaprl s konćnico. Nić se mu ni zgodilo. Dvoje ubećenk je pa planilo v Anzeķa, ki je stal malo ob strani in gledal Tonćekovo umetnost. Nakaj ćasa se jih je Anzek oćepaval z rokami, potem pa je krićnil:

»Usekala me je...« in planil v jok, da se je prebudila Polona in vćkliknila nenadno zbujena:

»Kaj pa je spet?« Anzek je pritekel k nji in pokazal na koren svojega nosu: »Tukaj me je usekala ćebela. Tonćek jih je razdraćil...«

»Saj jih nisem, le ogrebel sem roj!« se je hitel zagovarjati in postaviti Tonćek, kazaje na polni panj, ki je šumel poleg njega v travi.

Pri Osetovih domu je oče Janez in mati Rozalija, sin Janez in njegova žena.

PRI OSETOVIH V ČRNOLICI

»Z VESELJEM KMETUJEM«

28 glav v govejem hlevu

V vasi Črnolici, ki leži nad Sentjurjem, so pred leti obdelovali zemljo trije kmetje. Njihovi topli domovi so postavljeni na ravnini z lepimi razgledi. Od teh kmetov je samo Osetov Janez po domače Martinčev Janez ostal zvest kmetiji. Na ostalih kmetijah so starejši pomrli, mladi pa so šli v mesto, v industrijo.

Pri Osetovih imajo 12 ha zemlje. Očetu Janezu, ki je star 71 let in materi Rozaliji, ki prav tako stara 71 let se je rodilo pet otrok. Vsi so odšli po svetu za kruhom, Janez

pa je ostal doma in se predal delu na zemlji. Janez pravi: »Imel sem veselje do dela na kmetiji, kratka rojen sem za zemljo.«

Osetovi so si pred leti postavili nov hlev, ker jim je star pogorel. Ukvarjajo se z živinorejo, imajo 28 glav živine. Zemlja je bila bolj slaba, zato so jo nekaj let močno gnojili s hlevskim, pa tudi z umetnim gnojem. S tem so izboljšali kakovost in količino pridelka. Gojijo tudi pšenico, silažno koruzo in malo krompirja. Njive so skoraj vse posejali s travo in dete-

ljo. Pravijo, da imajo velike probleme z zemljo, ker je tu močvirje. So že izsuševali, pa še ni dovolj. Zemljo obdelujejo s stroji v skupnosti z ostalimi kmeti.

Janez pa je tudi kooperant kmetijskega kombinata v Sentjurju. Pravi, da brez njih bi zelo težko živeli, ker jim nudijo ugodnosti. So pa seveda tudi problemi.

Zelo malo kmečke mladine so odloča za delo na kmetiji, zato je Janezova odločitev dragocena.

IRENA ŠMID

INDUSTRIJA GRADBENEGA MATERIALA
GRADNJA ŽALEC

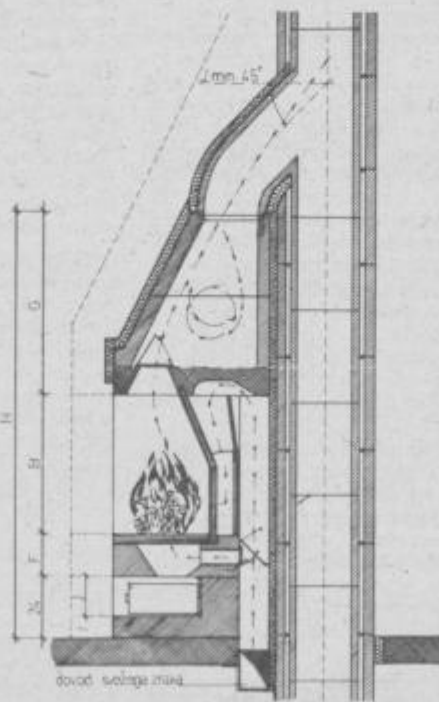
schiedel
odprti kamin
ANTIKA

Schiedel odprti kamin tip ANTIKA je nov izdelek na našem tržišču.

Moderna centralna kurjava nam ogreba prostore z vso tehnično popolnostjo, ki je odprti kamin ne more nadomestiti, kljub temu pa je odprti kamin s svojo tisočletno tradicijo pri nas vedno bolj iskan. Čar odprtega kamina je bil vedno v njegovem zunanem izgledu. Stari oblikovalci so videli svojo glavno nalogo v tem, da so zunanost kamina oblikovali s tako umetniško dovršenostjo, da je dajala kaminu osrednje mesto v urejenem družinskem okolju. Suhoparna tehnična popolnost pri sodobnih gradnjah stanovanj še bolj podžiga naše želje po estetskem okolju. Odprti kamin omogoča s svojo široko paleto oblik in materialov doživljanje lepote odprtega ognja, kar pri centralni kurjavi najbolj pogrešamo. Dopolnjevanje centralne kurjave z odprtim kaminom nam pomaga ustvariti tako atmosfero in ugodje, ki si ga želimo primerno vremenu in času.

Tehnični podatki

TIP	II	III
Prostornina prostora v m ³	do 90	do 120
Velikost ognjišča v cm ²	70/50	90/70
Profil dimnika v cm H-4,5 m	20	25
Profil dimnika v cm 3 m-H-4,5 m	25	30
Dovod svežega zraka v cm ²	240	360
Odprtina na oblogi kamina za dovod zraka v prostor na bočnih straneh cm ²	120	180
Teža kamina v kg	420	630

Industrija gradbenega materiala GRADNJA ŽALEC
UPRAVA ŽALEC
telefoni: (063) 710-740, 710-741, 710-719, 710-773
telex: 33533 YU – SIGRAD
PROIZVODNJA, PRODAJA IN TEHNIČNE INFORMACIJE
Latkova vas pri Preboldu
telefoni: (063) 722-027, 722-078, 722-089, 722-151, 722-144

Lestvico zabavnih melodij vam poklanja TTG Celje – Turistična poslovalnica, Titov trg 1, ki vas vabi na letovanje še zlasti izven sezone.

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. HOORAY, HOORAY – BONEY M
2. ZASIDRAN – PRIZMA
3. TU JE DALMACIJA – PEPEL IN KRI
4. CHIQUITITA – ABBA
5. HONDOIDI – TOMAŽ DOMICELJ

KUPON
za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem

izvajalec

Ime, priimek, naslov

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. MAMINA LJUBEZEN – FLERE
2. KRKA SANJAVA – SLAK
3. VESELA GODBA – KREŽE
4. PRAZNIK NARCIS – VESELI PA-STIRJI
5. RDEČI DEŽNIKI – ALPSKI KVINTET

KUPON
za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem

izvajalec

Ime, priimek, naslov

Nagrajenca: Boris Grebovšek, Galicija 53, Žalec
Srečko Kranjčan, Tinsko 41, Loka pri Žusmu

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak torek ob 17.15,
lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.45.
Vsakič nagrada mala plošča.

S POTI PO ANGLIJI (3)

OXFORD – MESTO UNIVERZ

Oxford, mesto univerz ob reki Temzi je le za piclo uro in pol vožnje z avtobusom oddaljeno od Stratforda, pa vendar živi povsem drugačno življenje. Resda je to mesto že kar spodobno veliko, saj šteje okrog 113.000 prebivalcev in je svoji zasnovi prav tako staro angleško mesto, po vsakodnevem utripu pa je na moč mlado. Od kar so tu v 12. stoletju ustanovili prvo univerzo, prihaja po znanje v številne oxfordске college po znanje na tisoče mladih iz vseh koncev in krajev Anglije in tudi od drugih. Za zidovi starih, a skrbno urejenih stavb, ki so s svojo veličastnostjo res enkratne, živijo in studirajo mladi ljudje vse, kar si pač izmislijo. Nekatere univerze si radovedni turisti lahko ogledajo, v nekaterih pa ne pustijo niti pokukati skozi vnanja vrata, kaj šele, da bi dovolili napraviti kakšen fotografski posnetek. No, nič zato, Angleži imajo tako ali

tako na vsakem koraku svoje muhe in drugačne poglede. Toliko pa smo le bili vztrajni, da smo se sprehodili po dvorišču in parku ene izmed mnogih univerz. Med sprehodom po skrbno urejenih poteh, ki se vijejo med še bolj skrbno negovano angleško travo, smo ugotavljali, da imajo mladi Angleži v teh prostranih parkih, obdanimi

znani po svojih rivalskih tekmah na vodi s kolegi iz univerzitetnega Cambridgea. Tekem z osmerci so se oxfordski študentje resno lotili že leta 1815 in, spet zvest tradiciji, so jih ohranili dandanes. Osmerec tiste univerze, ki zmaga, dobi naziv glava reke. Žal ne vem, kdaj je zmagal letos. Vsekakor pa je cela prireditev slavje, ki mu ni primere daleč naokoli.

Seveda pa je Oxford prepoln tudi knjižnic, knjigarn, čitalnic in muzejev. Med najbolj znamenitimi je vsekakor Bodleianova knjižnica, ki hrani pod steklom vitri originalna dela in zapiski mnogih svetovnih avtorjev iz 15. in 16. stoletja. Enkratno in zato zelo zanimivo so tudi njihove knjigarne, ki s skrbno založene z vso mogočo strokovno literaturo, na drugi strani pa ponujajo kupcu na stotine priročnikov in revij za vse mogoče Angležem tako priljubljene konjičke.

PIŠE: MATEJA PODJED

Pogled na college v Oxfordu

BAI 79

ZLATO ROKU KOPITARJU

Celjski atleti po pričakovanjih

Jubilejne atletske športne igre, ki so bile tokrat v Atenah, so se po štirih dneh končale z zmago slavjem Bolgarije, saj so atleti in atletinje te države osvojili naslova ekipnih prvakov Balkana. Naše zastopstvo je pristalo na tistih mestih, ki trenutno pripadajo naši atletiki - moški so bili četrti (za nami so bili le še Turki), ženske pa tretje (za Bolgarijo in Romunijo). Izmed petih Celjanov se je odlično odrezal Rok Kopitar, ki je v teku na 400 m ovire dosegel čisto zmago s precejšnjo prednostjo in z vsega le dve stotinki sekunde slabšim časom od njegovega državnega rekorda - 50,03! Že pred odhodom iz Celja je dejal, da samo čaka na trenutek, da se bo spustil z novim državnim rekordom pod 50 sekund. Trenutno je po poškodbah, ki so ga pestile v letošnjem letu, zopet v obdobju vzpona. Tokrat je bil prvih 200 m izredno hiter, z lahkoto, brez vsakih težav je prehajal čez ovire, nadaljnjih 100 m ni bil toliko napačen, saj je tekel povsem na zunanji osmi progi, zadnjih 100 m, ko so se mu približali nekateri tekmeči, pa je po-

novno potegnil in si z veliko prednostjo zagotovil prvo zlato kolajno na BAI v članski konkurenci. Z njegovim časom, tekom in uvrstitvijo smo lahko več kot zadovoljni. Tako si Rok Kopitar zasluži vse naše priznanje! Peter Svet je dobro opravil svojo nalogo. V teku 3000 m zapreke se je dolgo držal vodilne skupine, vendar v samem finišu ni vzdržal prehudega tempa tekmecev, pa je pristal na solidnem 5. mestu s časom 8:43,2. Liseč Stanko, ki je nastopil na 5000 m, se je dolgo držal vodilne grupe, nato pa še Floroiu-ja, ki je zmagal v tem teku (dan popreje pa še na 10.000 m) in se je držal tega tekmeča vse do zadnjih treh krogov. Romun je povečal tempo, Liseč pa je po veliki prednosti pred ostalimi tekmeči zagrabil kriza. Postal je žrtev prehitrega tempa. Močno je popustil in v zadnjem krogu so ga prehiteli kar trije tekmeči. Dosegel je 5. mesto s časom 14:11,7, kar ne predstavlja njegove prave vrednosti. Ida Bunderla je nastopila v dveh napornih tekih - na 1500 in 3000 m. Tek na 1500 m je bil pri ženskah izredno hiter,

ženske so dosegle rezultate svetovne vrednosti (prve 3 tekmovalke). Tu je Ida dosegla 7. mesto s časom 4:27,9. Na 3000 m sta se s Pergarjevo odločili za vodstvo, vendar so tekmece iz Romunije in Bolgarije po osmih minutah teka prevzele vodstvo in zanesljivo zmagale. Ida je tako pristala na 6. mestu, kot je načrtovala pred odhodom na BAI v Celju s časom, ki je nekoliko slabši od njenega osebnega rekorda - 9:39,1. Aljana Kovač je v metu kopja bila sicer na 8. mestu, vendar se je povsem približala svojemu osebnemu rekordu. Rezultat - 47,54 m! Dosegla je svoj cilj, saj je prispevala državni reprezentanci dragoceno točko.

Takšne so bile uvrstitve naših Celjanov. Sicer pa bera kolajn za Jugoslavijo - 7 zlatih, 4 srebrne in 6 bronastih = skupno 17, ni bila tako številčna kot v preteklem letu. Na Balkanu izgubljamo svoje stare pozicije tako med posamezniki in ekipami. Takšna je pač trenutno naša atletika, ki ji kljub prioriteti posvečamo še premajhno pozornost.

K. JUG

DELAVSKE ŠPORTNE IGRE ŽALSKKE OBČINE

PRVI DEL KONČAN

Prvi del delavskih športnih iger v žalski občini, ki jih uspešno vodi komisija za sindikalne športne igre pri Obs ZSS Zalec je končan. Pred tednom so pripravili kar dvoje tekmovalni in sicer v rokometu in orientaciji. V rokometu se je pomerilo 12 ekip. **Rezultati finalnih srečanj:** Sigma Zalec - SIP Šempeter 25:10, Minerva - Sigma Zalec 16:17 in SIP - Minerva 18:19. Vrstni red: 1. Sigma Zalec 14 točk, 2. Minerva Zabukovica 13, 3. SIP Šempeter 12, 4. Hmezd Zalec 11, 5. Tovarna nogavic Polzela 10, 6. Tekstilna tovarna Prebold 9 točk itd.

Rekordno število ekip - 42 pa je nastopilo v orientaciji. Tekmovanje je bilo v Preboldu, končno pa se je štel le za množičnost. **Vrstni red pri mlajših članih:** 1. Tovarna nogavic Polzela I. 438 točk, 2. Sigma Zalec III. 436, 3. Ferralit Zalec III. 345, 4. Garant Polzela I. 285, 5. Ferralit Zalec I. 284, 6. Tekstilna tovarna Prebold 278 točk itd. Starejši člani: 1. SIP Šempeter 447 točk, 2. Juteks Zalec II. 383, 3. Sigma Zalec II. 349, 4. Sigma III. 318, 5. Juteks Zalec I. 300, 6. Juteks III. 296 točk itd. Članice: 1. Garant Polzela I. 283 točk, 2. Garant Polzela II. 258, 3. SIP Šempeter 256, 4. Občina 209, 5. Tovarna nogavic 191, 6. Sigma Zalec II. 187 točk itd. Veterani: 1. SIP Šempeter 373 točk, 2. Ferralit Zalec 212 točk.

Vrstni red po sedmih panogah v kvalliteti je naslednji: članice: 1. Občina - DPO 47 točk, 2. Ferralit Zalec 45, 3. SIP Šempeter 41, 4. NAMA - SM Zalec 37, 5. Juteks Zalec 34 točk itd. Starejši člani: 1. Hmezd Zalec 39 točk, 2. SIP Šempeter 37, 3. Ferralit Zalec 36, 4. Juteks Zalec 35, 5. Sigma Zalec 27 točk itd.

Mlajši člani skupina A: 1. SIP Šempeter 86, 2. Tekstilna tovarna Prebold 81, 3.-4. Tovarna nogavic Polzela, Hmezd Zalec 68, 5. Sigma Zalec 66 točk itd. **Mlajši člani skupina B:** 1. Obrtniki 28 točk, 2.-3. LK Savinja, Prosveta 26, 4. Zarja Zalec 24, 5. Gradnja Zalec 13 točk.

Točke za množičnost štejejo od vseh tekmovalnih članov in članic, ekipe pa so razdeljene v tri skupine. V prvi A skupini je 12 ekip. Vrstni red: 1. SIP Šempeter 223 točk, 2. Sigma Zalec 179, 3. Garant Polzela 165, 4. Juteks Zalec 164, 5. Ferralit Zalec 155 točk itd. Skupina B - 6 ekip: 1. Zarja Zalec 66 točk, 2. Gradnja Zalec 47, 3. Prosveta 31, 4. LK Savinja Šempeter 28, 5. Obrtniki 25 točk. Skupina C - 8 ekip: 1.-2. Asfaltna baza, Zdravstveni dom Zalec 18, 3. Zavod za načrtovanje 8, 4.-6. Avtoprevoz Šempeter, Institut Zalec, Ingrad Gomilsko 6 točk itd.

TONE TAVČAR

NOGOMET

PRED STARTOM

v novo tekmovalno sezono

V nedeljo bodo že pričeli s prvenstvenim tekmovalnim člani v II. ZNL, kjer bo iz širše celjske regije nastopal velenjski Rudar. Velenjčani so se za tekmovalno dobro pripravili, kar so pokazali tudi rezultati zadnjih prijateljskih tekem. Tako so sredi Maribora z istoimenskim moštvom doživeli v nedeljo tesen poraz 2:3 (1:1). Trener Kemal Omeragić obeta, da se bodo Velenjčani dobro borili. V pripravljalnem obdobju so pridobili na kondiciji, moči, tehničnem in taktičnem znanju. Prijateljske tekme pa so tudi omogočile uigravanje moštva in preizkus vseh igralcev.

Čez 14 dni pa se bo pričelo prvenstvo v vseh slovenskih ligah. Oba naša predstavnika Šmartno in Unior bosta v I. kolu gostovala - Šmartno v Ljubljani, kjer se bodo srečali z Ilirijo, Unior pa v Mariboru z Železničarjem. V območni ligi - vzhod pa bomo pričeli na celjski Glaziji derbiu dveh lokalnih tekmecev. To bo srečanje med Kladičarjem in Elkojem iz Mozirja. Med najbolj prizadevnimi nogometni funkcionarji v zadnjem obdobju je vsakekor Branko Dupalo, ki je med drugim prvenstvom dejal: »Odigrali smo 3 prijateljske tekme. V vseh smo zmagali. V Šmartnem smo premagali Šmartno s 4:2, nato na Glaziji drugo moštvo velenjskega Rudarja s 4:2, pa na domačih tleh tudi naše zamejske Slovence nogometaše iz Celovca, ki so združeni v SAK, s 4:3 (1:1). Vse tri tekme so bile na zadovoljivi tehnični ravni. Nogometaši Kladičarja so pripravljeni za prvenstvene nastope. Na voljo imamo 3 vratarje - Tasiča, Turnška in Kralja, 8 obramb-

nih igralcev - Zukiča, Bevca, Naprudnika, Karabašiča, Šarlah, Jošta, Juračiča in Sivko, pa 10 napadalcev - Kokotca, Jurkovnika, Skrbinka, Osmanbašiča, Krofliča, Merdanoviča, Stuhca, Gmajnerja, Abasa in Saviča. Igralcev bo torej dovolj za nstop v tej ligi. Upamo na osvojitev najvišjega mesta in ponovni povratak v republiško ligo, kamor bi po našem znanju in tradiciji celjskega nogometa tudi spadali.

Nogomet je izredno atraktivna igra. Prepričani smo, da bodo prvenstvene tekme ponovno privabljale na rob nogometnih igrišč številne ljubitelje, ki bodo bodrili svoje igralce.

JUG K.

TONE ŠPILJAK ZMAGAL

V nedeljo 5. 8. 1979 je bilo v Medulinu pri Puli v okviru mednarodnega letnega seminarja tekmovalje SE-MI CONTACT karateja v absolutni kategoriji. Udeležili so se ga tudi člani karate kluba Slavko Šlander iz Celja in dosegli izjemna uspeha. Tone Špiljak je zmagal, potem ko je v finalu premagal brata Staneta Špiljaka, ki je na tekmovalju poseben presenetil z drugim mestom. Ostali naši člani so se slabše uvrstili.

P. LESKOVŠEK

O PRIPRAVAH CELJSKIH ROKOMETAŠEV

ČAKA JIH TRDO DELO

Brez bratov Bojovič in Božiča v novo sezono

Rokometaši Aera Celje se dvakrat dnevno zbirajo pri vadbi na Skalni kleti. Tu je trener Slobodan Mišković, ki bo tudi letos skrbel za vadbo ligaškega moštva. Trenutno pa trener Mišković vadi tudi mladinsko moštvo. Pred prvenstvom je trener Slobodan Mišković med drugim dejal: »V novo sezono bomo startali z močno pomlajenim moštvom. Jedro ligaškega moštva je ostalo strnjeno. Nič več ne trenirata s svojimi bivšimi soigralci Vlado in Miha Bojovič, ki bosta prestopila v drugi klub, tu ni Božiča, Peternela in Peunika. Zaradi nastopa na mladinskem balkanskem rokometnem prvenstvu sta dalj časa odsotna še Ander-

luh Stanko in Praznik Aleš. Oba igralca sta uspešno navadila na barve SFRJ, kjer so mladinci osvojili zlato odličje! Na voljo imam naslednje igralce: vratarja Tomiča in Pušnika, branilce Vukoja, Anderluha, Novšaka, Toplaka, krila Iveziča, Razgorja in Praznika. Za mesto napadalca na črti pa se potegujejo mladi igralci Šesko, Jonak, Ščurek (trenutno še v JLA), zaželjena pa bi bila še pomoč izkušenega Peunika. Na vrata ligaškega moštva pa trka jo še mladinci Bajuk, Selčan, Tiselj in Medved. Z omenjeno ekipo se bomo borili za najvišje mesto. Vse tekme doma bomo igrali v dvorani Golovec. V pripravljalnem obdobju bomo igrali še 12

prijateljskih tekem, saj se bo prvenstvo pričelo 8. septembra t. l. Prvo srečanje bomo imeli v Slavonskem Brodu, kjer nas čaka RK Slavonija DI. Čez nekaj dni bomo sodelovali na močnem rokometnem turnirju v Mariboru, kjer bodo nastopili Slovan - Kolinska, Slovenj Gradec, Branik in Aero Celje. Tako je trenutno v taboru Aero Celje. Prestopni rok bo zaključen čez nekaj dni, pa bodo v tem tednu tudi razčiščeni prenosni igralcevi. Ne glede na predviden odhod treh igralcev pa bo jedro novega moštva vselej še kvalitetno in sposobno za dobre igre v II. ZRL.

K. JUG

ŠPORTNA AMBULANTA V CELJU

5000 PREGLEDOV NA LETO

Odlična opremljenost - Uporabna vrednost testiranj

V okviru medicine dela, prometa in športa je v zdravstvenem domu v Celju kot samostojna enota dispanzer, ki je pomemben za razvoj zdravstvenega varstva pomemben in športno-rekreativnih pripadnikov naše občine. Osnovna dejavnost tega dispanzerja je opravljanje preventivnih pregledov (selekcija, usmerjanje v šport in rekreacijo), obdobjnih pregledov (kontrola in obnovev programa za športni trening in nastop; za šole obnovev programa in preprečevanje negativnih pojavov). Opravlja dejavnost s klubi za telesno vzgojo, šport in rekreacijo in sodeluje z ZTKO in TKS v občini. Sodeluje pri pedagoškem in znanstvenem delu. Na področju kurative pa se ukvarja z zdravljenjem značilne športne patologije in nudi kompletno zdravstveno zaščito vrhunskim športnikom.

Obseg dela iz leta v leto narašča. Dispanzer je s svojo skromno zasedbo (zdravnik specialist, višja medicinska sestra in sestra s

srednjo medicinsko izobrazbo) opravil v 1. 1977 2960 pregledov za prioritete športne panoge, 100 za selekcije, 32 za vrhunske športnike in še 1080 ostalih pregledov, skupno 4180! V letu 1978 je bilo opravljenih za 20% več pregledov. V 1. 1979 je obseg dela na isti ravni, le število pregledov za športno rekreacijo je poraslo kar za 100%! Ob vsem tem pa vlada pri delu tega dispanzerja prostorska stiska. Opremljenost dispanzerja je odlična in obsega: - instrumente za antropometrijo (dinamometrijske instrumente za meritve vseh mišičnih grup), najsodobnejše aparate za kardio-vaskularni in respiratorni sistem, ki so kampjuterizirani, komplet za polio-kardiografijo, aparature za ugotavljanje vida, sluha, in ravnotežja, telemetrijo za zunanja testiranja kardio-vaskularnega sistema, aparate za merjenje obremenitev (pokretna preproga, ergometri - bicikli). Vse aparature omogočajo ugotavljanje objektivnega in trenutnega stanja organizma in oceno razvoja ter perspektivo. Pri tem delu so dispanzerju še v pomoč psiholog, kardiolog, pa tudi še drugi specialisti. Na področju kurative v sodelovanju s kirurgi in ortopedi s pomočjo celjske fizioterapije dispanzer re-

šuje izključno športne poškodbe, za vrhunske športnike pa nudi kompletno zdravstveno varstvo. V okviru telesnokulturne skupnosti deluje še posebna komisija za športno medicino, ki jo vodi dr. Rudi Čajevec (Specialist tudi v dispanzerju za to področje dela). Ta komisija povezuje klubske zdravniške. Edino v celjski občini v slovenskem prostoru pa obstoja tudi samoupravni sporazum in dogovor med zdravstveno skupnostjo in SIS za telesno kulturo o skupnem financiranju določenih oblik zdravstvenega varstva. Dispanzer dela vsak dan od 7.00-13.00 ure, v torkih pa do 16.00 ure.

Dr. Rudi Čajevec je razgrnil še osnovne probleme pri delu te ambulante. To je prešibak stik trenerjev in zdravnikov pri vsakodnevnom delu na tem področju. Bistveno je namreč, da nekateri trenerji ne vedo, kaj bi rabili od zdravnikov. Trenerji pa bi naj dajali ustrezne impulze za zdravstveno varstvo športnikov. Predlagati bi morali tudi aдекватne oblike testiranja. Sicer pa v naši republiki ni definirano organizirano zdravstveno varstvo na tem področju, čeprav obstojata že dva zakonska osnutka, ki pa nista v ustreznih organih bila sprejeta. K. JUG

SKOKI NA PLASTIKI

V okviru praznovanja dneva slovenskih hmeljarjev v Braslovčah so prizadevni smučarski delavci pripravili na 25-metrski skalalnici prevlečeni s plastično maso meddruštvene skalalne tekme. Nastopilo je kar 67 tekmovalcev iz 12 klubov Slovenije ter Predmeje na Koroskem. Največ uspeha od domačih skakalcev je imel Janez Debeljak, ki je pri mlajših pionirjih osvojil prvo mesto. Zbral je 185 točk ter skoka 16,5, 16., tretji v isti konkurenci je bil Jani Jager prav tako iz Braslovč, ki je zbral 170 točk in skoka 15, in 14,5. Pri starejših pionirjih je Marko Kralj iz Braslovč osvojil drugo mesto, zbral pa je 202,5 točke in skoka 18,5 in 17,5. Pri članih sta si drugo in tretje mesto delila Janez Tanjšek iz Andraža ter Alojz Murko iz Ljubnega. Osvojila sta 207 točk ter skoka 19,19 m. Ekipno je prvo mesto osvojila ljubljanska Ilirija, Braslovčani pa so bili drugi.

T. TAVČAR

KDAJ STE BILI NAZADNJE V GLEDALIŠČU!

MALOMARNOST NA VRANSKEM POKOPALIŠČU

Le malomarnost lahko rečem temu kar lahko vsak dan vidimo ob pokopališču na Vranskem. Med cesto Celje-Ljubljana in pokopališčem namreč že vrsto let odlagajo smeti tisti, ki čistijo grobove na tem pokopališču. Le težko je verjeti, da na pokopališču ne bi našli primernejšega prostora za odpadke. Težko je tudi verjeti, da ne bi bilo nikogar, ki bi popravil del odlomljene kovinske ograje. Le malo več skrbi za okolje ne bi škodilo. Če bi bilo temu tako bi odpadli vsi komentarji tistih, ki se vozijo mimo čedalje večjega kupa smeti.

MILAN BRECL

GOTOVELJSKI PIONIRJI SO PRIDNI

Skozi leto se v dvorani kmetijske zadruge zvrsti dolga vrsta kulturnih prireditev. Brez dramskega krožka osnovne šole pa tako rekoč ne gre. V krožek je zajetih vrsta sekcij: dramska, glasbena, deloma folklorna, pevska in še kaj. Krajanje govore: brez šolarjev z eno besedo - ne gre!

Tukaj so prizadevne vse tri tovarišice: Končanova, Rodetova in Javornikova. Ze sedaj načrtujejo širok program za osrednjo prireditev občinskega praznika, ki bo na začetku julija prihodnjega leta.

Odkrito povedano, pionirji - igralci, recitatorji - nastopijo med šolskim letom vsaj desetkrat. In kaj si ti mladi ustvarjalci najbolj želijo?

Zares primeren prostor za dramsko ustvarjalnost!

Načrti so pripravljeni. Denar tudi. Nujna je še samo tista odločna beseda v krajevni skupnosti, ki je zadnji čas močno poživljena. Uspeh? Zadovoljni bodo starejši in mlajši.

Člani dramskega krožka nastopajo na proslavi srečanja najstarejših krajanov; srečanje je organiziral upravni odbor krajevne organizacije RK. DRAGO KUMER

NOGOMET V ZBELOVEM

Na Zbelovem so ob otvoritvi novega asfaltiranega igrišča organizirali s pomočjo OO ZSMS in Nogometne sekcije pri KS Zbelovo turnir v malem nogometu. Turnirja se je udeležilo 17 ekip, vrstni red pa je bil naslednji:

1. Talis; 2. Konjice II; 3. Melje; 4. Kajtna (Poljčane); 5. Vitanje; 6. Tepanje; 7. Loče in 8. OO ZSMS Zg. Poljčane, najboljši strelci pa so bili: Culina (Talis) 9 golov, Nikolič (Melje) 7 golov in Baraga (Konjice II) 6 golov. Najboljši vratar je bil Began Puščul (Talis).

Rezultata finalne tekme: za 3. mesto Melje: Kajtna 4:2 in za 1. mesto Talis: Konjice II 5:1.

Prvim trem so podelili priznanja in pokale, priznanja pa so dobile ekipe do 8. mesta, najboljši strelci in najboljši vratar. Ob lepem vremenu, dobrem obisku gledalcev in dobri organizaciji so gledali lep in zanimiv nogomet. Najboljše znanje nogometa pa je bilo opaziti pri igralcih Talisa. Tudi v prihodnje bodo mladinci Zbelovega organizirali takšno množično tekmovanje v malem nogometu, razmišljajo pa že tudi o drugih množičnih akcijah.

ALFONZ CUGMAS

Vse premalo izkoriščamo bogastvo naših gozdov za zdrave sprehode po svežem zraku.

MI IN ZDRAVJE (6)

VPLIV ZRAČNIH ONESNAŽENJ NA ZDRAVJE

Tudi kovinski prašni delci imajo lahko velik delež pri vplivu nečiste atmosfere na zdravje ljudi. Tu naj omenim zlasti težke kovine kot so svinec, živo srebro, kadmij, krom, ki lahko vse povzročajo pri kroničnem delovanju specifične organske okvare, sicer pa imajo slične okvare tudi lahko kovine in njim slične snovi kot npr. berilij in arzen. Nekateri iz skupine težkih kovin kot npr.: cink, so za organizem življenjsko važne snovi, brez katerih naš organizem ne more izhajati, lahko pa so v malo večjih količinah tudi že nevarne, nekatere imajo celo kancerogena dejstva. Še vedno je dosti industrijskih področij, kjer pride do povečane emisije težkih kovin, ki navadno nastopajo skupaj. To so svinec, kadmij in cink. Tu imamo opraviti z možnostjo posamičnega delovanja snovi, ki ima prevladujočo koncentracijo v zraku, lahko pa pride do različnih načinov kombiniranega delovanja teh snovi, odnosno so možne med temi snovmi medsebojne reakcije, ki dovedejo do še nepoznatih spojin z neznanim delovanjem. Svinec in kadmij nista za organizem biološko potrebna elementa, zato jih lahko ocenjujemo kot za organizem strupeni substanci. Nasprotno pa je cink važen sestavni del bioloških procesov v organizmu. Dnevno moramo sprejeti 10 do 15 mg cinka, če hočemo, da ne pride v organizmu do pomanjkanja. To potrebo lahko normalno pokrijemo z zaužito hrano.

Da bi dobili kar najbolj konkretne podatke o vplivu težkih kovin v zraku na zdravje prebivalstva, so v zadnjih letih izvršili epidemiološke raziskave otrok, ki so bili izpostavljeni prahu teh kovin v velikih industrijskih središčih v raznih evropskih državah. Že prej je bilo znano, da ima svinec od vseh omenjenih kovin najpomembnejšo vlogo, čeprav normalno naš organizem s hrano in vodo dobi v se več svinca kot iz zraka. Lahko pa pri visokih koncentracijah svinca v atmosferi v pljuča inhalirani svinec doseže iste visoke vrednosti kot oni iz prebavnega

trakta. Poznano namreč je, da pride iz dihalnega trakta 50 do 80% svinca v krvni obtok, iz črevesja pa samo 5 do 8%.

Pri današnjih atmosferskih situacijah ne moremo pričakovati akutnih zastrupitev s svincom, obstoja pa nevarnost, da pri kroničnih vplivih relativno visokih koncentracij svinca v zraku, ugotovljeni nivo svinca v krvi pri marsikateri nosečnici in tudi pri novorojenčku lahko škodljivo deluje na razvoj centralnega živčnega sistema. Koncentracija sprejetih vrst težkih kovin je možno določevati v krvi, seču in tudi v laseh. Strokovnjaki so dobili pri svojih raziskavah dobro vzročno povezanost med koncentracijo svinca v zraku in nivojem svinca v krvi. Niso pa mogli ugotoviti nobene povezave med koncentracijo svinca v krvi in iste v seču, tako, da po ver-

tve, zlasti v zvezi z ekspozicijo na delovnih mestih, manj pa smo mu izpostavljeni pri vdihavanju z njim onesnaženega zraka v okolju, kjer živimo. Povečane koncentracije kadmija v zraku so prisotne zlasti tam, kjer pride do izgorevanja premoga, olja, lesa, papirja in organskih odpadnih snovi. Važen vir kontaminacije pa pri človeku predstavlja kajenje, saj so v pepelu cigaret odkrili kar pomembne koncentracije kadmija.

Cink sam seveda nima večjega pomena kot škodljiv onesnaževalec zraka, je pa važen sestavni del telesnih sestavin kot so beljakovine plazme in tkiv. Znano je, da je vezava cinka na te beljakovine zelo labilna ter ga lahko izpodrinejo druge kovine kot so svinec, kadmij in živo srebro. V poskusih na živalih so dokazali, da je po zvečanem vnašanju kadmija v organizem prišlo do prestrukturiranja cinka v tkivih in do njegovega povečanega odlaganja v kosteh.

Seveda so poleg kovin v zraku še drugi onesnaževalci o katerih delovnu še danes ne vemo dosti. Predno pa zaključimo poglavje o najbolj znanih, o katerih je bil malo bolj obširnejši govor, moramo omeniti še na kratko fotokemične oksidante, to so snovi, ki povzročajo oksidacijske procese v ozračju. Te snovi so ozon-O₃, ki velja za indikatorja količine vseh oksidantnih snovi v zraku od katerih nekatere, kot so aldehidi, akrolein in druge povzročajo le dražeče vplive na sluznice oči in zgornjih dihal. Nekateri avtorji so v poskusih dokazali tudi sinergistično delovanje SO₂ in O₃, nasploh pa naj bi zvečane koncentracije O₃ imele nek vpliv na zmanjšanje normalne dihalne funkcije pri človeku. Nekateri so ugotavljali pri gotovi koncentraciji in trajanju tudi pogostejše atake astme. O₃ je namreč prisoten normalno v sloju gornjih plasti atmosfere, odtod pa lahko pride do zemeljske površine in če je prisoten v koncentracijah, ki so višje od dovoljenih standardnih vrednosti privede do zgoraj navedenih zdravstvenih nevarnosti.

PIŠE: MAG. B. HRAŠOVEC

jetnosti določevanje svinca v seču malo pove o izpostavljenosti svinču. Podelitev svinca v organizmu je odvisna od količine prejete doze in trajanja izpostavljenosti. V organizmu se svinec nalaga v ploščatih kosteh bolj kot v dolgih cevastih, kjer se trdneje veže. Iz teh ležišč se izplavlja v mehka tkiva in v odvisnosti od intenzitete in trajanja ekspozicije tudi v seču.

Njegova količina v seču se zviša šele po prenehanju ekspozicije, tedaj se zlasti izloča iz notranjih organov (jetra, ledvice) v kosteh pa ostane še dolgo trdno vezan, vendar se lahko pod vplivom stresnih situacij ali pa motenj v presnovi kalcij-fosfor iz ležišč izloča.

Tudi kadmij ima slično presnovo kot svinec ter se v začetku pojačano kopiči v ledvicah in kosteh pa tudi v laseh. Pri obeh dosedaj omenjenih kovinah lahko pozneje pride do slabokrvnosti. Pri kadmiju so poznane akutne in kronične zastrupi-

PRIPOROČA

Ob nakupu šolskih potrebščin in torbic za vašega šolarja morda ne bo odveč, če vas opozorimo tudi na otroški oddelek in oblačila za v šolo, ki jih dobite v veleblagovnici T.

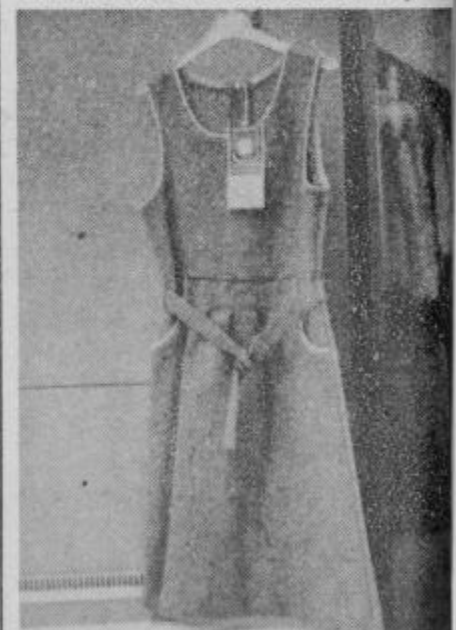
Najprej seveda nepogrešljiva šolska hali (od 305 do 375 din).

Pelerine UROŠ in URŠKA, ki so živih barv in torej tudi varne v cestnem prometu. Cene so od 223 do 322 din.

Za konec pa še obleka in komplet za deklice. Cene so od 385 do 640 dinarjev.

**ZDRAVSTVENI CENTER CELJE
TOZD REŠEVALNA SLUŽBA CELJE**

objavlja prosta dela in naloge:

2 voznika reševalnega vozila

Pogoji: KV voznik motornih vozil D-kategorije, odslužen vojaški rok, stanovanje na območju občine Celje.

Za zgoraj navedeno delovno opravilo velja 3-mesečno poskusno delo.

Osební dohodek po pravilniku o delitvi sredstev za osebne dohodeke.

Prošnje je vložiti v 15 dneh od dneva objave oglasa na Zdravstveni center Celje, kadrovsko-socialna služba, Kersnikova 1a. Kandidate bomo o izbiri obvestili v 8 dneh po sklepu samoupravnega organa TOZD.

**Podjetje za vzdrževanje
in gradnjo DOM-BIRO n. sol. o.
TOZD-DOM**

1. Delavski svet razpisuje proste naloge in opravila

- VODJA TOZD-DOMPogoji:
Višja ali srednja šolska izobrazba gradbene smeri in 5 oziroma 10 let delovnih izkušenj.
Delavca imenujemo za dobo 4 let.

2. Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in opravila

- VODJE EZD ZIDARJIPogoji:
Srednja šolska izobrazba gradbene smeri in 3 leta delovnih izkušenj

Prijava z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj pošljejo kandidati v 15 dneh od objave.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh po preteku razpisnega roka.

Komisija za delovna razmerja

TOZD ELEKTRO CELJE

objavlja naslednja dela in naloge:

**1. Knjiženje na knjigovodskih strojih in
srednje zahtevna dela na obračunu
osebni dohodkov**

POGOJI: ekonomski tehnik in 1 leto delovnih izkušenj

**2. Odčitavanje števcov pri odjemalcih MO
programa in kontrola merilnih in krmilnih
naprav, inkasiranje računov za
električno energijo pri odjemalcih MO
programa, marksenziranje odbiralnih
kartic, vodenje seznama neizkasiranih
računov svojega inkasantskega
področja in redno odvajanje denarja
(inkasant za el. energijo)**

POGOJI: pomožni administrator in 0 mesecev prakse

**3. Vzdrževanje čistoče poslovnih
prostorov, pisarniškega inventarja,
sanitarnih naprav in opreme**

POGOJ: snazilka in 0 mesecev prakse

Kandidati naj vložijo svoje prošnje na Komisijo za delovna razmerja TOZD ELEKTRO CELJE, Mariborska 2, Celje, v 15 dneh po objavi.

Delovna organizacija

**»LIBELA« - industrija tehnic in
finomehanike Celje, n. sol. o.
Opekarniška 2, Celje**

Razpisna komisija razpisuje:

V delovni skupnosti skupnih služb

na podlagi 38. člena Statuta delovne organizacije prosta dela oziroma naloge delavca z posebnimi pooblastili in odgovornostmi, s štiriletno mandatno dobo pri opravljanju

**VODENJA SPLOŠNO - KADROVSKE
SLUŽBE**

Poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da ima VS oziroma VŠ šolsko izobrazbo - pravne oziroma organizacijske smeri in 3 oziroma 4 leta delovnih izkušenj pri opravljanju podobnih del oziroma nalog

- da poda predlog o načinu realizacije razvojnega programa in opredeli svojo vlogo pri realizaciji razvojnega programa

- da ima sposobnost dela z ljudmi in organiziranja dela

- da je družbenopolitično aktiven

Kandidati naj pošljejo svoje prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev v roku 15 dni od dneva razpisa na Splošno-kadrovsko službo delovne organizacije, soba 304 II. nadstropje.

O izidu razpisa bodo kandidati obveščeni v 10 dneh po izteku prijavnega roka.

Osnovna šola

**»Franja Malgaja«
Šentjur pri Celju**

razpisuje prosto delovno mesto

učitelja

za oddelek podaljšanega bivanja in varstva vozačev - deljen delovni čas.

Pogoj: PU, U ali absolvent PA

Prošnje pošljite na svet osnovne šole »Franja Malgaja« Šentjur pri Celju v 15. dneh.

**OSNOVNA ŠOLA
FRANJA VRUNČA
CELJE-HUDINJA
CELJE, Mariborska
125**

razpisuje dela in naloge

**3 UČITELJEV
RAZREDNEGA
POUKA**

za nedoločen čas

**1 UČITELJA
RAZREDNEGA
POUKA**

za določen čas - nadom. za čas por. dopusta - od 1. 9. 1979 do 30. 4. 1980.

Pogoj: PU ali U razrednega pouka

**OSNOVNA ŠOLA »BRATOV
DOBROTINŠKOV« VOJNIK**

vabi k sodelovanju za prevzem del in nalog

predmetnega učitelja zgodovine

za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pogoj: končana šola z diplomo in po možnosti strok. izpit.

Nastop dela: 1.9-1979 na centralni šoli VOJNIK

Vloge z dokazili o ustrezni izobrazbi pošljite na naslov OSNOVNA ŠOLA »BRATOV DOBROTINŠKOV« VOJNIK.

Razpis velja 15 dni po objavi v časopisu.

Poklicna šola v Celju

vpišuje

**v večerni oddelek za odrasle za poklic
kuhar in natakár.**

Pogoj za vpis je končana osnovna šola in 3 leta delovne prakse.

Vpisovali bomo do 31. avgusta 1979, v kolikor bo dovolj prijav - 25 - bomo začeli z rednim večernim poukom 10. septembra 1979.

**POSEZONSKA RAZPRODAJA
PO ZNIŽANIH
CENAH****30 do 50 %****od 15. 8. do 15. 9.****VELEBLAGOVNICA »T«**

- ženska in moška konfekcija in športna konfekcija
- otroška konfekcija
- pletenine
- ženske kopalke
- srajce
- usnjena galanterija

SALON »T«

- ženska konfekcija

Prodajalna »NOVOST«

- usnjena konfekcija
- vetrovke
- hlače

KOVINOTEHNA**TOZD Tehnomercator****do 40%****od 15. AVGUSTA do 8. SEPTEMBRA 1979
POSEZONSKO ZNIŽANJE CEN**

ZENSKI, MOŠKI in OTROŠKI KONFEKCIJI, PLETENINAM, USNJENI KONFEKCIJI, USNJENI GALANTERIJI, PERILU IN KOPALKAM.

trgovska hiša maximarket LJUBLJANA, Trg revolucije 1
supermarket LJUBLJANA, Pasaža na Ajdovščini
centromerkur LJUBLJANA, Trubarjeva 1

Blagovnica Litija, prodajalne »Biserka« v Ljubljani in prodajalna Trbovlje

EPS »Dolenjski list« Novo mesto

ljubljska bankaSplošna banka Celje
n. sub. o.

OGLASI

PRODAM

ENOMANUALNE ORGLE znamke »Tiger« ugodno prodam. Ogled mogoče vsak dan popoldan. Stane Rozman, Žigon 7, Laško.

GRADITELJI POZOR! Kopalno kad za kopalnico, skoraj novo in dve kadli za tuš, bide in domofon znamke Sledie, prodam. Telefon 27-962.

PRIKOLICO za osebni avto, 1 m³ smrekovih fosnov, 100 m pocinkane mreže in kostanjeve stebre za vrt ter vrtna vrata železna kompletna 1 x 3,20 m s stebri, prodam. Jože Šarlah, Platino-vec 12, Grobelno.

ČOLN elan plastični 3 m, skoraj nov z motorjem 4 Tomos, prodam. Kolenc, Okrogarjeva 11, Celje.

OSEBNI avto znamke VW tipa 1303 original nemški, leto izdelave 1973 s parno številko, prodam. Cena po dogovoru. Ogled mogoče v soboto od 15. dalje. Drago Brglez, Trubarjeva 26, tel. 24-896.

HANOMAG kurir registrirano do aprila 1980, kason 4,20, prodam. Ignac Jošt, Podpeč, Planina pri Sevnici.

PARCELO 1 ha travnik (lahko tudi za vikend) prodam. Ivan Šeško, Gubno 11, Lesično.

PSA, 2 leti starega, dobrega čuvalja, prodam. Ivan Šuc, Vodenovo 4, Šmarje pri Jelšah.

VIKEND hišico na jasi gozdčka 858 m² prodam. Hišica je lesena 4 x 4 m opremljena, ima električno razsvetljavo 10 km iz Celja. Naslov: Celje, Cesta na Dobravo 64b, ali telefon 25-754.

ZASTAVO 101 letnik 1975, prodam. Gorišek, Žalec, Aškerčeva 7.

AVTO prikolico novo, ugodno prodam. Ignac Šelih Dobrava 42, Celje, tel. 28-394.

FOTO aparat Canon EF prodam poceni. Tel. 221-87.

ZARADI bolezni prodam pod ugodnimi pogoji kmetijo, višina 700 m, 10 ha 67 ar, hlev in svinjaki novi, kozolec novo prekrit, voda, elektrika v hiši in hlevih, do hiše dostop z avtom. Ana Holešek, Gore 19, Dol pri Hrastniku.

HIŠO in gospodarsko poslopje v Dobrihi vasi pri Žalcu prodamo. Informacije pri Škočir, Kumerdejeva 3, Celje.

AVTO fiat 1300 karamboliran prodam po zelo ugodni ceni. Franc Kužnar, Cmereška gorca 34, p. Pristava.

FIAT 750 letnik 1973 karamboliran prodam. Ogled pri mehaniku, Miranu Brance, Laško.

MANSARDNO stanovanje z vrtom in vrtno hišico na Aljaževem hribu v Celju, prodam najboljšemu ponudniku. Informacije: Celje, Groharjeva 8, vsako nedeljo od 17. do 19. ure.

MOTORNO kolo pony expres in

otroško športno kolo Majrajer, poceni prodam. Peter Poljanec, Trubarjeva 55a, Celje.

HIŠO z verando, garažo in vrtom prodam. Rudi Petrovič, Cesta na Dobravo 74, Celje.

PARCELO za vikend v okolici Frankolovega prodam. Albin Pušnik, Konjiška vas 15, 63210 Sl. Konjice.

AVTO zastava 101 prodam. Možno tudi na kredit. Telefon 28-274.

DVE PARCELI za vikend v Dramljah, sončna lega, dovoz ob vsakem vremenu, zelo poceni prodam. Informacije: Mernik, Hotunje, Ponikva.

HIŠO z nekaj zemljo v bližini celjskega starega grada prodam. Peljite se po cesti na stari grad, vprašajte pri Vodeb, Cesta na grad št. 65.

RABLJENO streho, vsa štiri vrata in dva pokrova za zastavo 101 prodam. Ogled mogoče v soboto in nedeljo: Lokrovce 63 (spodnji).

KRAVO, dobro miekarico prodam. Roman Čater, Zadobrova 40, Škofja vas.

DIANO GL letnik 1978, 5000 km, neparna reg. številka, ugodno prodam. Informacije od 16. do 17. ure, tel. (063) 27-758.

OSTREŠJE (rušt) dolžina 7 m, novo prodam. Antloga M. Pirešica p. Petrovče.

KRAVO mlado, tretjič brejo, pincgavske pasme in stroj za izdelavo strešne opeke, prodam. Adolf Lipuš, Zvodno 63, Celje.

KRAVO šeko 8 mesecev brejo, 4. tele, prodam. Neža Jec, Ulica Heroja Šarha 26 (Ostrožno) Celje.

MOTOR za čoln z električnim pogonom (akumulator a ali 12 V) primeren zlasti za vožnjo po jezicah, ugodno prodam. Motor je ameriške proizvodnje, znamke SHAKESPEARE, skoraj nerabljen. Ima tri hitrosti. Ponudbe pod oznako »BREZ HRUPA IN ONESNAŽEVANJA«.

DOBRO ohranjen osebni avto – nov prinz 1200 letnik 1971, prodam. Telefon št. 27-284.

ZASTAVO 750 letnik 1972, zelo dobro ohranjeno prodam. Tel. 28-448.

DIANO I. 1978, registrirano do aprila 1980, ugodno prodam. Marjan Doler, Doberteša vas 16c, Šempeter.

STAVBO dograjeno do prve plošče, manjši sadovnjak in manjši vinograd z zidnico prodam. Alojz Štante, Podgorje 18, Frankolovo.

MOPED 14 TLS prevoženih 1300 km, registriran do 30. 7. 1980, prodam za 7000 din. Miroslav Stadler, Liboje 73, Petrovče.

GS KLUB 47.000 km, letnik 1975, prodam. Ogled popoldan. Štefka Vengust, Cesta na grad 66a, Celje.

RAZNE dele za Renault 10, športno kolo, dva kuhinjska elementa prodam. Sumrak, Efenkova 18, Ostrožno, Celje.

GUMI voziček na dve kolesi, prodam. Stane Klančnik, Šmarjeta 25, Škofja vas.

VIKEND hišico, zidano 10 km iz Celja prodam. Šket, Žalec, Soseska Podvin n. h., tel. 710-442.

125 P karamboliran, letnik 1977, 23.000 prevoženih kilometrov, prodam. Branko Florjanič, Petrovče 20, tel. 704-212, ogled mogoče vsak dan od 16.-18. ure.

SPAČEK 1974 letnik, prodam. Ogris, Podvin 3a, Polzela.

6 KOMADOV oken z roletom prodam ugodno. Albin Štorman, Ul. Ri-

sta Savina 1, Žalec.

GLOBOK in športni otroški voziček prodam. Koklič, Smrekarjeva 4, Nova vas, Celje.

AVTO znamke lada standart, letnik 1974, prodam. Šlomškov trg 5, Celje, ogled vsak dan od 14.-20. ure.

26 AROV zemljišča zasajenega z vinsko trto in sadnim drevjem v vasi Novake, krajevna skupnost Strmec pri Vojniku, prodam. Rudi Vizjak, Ob železnici 4, Celje, tel. 21-802.

126 P, star 10 mesecev prodam. Andrej Krajnc, Kidričeva 19, ali telefon dopoldne in popoldne do 15.: 28-537.

126 P prodam. Tel. 28-537.

RENAULT 4 TL, letnik 1976 april, prodam. Ogled mogoče od 14. do 16. ure do nedelje. Franc Zupanc, Štore 62 (Na Lipi).

POHIŠTVO za dnevno sobo ugodno prodam. Ogled mogoče v soboto popoldan, Cerovšek, Šaranovičeva 7c, Celje.

PRODAM komplet Kiper do 6 t, avto prodam. Roman Čater, Zadobrova 40.

ZDOMCEM prodam ugodno novo dvodružinsko komfortno vikend hišo. Ponudbe pod oznako »PRILOŽNOST«.

KRAVO simentalo brejo, drugega teleta, 3 mesece, prodam. Štore, Ogorevc 4.

TAM 4500 kasoner, registriran, prodam. Informacije po telefonu 24-384.

SOD 300 l, dobro ohranjen, prodam. Jelenko, Šešče 26.

STANOVANJA

MLAD par išče opremljeno ali neopremljeno stanovanje v Sentiurju, za dobo 2-3 let. Cenjene ponudbe oddajte pod oznako »KLIC V SILI«.

GARSONJERO na Otoku iščem. Ponudbe pod oznako »MATI IN HČI«.

DVOSOBNO družbeno stanovanje v Vejenju 52 m², centralna kurjava, topla voda, telefon, zamenjam za enako ali večje v Celju. Ogled mogoče vsak dan, od 17. ure dalje. Malči Klajnšek, Trubarjeva 8, Celje.

FANT IN DEKLE iščeta večjo sobo s posebnim vhomom v Celju. Ponudbe pod oznako »MIRNA«.

OPREMLJENO sobo v centru me-

sta, oddam moškemu. Tel. 25-431.

DIJAKINJA išče sobo s souporabo kopalnice na Ulici 29. Novembra ali nekje v bližini. Ponudbe pod oznako »3. SEPTEMBER«.

OGREVANO SOBO iščemo za dijaka tehnične šole. Ponudbe pod oznako »TAKOJ«.

SOBO s souporabo kopalnice in kuhinje oddam dvema, prednost imajo študentke. Viljem Žibert, Kozakova 3, Celje.

SAMSKO sobo s souporabo kopalnice v Celju iščem. Janko Rešeta, Tyrševa 30, Maribor.

LEPO sončno sobo, oddam starejši ženski, za pomoč v manjšem gospodinjstvu. Ponudbe pod oznako »ŽALEC«.

KUPIM

STARO hišo v bližini Celja kupim. Navedite ceno! Ponudbe pod oznako »GOTOVINA«.

GRABENO parcelo med Celjem in Žalcem kupim. Sambol, Medlog 67, Celje.

ELEKTRIČNI mešalec za beton kupim. Ponudbe po telefonu 28-982.

UMETNIŠKO sliko starejšo in okvir kupim. Ponudbe z opisom in ceno pošljite pod oznako »STARINA«.

KOSTANJEVE plohe ali hlodovino, kupim. Ponudbe s ceno pošljite pod oznako »KOSTANJ«.

ZAPOSILITEV

DELAVCA za montažo kovinske galanterije zaposlimo. Javoršek, Celje, Ipavčeva ulica 28.

V UK sprejem vajenca, avtotapejniške stroke. Franc Hudina, Savinjska cesta 49, Žalec.

V STALNO zaposlitev sprejem kuharico za Portorož. Ponudbe po telefonu št. (063) 23-145.

RAZNO

KDO bi vzel na deželo, 11 letnega fantka, za čas počitnic, do treh tednov? Ponudbe pod oznako »PLAČAM PO DOGOVORU«.

ODDAM prostor primeren za predstavništvo ali servis pisarno. Telefon – centralna. Informacije: Jenkova 5.

GARAŽO v Novi vasi ali bližini, vzamem v najem. Ponudbe pod oznako »GARAŽA«.

Podjetje za vzdrževanje in gradnjo DOM-BIRO n. sol. o ŠMARJE PRI JELŠAH

1. DELAVSKI SVET

razpisuje prosta dela in naloge

VODJO SPLOŠNO KADROVSKE SLUŽBE

Pogoji:

– višja izobrazba pravne smeri
– tri leta delovnih izkušenj
Delavca imenujemo za dobo 4 leta

2. DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

objavlja prosta dela in naloge

ANALITIKA

Pogoj:

– višja šolska izobrazba ekonomske smeri in 2 leti delovnih izkušenj ali srednješolska izobrazba ekonomske smeri in 5 let delovnih izkušenj

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev oz. objavljenih pogojev, naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi oglasa.

Kandidati pod 1. naj na kuverto pripišejo za »delavski svet.«

O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh po preteku razpisnega roka.

TOZD Zlatarna Celje, Celje

Delavski svet

TOZD Zlatarna Celje, Celje

razpisuje v šolskem letu 1979/1980 za potrebe TOZD naslednje štipendije:

- 2 štipendiji na Tehniški srednji šoli – kemijska smer
- 2 štipendiji na Ekonomski srednji šoli – ekonomska smer

Kandidati vložijo prijavo za štipendijo (obrazec 1,65 DZS), potrdilo o premoženjskem stanju in skupnem gospodinjstvu ter kopijo zadnjega šolskega spričevala, na naslov

TOZD Zlatarna Celje, Celje
Splošno – kadrovske sektor
Kersnikova 19 – Celje

»Surovina« Maribor TOZD Celje Mariborska c. 63,

komisija za delovna razmerja vabi k sodelovanju prostih del in nalog in objavlja:

Poslovna enota Celje

čistilka I.

ena delovna naloga – poizkusna doba en mesec

Delo se združuje za nedoločen čas za 4 ure na dan, v popoldanskem času. Kandidatke naj vložijo svoje vloge v 15 dneh po objavi na naslov: »Surovina« Maribor TOZD Celje, Mariborska c. 63, komisiji za delovna razmerja.

Podjetje stanovanja nima.

Vloge lahko dostavijo tudi upokojenke, s katero se sklene pogodba o delu, kar ji ne zadržuje pokojnine.

TT Juteks Žalec Hmeljarska 1

objavlja

licitacijo

za tovorni kamion TAM 5000,

letnik 1967, registriran, v voznem stanju.

Izključna cena 27.000,00 din.

Javna licitacija do dne 22. 8. 1979 ob 12 uri na dvorišču TT Juteks Žalec Hmeljarska 1.

Ogled vozila je možen od 10. ure dalje.

Interesenti morajo položiti 10% kavcijo 1 uro pred pričetkom licitacije.

CELJE
Titov trg 1
tel. 23-448

ŽELIMO VAM PRIJETEN IZLET

zato vas vabimo na 4-dnevne izlete v septembru v:

- BEOGRAD–BAR–DUBROVNIK– od 20.–23. 9.
- BEOGRAD–OPLENAC–DJERDAP od 13.–16. 9.
- SARAJEVO–DUBROVNIK od 13.–16. 9. in za konec še
- DUBROVNIK–KRF od 20. do 23. 9. z vlakom in luksuzno ladjo AMBASADOR iz Dubrovnika na KRF in nazaj v Dubrovnik, po ogledu Dubrovnika pa z letalom na Brnik.

Ne pozabite tudi na prijetna letovanja v septembru!

KINO

UNION: do 16. 8., ameriški film »Maratonec«, od 17. 8. do 19. 8., ameriški barvni film »Ljudje orli«, od 20. 8. dalje, italijanski barvni film »Salamandrovo gnezdo«.

METROPOL: od 16. 8. do 17. 8., ameriški barvni film »Peklenška stolpnica«, od 18. 8. dalje, ameriški barvni film »Agent tajne službe št. 1«.

MATINEJA: 18. 8. ob 10.00, ameriški »Agent tajne službe št. 1«.

DOM: od 17. 8. ob 16.00, ameriška barvna risanka »Nora dirka Toma in Jerry«, ob 18.00 in 20.00, francoski film »Pariški nori konj«, od 18. 8. dalje, italijanski barvni film »Maščevanje Be-le strele«.

TV SPORED

TELEVIZIJSKI SPORED ZA TEDE
OD 19. 7. DO 25. 8. 1979

NEDELJA, 19. 8.

8.05 POROČILA (Lj)
9.10 ZA NEDELJSKO DOBRO JU-TRO: Ptujski festival 78 (Lj)
9.40 625 (Lj)
10.00 S. Stojanović: VEČ KOT IGRA, nadaljevanka TV Beograd (Lj)
11.00 RAČEK VREŠČAČEK - iz cikla Prijubljene zgodbe (Lj)
11.25 MOZAIK
11.30 KMETUSKA ODDAJA (do 12.30) (Sa)
Svetovno prvenstvo v moto-nautiki (Bgd II)
Za nas in naše vnuke
Poročila
BEOGRAD - I. del iz cikla Karavana
Športsna poročila
APPOLOOSA - ameriški film
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 D. Kovačević: MED NEBOM IN ZEMLJO, nanizanka TV Beograd (Lj)
20.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)

20.50 ŽAKAJ JE REVNA, KO PA JE BOGATA, dokumentarna od-daja iz cikla Latinska Ameri-ka (Lj)
21.30 TV DNEVNIK (Lj)
21.45 MALI SLOVENSKI PLAVAL-NI MARATON (Lj)
21.55 PORTRETI: Ansambel Sed-mina (za JRT) (Lj)
22.10 ŠPORTNI PREGLED (Sa)

Oddajniki II. TV mreže:

15.00 POLETNO POPOLDNE (Bgd)
17.30 DRŽAVNO PRVENSTVO V SMUČANJU NA VODI (Bgd II)
18.00 KONJSKE DIRKE ZA POKAL MARŠALA TITA (Bgd II)
18.15 ROKOMETNI FINALE V DO-BOJU (Sa II)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb)
20.00 DOKUMENTARNA SERIJA (Zgb II)
20.50 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.10 CELOVEČERNI FILM (do 22.50) (Zgb II)

PONEDELJEK, 20. 8.

18.00 POROČILA (Lj)
18.05 GLASBENA PRAVLJICA: Ju-re kvak-kvak (Lj)
18.20 DIALOG Z RASTLINAMI - dokumentarni film (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 MLADI ZA MLADE (Zgb)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 R. Subotić: FANTJE RDEČE MAVRICE, drama TV N. Sad (Lj)
21.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.05 KULTURNE DIAGONALE (Lj)
21.45 MOZAIK KRATKEGA FILMA: AMBASADORJI FILMA (Lj)
22.00 TV DNEVNIK (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČI-NI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
18.15 IZ PRAVLJICE V PRAVLJICO (Sa)
18.30 ŽIVEL JE CAR (Bgd)
18.45 MLADI ZA MLADE (Zgb)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd)
20.00 ŠPORTNA ODDAJA (Bgd II)
20.35 DOKUMENTARNA ODDAJA (Sa II)
21.05 POROČILA (Zgb II)
21.15 CELOVEČERNI FILM (do 22.55) (Bgd II)

TOREK, 21. 8.

18.00 POROČILA (Lj)

18.05 NIKO SKVIČALO, oddaja na-rodne glasbe TV Zagreb (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 PO SLEDEH NAPREDKA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 SAGARMANTA (Everest 79) (Lj)
20.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.55 H. de Balzac: CESAR BI-ROTTEAU, TV nadaljevanka (Lj)
21.45 BALETNE MINIATURE (Lj)
22.15 TV DNEVNIK (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČI-NI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
18.15 PISANI SVET - oddaja TV Ljubljana (Zgb)
18.45 NARODNA GLASBA (N. Sad)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Sa)
20.00 FESTIVAL SRBSKIH GLE-DALIŠČ (Bgd II)
21.10 POROČILA (Zgb II)
21.20 ZNANOST (N. Sad)
22.05 GLASBENA ODDAJA (Zgb II)

SREDA, 22. 8.

18.00 POROČILA (Lj)
18.05 MALA ČEBELICA (Lj)
18.20 NE PREZRITE (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 KRAMP, LOPATA IN ŠE KAJ (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 St. Albans: IGRE BREZ ME-JA - prenos (EVR-Bgd)
21.25 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.30 ZAMBIJSKA DEDIŠČINA, HRIB KANŠANSKI, dok. fil-ma (Lj)
22.05 TV DNEVNIK (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČI-NI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
18.15 TEHTNICA ZA NATANČNO TEHTANJE (Bgd)
18.45 GLASBENA ODDAJA (N. Sad)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd)
20.00 DOKUMENTARNA SERIJA (Bgd II)
21.00 POROČILA (Zgb II)
21.10 REMBRANDT - dokumen-tarna serija (do 21.40) (Zgb II)

ČETRTEK, 23. 8.

17.35 POROČILA (Lj)
17.40 NEMO KAMNI GOVORE, dok. serija Dediščina za pri-hodnost (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 NADOBUDNEŽI, nanizanka TV Beograd (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 SUŽNJIA LJUBEZNI - sovjet-ski film (Lj)
21.30 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.35 JAZZ NA EKRANU: Kvartet Deweya Redmana (Lj)
21.55 TV DNEVNIK (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČI-NI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
18.15 KAPETAN MIKULA MALI (Zgb)
18.45 KVIZ (N. Sad)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Ti)
20.00 TO SEM JAZ - zabavno glas-bena oddaja (Bgd II)
21.00 POROČILA (Zgb II)
21.05 ZABAVNO GLASBENA OD-DAJA (Bgd II)
22.05 ONA - dokumentarna serija (do 22.50) (Bgd II)

PETEK, 24. 8.

17.50 POROČILA (Lj)
17.55 LA FONTAINOVE BASNI (Lj)
18.10 PRILJUBLJENE ZGODBE (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 »NADIGRAVANJE« - oddaja TV Beograd (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 JADRANSKA SREČANJA - prenos iz Crikvenice (Zgb)
21.20 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.25 JUNAKI SERIJSKEGA FIL-MA: ROCKFORDOVI SPIŠI (Lj)
22.15 TV DNEVNIK (Lj)
22.30 NOČNI KINO: YAKUZA - ameriški film (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČI-NI (N. Sad)

18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
18.15 OTROŠKA ODDAJA (N. Sad)
18.45 OD VSAKEGA JUTRA RA-STE DAN, oddaja TV Ljublja-na (Sa)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd)
20.00 KULTURNA ODDAJA (Bgd II)
21.00 POROČILA (Zgb II)
21.10 PORTRETI (Zgb II)
21.40 KONCERT NA DUBROVNIŠ-KIH POLETNIH PRIREDI-TVAH (do 22.40) (Zgb II)

SOBOTA, 25. 8.

15.10 POROČILA (Lj)
15.15 ATLETSKA TEKMOVANJA ZA SVETOVNI POKAL - po-snetski iz Montreala (Lj)
16.15 SKRIVALNICE - angleški film (Lj)
17.15 NAŠ KRAJ (Lj)
17.25 NOGOMET VOJVODINA: RA-DNIČKI - prenos (N. Sad)
v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 L. N. Tolstoj: ANA KARENI-NA - TV nadaljevanka (Lj)
20.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.55 JEZDECA - ameriški film (Lj)
22.35 TV DNEVNIK (Lj)
22.50 625 (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

18.55 POROČILA (Bgd II)
19.00 NARODNA GLASBA (Bgd II)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Bgd)
20.00 Montreal: ATLETSKA TEK-MOVANJA ZA SVETOVNI POKAL prenos (EVR-Bgd II)
22.00 BOKS BENEŠ:THOREZ - prenos iz Zenice (do pribl. 22.30) (Sa)

PROM. NESREČE

ŠEST POŠKODOVANIH

Na ravnem delu cestišča med Rimskimi Toplicami in Zidanim mostom, v kraju Veliko Širje, je prehitelav neznan voznik voznik osebnega avtomobila FRANC LORGER, 44, iz Velenja. Nasproti je takrat pripeljal, prav tako z osebnim avtomobilom, BOGDAN KURINČIČ, 43, iz Celja, ki je hotel preprečiti nesrečo s tem, da je zavijal v desno, vendar je kljub temu prišlo do čelnega trčenja. Težje so se poškodovali voznik Lorger in dva njegova sopotnika, druga dva sopotnika in še eden iz Kurinčičevega avtomobila, pa imajo lažje poškodbe. Materialne škode je za 150.000 dinarjev.

UMRL PO PETIH DNEH

Preteklo soboto je v celjski bolnišnici umrl 51-letni KLEMEN KLEMENAK, doma iz Mozirja. Klemenak se je smrtno poškodoval v prometni nesreči, ki je bila 6. avgusta na cesti med Letušem in Mozirjem. Bil je namreč sopotnik v osebnem avtomobilu, ki ga je vozil JANEZ KRSNIK, 21, iz Mozirja, in ki je zaradi neprimerne hitrosti zapeljal v jarek.

HUDO RANJEN SOPOTNIK

VINKO ROPAS iz Jeronima pri Vranskem je vozil brez vozniškega dovoljenja motor, ki ni bil tehnično brezhiben (smerokazi niso delali). Na zadnjem sedelu je bil sopotnik, BLAŽ ČVAN, doma prav tako iz Jeronima. Ropas je v Gomilskem ustavljal na sredini cestišča, da bi zavil v levo. Za njim je pripeljal osebni avtomobil, ki je zadel v motor, pri čemer je vrglo Čvana na levo stran vozišča, motor in Ropasa pa je odbilo v desno, vendar Ropas ni padel. Takrat je iz nasprotni smeri pripeljal tovornjak s priklopnikom avstrijske registracije, ki je na tleh ležečega Čvana prevozil (ne povozil). Za njim je pripeljal še osebni avtomobil, »Mini«, nizozemske registracije in le-ta je nato rinil Čvana pred seboj približno 80 do 40 metrov. Hudo ranjenega so takoj odpeljali v celjsko bolnišnico.

PROMETNA PREVENTIVA

PIŠE: STANE ZUPANC

PROMETNA PRAVILA NAS OBVEZUJEJO

Naša celotna prometna zakonodaja zahteva previdno in obzirno vožnjo, da udeleženci v prometu ne spravljajo v nevarnost zdravja in življenja drugih, da ne poškodujejo objektov na cesti ali ob njej. Povedano z drugimi besedami: Voziti moramo tako, da ne bomo ovirali ali ogrozili prometa oz. povzročali prometnih nesreč.

Temu osnovnemu pravilu bomo zadostili, če se bomo vsi udeleženci v prometu ravnali v skladu s predpisi o prometnih pravilih, v skladu s postavljenimi prometnimi znaki in po zahtevah pooblaščenih oseb - miličnikov.

Tem trem zahtevam je na videz mogoče kaj hitro ustreči, vendar pa pri tem naletimo na nekatere novosti in spremembe v naši zakonodaji.

Prav letos doživljamo precej sprememb v zvezi z urejanjem cestnega prometa.

Najbrž ni potrebno posebej ponavljati prepovedi vožnje za »liha« in »soda« vozila, saj je bilo o tem že veliko napisanega in povedanega. Prav gotovo smo vsi prizadeti in neprisadeti spoznali, da pomagamo zmanjšati porabo naftnih derivatov, katerih svetovne zaloge so omejene in tudi omiliti naš zunanje trgovinski primanjkljaj ter tako nekaj dragocenih deviz prihraniti za potreben uvoz.

Zaradi varčevanja z gorivom in tudi zaradi varnosti prometa je letos tudi omejena hitrost vožnje na vseh naših cestah in sicer:

- na avtomobilski cesti smemo voziti največ 120 km/h,
- na cesti, ki je rezervirana za promet motornih vozil, največ 100 h,
- na vseh ostalih cestah pa največ 80 km/h

Nespoštovanje teh novih predpisov je dokaj drago, saj lahko kršitelji pričakujejo, da se bo kakšen petstotak iz njihovega žepa »preselil v državno blagajno«.

Se letos pa pričakujemo tudi spremembo Zakona o temeljih varnosti cestnega prometa in za tem vsklajevanje drugih zakonskih in podzakonskih določil v državnem in republiškem merilu. Kaj vse bo novega na področju cestnega prometa, bi lahko ugotavljali že iz predloga novega zakona, pa o tem raje ob njegovm izidu. Mogoče v naprej le to, da bo pametno ravnal tisti, ki bo določila novih predpisov dosledno spoštoval, saj se bodo kazni za posamezne prekrške nekajkrat »podražile«.

Sicer pa moramo v letu krepitve družbene samozaščite spoznati, da so prizadevanja zakonodajalca usmerjena k enemu samemu cilju: Čim bolj zavarovati človeka tudi na cestah, kjer nenehno naraščanje prometnih nesreč redči naše vrste.

Mi sami bomo zlo, ki je nejluba posledica prometnih nesreč, omilili z doslednim spoštovanjem vseh prometnih pravil in vožnjo, ki jo narekujejo naše moralno-etične kvalitete: previdnost, preudarnost, obzirnost in še kaj takega, kar bo pripomoglo k obrambni (defenzivni) vožnji.

POZD ELEKTRONIKA ARTNAK JURKLOŠTER

v redni likvidaciji razpisuje

javno dražbo

električnih pastirjev, stopniščnih avtomatov in drugih elektronskih artiklov

dne 27. 8. 1979 ob 9,uri

v bivših prostorih POZD v Jurkloštru.

V primeru neuspeha bo ponovna dražba 3. 9. 1979 ob 9. uri v istih prostorih.

TIM LAŠKO TOZD ESOT - Elektrostrojne opreme in transport

Delavci v TOZD ESOT

objavljamo prosta dela in naloge

STROJNA MONTAŽA - V PROIZVODNJI IN NA TERENU

in pričakujemo sodelavce z naslednjimi kvalifikacijami:

- kvalificirane vodovodne instalaterje ter instalaterje centralnih kurjav ali kakšne druge strojne smeri

- polkvalificirane kovinarje s prakso pri montaži oz. instalaterskih delih

Vse, ki vas to zanima vabimo, da nas obiščete zaradi podrobnejše predstavitve dela ter ostalih pogojev (tel. 730-700).

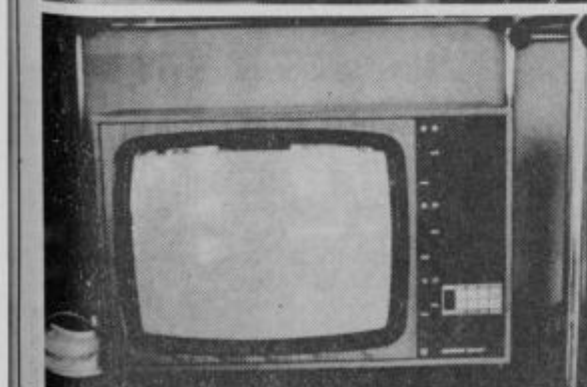
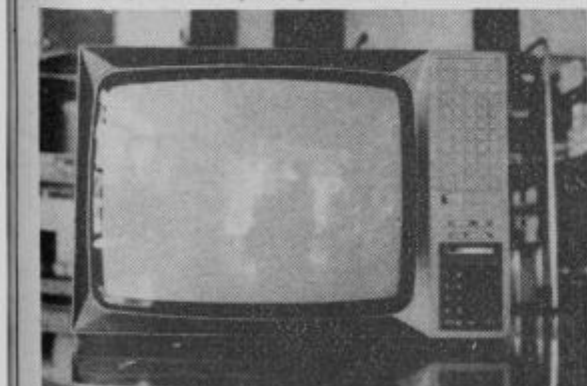
Pismene prijave pa lahko pošljete v 15 dneh po objavi tega oglasa na naslov:

TIM LAŠKO
Kadrovsko-splošna služba
63270 LAŠKO

O izbiri boste vsi kandidati obveščeni v 15 dneh po zaključku objave

POIŠČITE V... TEHNIKI

Že sedaj naj vas opozorimo, da se približuje največji športni dogodek v Jugoslaviji - MIS v Splitu. Zato boste verjetno tudi razmislili o nakupu novega TV sprejemnika. Danes vam predstavljamo: Gorenje AMETIST z daljinskim upravljanjem (28.714,40 din) in MONTREAL SENZIOR (21.977,85 din). Odločitev bo vaša, priporoča se prodajna enota TEHNIKA.

KOVINOTEHNA
TOZD Tehnična trgovina

PO INDONEZIJ (7)

TEMPLJI, PLESI, VULKANI, PALME, RIŽ, UMETNIKI

Iz Džakarte do Bali je trajal polet z letalom dobro uro in pol. Pristali smo na lepem letališču blizu glavnega mesta tega otoka Denpasarja.

Nekaj manj kot 6000 kvadratnih kilometrov meri ta enkratno lep otok, sicer pa sodi med najmanjše v Indoneziji. Na njem živi kakšna dva milijona prebivalcev. Na severu ga obdaja Balijsko morje, na jugu pa Indijski ocean, najlepši pa je otok na

južni strani. Tam je tudi najbolj naseljen. Kako bi lahko imenovali otok? Nekateri pravijo, da je to otok temp-

PIŠE: JANEZ VEDENIK

ljev, drugi mu pravijo otok demonov in bogov, tretji spet otok kmetov umetnikov, oziroma otok umetnikov-kmetov. Tu so doma rezbarji, čudoviti plesalci in ta-

ko prisrčni ljudje, da človek samo strmi. Nekaj tako lepega je to, da se z besedami nikakor ne da opisati. Čudovite palme, vulkani, riževa polja, hribi, doline, reke in med vsem tem ljudje, ki žive še vedno takšno življenje, kot so ga morda pred sto leti.

Pred prihodom sem mislil, da tu vlada približno takšen turizem kot na Havajih. Pošteno sem se zmotil. Na Bali ju ni veliko hotelov. Zato pa je vse še toliko bolj prisrčno in neposredno. Takoj ob prihodu v hotel v Sanurju so nas v hotelski avli pričakali s čudovitim vinom iz riža, ki so ga natočili v lepe kozarce, narejene iz bambusa. V vsakem pa še cvet orhideje. Natakariji so nas pozdravljali v srbohrvaškem jeziku, ki so se ga naučili od predhodnih gostov. In potem večerja. Hotel Sanur Beach leži ob obali Indijskega oceana v čudovitem gozdu palm. Zunaj je bazen s sladko vodo, ob robu kakšnih pet metrov širokega gozdička palm je velika peščena plaža, desno od bazena pa tempelj in nekakšen prireditveni prostor in prostor za mize. Vsaki ženski so ob vstopu v to »restavracijo« prišli orhideje v lase in že so nastopili plesalci in »glasbeniki«, ki so med večerjo poskrbeli za atrakcijo. Balijski plesi so izredno zanimivi. Pravijo, da je vsa njihova ritmika v prstih in rokah. In zares je neverjetno, kaj vse počenjajo s prsti. Verjetno najbolj spektakularni ples se imenuje Kecak, kar bi po naše pomenilo ples opic. Vsebinska je zajeta iz epa Ramayana, glavni osebi v plesu pa sta opičji general Hanuman in lepa princeza ter princ. Opičji general in princ se bojujeta za lepo dekle. Se vrsta drugih plesov je na Bali ju, kjer imajo tudi srednjo šolo za plesalce narodnih plesov, vsak pa ima svoje ime in vsak je zgodba zase.

Zapisal sem že, da na Bali ju ni mnogo hotelov. Morda kakšnih petnajst. Letno obišče ta otok komaj kakšnih 300.000 turistov. Prednjačijo Japonci, precej je Italijanov in zadnje čase tudi Jugoslovani, Nemci in Avstrijci. Zaenkrat so ljudje v notranjosti še tako verni in trdni, da ne puste skozi otok graditi avtoceste in v notranjosti otoka graditi hotele. Pravijo, da bi to skazilo celotno podobo. Nimajo pa ljudje nič proti, če gradijo hotele ob obali. Se jim vsaj ponudi možnost zaposlitve in s tem zaslužka. In res smo opazili, da ljudje ob obali, kjer so hoteli, prodajajo vse mogoče. Nekega večera sem se sprehajal okrog bazena in k meni se je prikradel mlad domačin (domačini imajo prepovedan dostop v okolico hotelov) in mi ponudil celo telo svoje sestre, ki naj bi bilo menda nekaj enkratnega.

Čudoviti so balijski plesi. Najbolj zanimivo pa je, kaj vse počenjajo plesalke s prsti in rokami.

Do hiše prijatelja pot ni nikoli predolga.

Najhitreje odpustimo meteorologu, ki napove vihar, pa se je zmotil.

Posten dež je kot slab govornik – ne odneha in ne odneha.

Pesimist vidi črn predor, optimist vidi svetel izhod iz predora, realist pa vidi oboje in že naslednji predor.

MALE MODROSTI

Če ti kdaj kaj uspe na prvo potezo, dobro skrij svoje presenečenje.

Kitajski pregovor pravi: Ni orjaka, ki bi ga s težo ostrega jezika ne položili na tla.

Prenekateri človek išče očala spoznanja vse življenje in ne opazi, da jih ima ves čas na nosu.

Tolažba prihaja kot drag gost, postane gospodar v hiši in sčasoma zdrkne na raven sužnja.

PRI DELU, PRI VZTRAJNI UMETNOSTI

Pri delu, pri vztrajni umetnosti, ki v tihi noči se ukvarjam z njo, ko samo luna besni svetlo in ljubeči se ležijo v postelji z vsemi nadlogami v rokah delam pri luči pojoči ne za slavo ali kruh ali za čarov blesk in napuh na odrih iz slonove kosti, ampak za preprosto darilo njihovega najbolj skritega srca.

Ne pišem za ponosnega moža, ki je daleč od lune besneče, ne te peneče se strani, ne za mrtve, ki leže nagrmadeni s svojimi slavci in psalmi, pišem za ljubimcev tihi par, ki objeti držijo zale roke ovite okoli časov nadlog in ne dajejo plačila in hvale in jim za moje delo ni mar.

DYLAN THOMAS

LETNE IGRE V RADEČAH

ZMAGA DOMAČINOV

Prihodnjič Hrastnik-Laško

Na bazenu v Radečah so bile v nedeljo 12. 8. že tretje letne igre na vodi. Organizatorji teh iger so: Papirnica Radeče TOZD Muflon Kora Radeče, Kmetijska zadruga Laško in TIM Laško.

Avtorja iger in sodnika sta Tomaž Kravogelj in Jože Rus. Tomaž Kravogelj delavec v papirnici Radeče, nam je o igrah povedal: Igre se odvijajo na vodi, njihovo vodilo ni zmaga, temveč zabava ljudi in razvijanje tekmovalnega duha. Tekmovalci dobijo nagrade, tudi tista ekipa, ki ni zmagala. To nedeljo sta tekmovali ekipa iz

Sevnice in Radečani. Tekmovalne discipline so bile naslednje: plavanje na 25 m in plezanje po vrvi, metanje na koš s stiropornih blokov, zabadanje zastavic v bloke stiropora in preplavanje bazena, prehod po stiropornih blokih in metanje žog v gumijast obroč, prebadanje balonov z zobotrebci, vlečenje vrvi in predaja štetfete 4 x 25 m, s tem da sta prva dva plavalca bila brez ovir, druga dva zvezane roke, naslednja zvezane noge in zadnja dva zvezane roke in noge. Vsaka igra je bila točkovana s štiri točkami. Rezultat teh iger

Radeče: Sevnica je bil 20. Igre je povezoval napovedalec Matjaž Han. Vito 2. der iz Radeč je zelo velj prispeval k igram in je v tem trenutku prisoten s svojo dobro voljo in svojim organizatorskimi sposobnostmi.

Za prijetno počutje pavzah in ob zaključku ob njej dveh ekip je poskrbel ansambel Jožeta Rusa, gostja, prikupna pevka Jana Dremelj.

V soboto 18. 8. ob 18 ur tekmovalje ekip iz Hrastnika in Laškega.

IRENA SM

KOT PTIČICA, SEM PEVALA, SEM SLADKE SANJE SANJALA...